

Často kladené otázky

Provádění nařízení EU o odlesňování

Verze 4 - duben 2025

Tento dokument je pracovním dokumentem vypracovaným útvary Komise s cílem poskytnout vnitrostátním orgánům, hospodářským subjektům a dalším zúčastněným stranám informace k provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů na trh Unie a jejich vývozu z Unie a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010 (dále v tomto dokumentu jen "nařízení", "toto nařízení" nebo "EUDR"). Tento dokument odráží pouze názory útvarů Komise. Není právně závazný a nezakládá odpovědnost Komise.

Aktualizace a doplňky třetího vydání tohoto dokumentu (vydaného v říjnu 2024) jsou označeny (AKTUALIZOVÁNO) a (NOVÉ).

Obsah

1. Sledovatelnost	12
1.1. Proč a jak musí provozovatelé shromažďovat souřadnice? (AKTUALIZOVÁNO)	12
1.2. Měly by být všechny komodity (dovážené, vyvážené, obchodované) sledovatelné? (AKTUALIZOVÁNO) 13	
1.3. Jak to funguje u hromadně obchodovaných nebo složených produktů? (AKTUALIZOVÁNO)	13
1.4. Jsou povoleny kontrolní řetězce hmotnostní bilance?	13
1.5. Co když část výrobku není v souladu s předpisy?	14
1.6. Jaká jsou pravidla pro pozemky, které nejsou nemovitostmi?	14
1.7. Jakou plochu (v hektarech) může polygon pokrýt?	14
1.8. Musí být zeměpisná poloha ve všech případech zajištěna pomocí polygonů?	15
1.9. (ODSTRANĚNO a informace přesunuta do otázky 7.26)	15
1.10. Co když nejsou k dispozici katastry nemovitostí nebo vlastnické právo?	15
1.11. Může provozovatel používat geolokační údaje výrobce?	15
1.12. Měli by provozovatelé ověřovat zeměpisnou polohu? (AKTUALIZOVÁNO)	16
1.13. Měla by se produktů ze stejné půdy opakovat náležitá péče? (AKTUALIZOVÁNO) 16	
1.14. Může polygon pokrývat více ?	16
1.15. Co když se příslušná komodita vyrábí na pozemku v rámci jedné , nemovitostivčetně dalších ?	16
1.16. Měly by se mnohoúhelníky zadávat pomocí obvodu?	17
1.17. Jak by mělo být deklarováno místo výroby smíšeného zboží?	17
1.18. Za jakých okolností mohou hospodářské subjekty v náležitě deklarovat více pozemkůprohlášení o péči , než kterých se skutečně týká produkce konkrétního pozemku? komodity uvedené na ? Jaké jsou důsledky "nadměrného prohlášení"?	

1.19.	Jak možné kontrolovat nároky v praxi pomocí geolokace? (AKTUALIZOVÁNO)	19
1.20.	Hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) a donucovací orgány mohou křížově kontrolovat zeměpisné souřadnice podle satelitních snímků nebo map lesních porostů, aby posoudili, zda produkty splňují požadavek nařízení na odlesňování. Jak bude EU kontrolovat platnost tvrzení o neodlesňování?	19
1.21.	Jaký typ kontrol mohou příslušné orgány členských států EU provádět ve třetích zemích v případě, že je výrobek považován za potenciálně nevyhovující EUDR?19	
1.22.	Budou příslušné orgány používat definice uvedené v nařízení?	20
1.23.	Co je to sledovatelnost dodavatelského řetězce? (AKTUALIZOVÁNO)	20
1.24.	Jak bude sledovatelnost fungovat u výrobků z více zemí?.....	20
1.25.	Co je "datum nebo časový rozsah výroby"? (AKTUALIZOVÁNO)	21
1.26.	Jak funguje výsledovatelnost u skotu? (AKTUALIZOVÁNO)	21
1.26.1	Jak by měly hospodářské subjekty plnit povinnosti týkající se "krmiv používaných pro hospodářská zvířata"?	
	(NOVINKA) 22	
1.27.	Co když dodavatelé v předchozím řetězci neposkytnou požadované informace? (AKTUALIZOVÁNO)22	
1.28.	Měly by být pro pozemky v zemích klasifikovaných jako nízkorizikové poskytovány souřadnice?	22
1.29.	Vztahuje se požadavek zákonnosti na půdu bez odlesnění?.....	22
1.29.1	V jakých případech lze právní předpisy považovat za relevantní, i když nesouvisí s cíli EUDR, tedy zastavením odlesňování a znehodnocování lesů? (NOVINKA).....	23
1.29.2	Komodita je sklizena v zemi A a převezena do země B k další výrobě (např. kakaové boby z A jsou v B zpracovány na kakaový prášek) předtím, než je kakaový prášek uveden na trh EU v zemi C. právní předpisy platné v které Jsou relevantní zemi? (NOVÉ)	23
1.30.	Existují právní povinnosti pro země mimo EU?	23
1.31.	Jak mohou výrobci sdílet geolokační údaje, když některé vlády sdílení těchto údajů zakazují? (AKTUALIZOVÁNO)	23
2.	Oblast působnosti	24
2.1.	Jaké výrobky jsou zahrnuty v nařízení?	24
2.2.	A co výrobky uvedené na seznamu, které neobsahují uvedené komodity? (AKTUALIZOVÁNO)	
	24	
2.3.	Platí nařízení bez ohledu na množství nebo hodnotu?	25
2.4.	A co komodity vyrobené v EU? (AKTUALIZOVÁNO).....	25
2.5.	Jak se nařízení vztahuje na dřevo a papír používaný k balení? (AKTUALIZOVÁNO)	25
2.6.	Bylo by vrácení příslušného prázdného obalu maloobchodníkem jeho dodavateli	

považováno za "dodání na trh EU", pokud byl dotčený obal před vrácením uveden na trh EU samostatně (tj. jako samostatný obal)? (AKTUALIZOVÁNO).....	26
2.7. Spadá obchodování s příslušnými použitými výrobky na trhu EU do oblasti působnosti nařízení?	26
2.8. Spadá recyklovaný papír/lepenka do oblasti působnosti nařízení?	27
2.8.1 Vztahuje se nařízení na pláště nebo kostry protektorovaných pneumatik? (NOVINKA)	27
2.9. Co jsou kódy KN a HS a jak je používat? Kde najdu další informace o použitelných opatřeních TARIC? (AKTUALIZOVÁNO)	27
2.10. Kdy dochází k "dodání" příslušného výrobku, což znamená, že je uveden nebo na trhu v rámci obchodní činnosti? Do jaké míry spadají do oblasti působnosti společnosti, které používají příslušné výrobky ve své vlastní činnosti nebo zpracovávají? (AKTUALIZOVÁNO).....	28
2.11. Kdy je třeba provést hloubkovou kontrolu a předložit DDS, pokud tatáž fyzická nebo právnická osoba zpracovává příslušný výrobek vícekrát v rámci své obchodní činnosti?	30
2.12. Spadá bambus do oblasti působnosti EUDR? A co jiné výrobky, které neobsahují nebyly příslušné komodity nebo vyrobeny s jejich použitím, ale jsou uvedeny v příloze I?	31
2.13. Podléhá výměna písemných dopisů a jiné korespondence požadavkům EUDR? (NOVINKA)	31
2.14. Spadají vzorky a výrobky používané pro účely zkoumání, analýzy nebo testování do oblasti působnosti EUDR? (NOVINKA)	31
2.15. Vztahuje se nařízení na pronájem příslušných výrobků? (NOVINKA)	32
3. Předměty závazků	32
3.1. Kdo je považován za provozovatele? (AKTUALIZOVÁNO).....	32
3.1.1. Do jaké míry má změna kódu HS vliv na označení společnosti jako hospodářského subjektu nebo obchodníka? (NOVINKA).....	33
3.2. Co znamená "v rámci obchodní činnosti"?	33
3.3. Co znamenají "příslušné právní předpisy země výroby"? (AKTUALIZOVÁNO)	33
3.4. Jaké jsou povinnosti navazujících subjektů, které nejsou malými a středními podniky, a , kteří nejsou malými a středními podnikyobchodníků? (AKTUALIZOVÁNO)	34
3.5. Jaké jsou povinnosti malých a středních podniků dále v dodavatelském řetězci? (AKTUALIZOVÁNO)	36
3.6. Budou mít hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, dále v dodavatelském řetězci přístup informačním systému k informacím o zeměpisné poloze v prohlášeních o náležitě péči, která do informačního systému předkládají hospodářské subjekty na vyšších úrovních řetězce? (AKTUALIZOVÁNO)	37
3.7. Co se stane, pokud hospodářský subjekt se sídlem mimo EU uvede příslušný výrobek nebo komoditu na trh EU? Za jakých okolností budou hospodářské subjekty se sídlem mimo EU mít přístup do informačního systému? (AKTUALIZOVÁNO).....	37

3.8.	Které společnosti jsou obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, a jaké jsou jejich povinnosti?	38
3.9.	Jsou organizace, které nejsou malými a středními podniky a prodávají spotřebitelům (maloobchodníci), klasifikovány jako obchodníci?	38
3.10.	Kdo je malým nebo středním podnikem podle EUDR? (AKTUALIZOVÁNO)	38
3.10.1	Jsem malým a středním podnikem osvobozeným od povinnosti předkládat DDS. Mohou nejsou malými a středními podniky a po mně společnosti, které kterým dodávám zboží, přesto požadovat předložení DDS? (NOVINKA)	39
3.11.	Kdo je odpovědný v případě porušení nařízení? (AKTUALIZOVÁNO)	39
3.12.	Kdo je provozovatelem v případě stojících stromů nebo práv na těžbu? (UDPATNĚNO)	39
3.13.	Jak se nařízení vztahuje na skupiny společností? (AKTUALIZOVÁNO)	40
3.14.	Kdo je provozovatelem nebo obchodníkem, když jedna společnost uzavře smlouvu s jinou společností o poskytování příslušných produktů, které souvisejí s jejími obchodními činnostmi? Například bufet na místě, malý obchod nebo stánek zřízený vedle hlavního podniku. (NOVINKA)	40
3.15.	Jak jsou role "oprávněného zástupce" podle čl. 6 EUDR a "celní zástupce" podle čl. 18 nařízení (EU) č. 952/2013 (UCC)? (NOVINKA)	41
4.	Definice	42
4.1.	Co "globální odlesňování"?	42
4.2.	Co znamená ""? (AKTUALIZOVÁNO)	42
4.3.	Jaká kritéria musí dřevo splňovat?	43
4.4.	Jaké jsou vyhovující úrovně sklizně?	43
4.5.	Jak by měla formulace "aniž by docházelo ke znehodnocování lesů" v rámci sechávat dřevo za použití dřeva?	43
	43definice "bez odlesňování" pro příslušné výrobky, které obsahují nebo byly vyrobeny	
4.6.	Jak by měla otázka, zda je dřevěný výrobek prostý lesa, se degradace a jaké je relevantní časové období? (AKTUALIZOVÁNO)	44
4.7.	Může být výrobek ze dřeva bez poškození lesa, pokud byl vytěžen z lesa, v němž po 31. prosinci 2020 došlo ke strukturálním změnám, které nebyly vyvolány?	45
4.8.	V některých případech důkazy o tom, že těžba dřeva způsobuje "lesa", mohou být degradaci zřejmě až po určité době od uvedení výrobku ze dřeva na trh. (nebo zpřístupněné či vyvážené z) trhu Evropské unie. Mohou být hospodářské subjekty odpovědné za události, které nastanou po předložení prohlášení o náležité péči?	46
4.9.	Znevýhodňuje definice "poškození lesa" záměrné vysazování a vysazování stromů, které může být důležitým postupem pro ochranu a obnovu lesů?	46
4.10.	Jak aplikovat "stromy schopné dosáhnout těchto prahů in situ"?	47

4.11.	Která změna využití lesní půdy je v souladu s nařízením?	47
4.12.	Počítá se přírodní katastrofa jako odlesnění?	47
4.13.	Budou zahrnuty "ostatní zalesněné pozemky" nebo jiné ekosystémy? (AKTUALIZOVÁNO)	47
4.14.	Je pěstování kaučuku považováno za "zemědělské využití" podle nařízení?.....	48
5.	Due Diligence	48
5.1.	Jaké jsou mé povinnosti jako provozovatele? (AKTUALIZOVÁNO).....	48
5.2.	Kdo může pověřit "zplnomocněného zástupce"? (AKTUALIZOVÁNO)	49
5.2.1.	Co je to zplnomocněný zástupce? Může jeden zplnomocněný zástupce zastupovat více hospodářských subjektů a obchodníků? Které povinnosti EUDR může zplnomocněný zástupce plnit? (NOVINKA)	49
5.3.	Mohou společnosti provádět hloubkovou kontrolu jménem dceřiných společností? ...	50
5.4.	Jak je to s opětovným dovozem výrobku? Jaké jsou mé povinnosti náležitě péče, pokud znovu dovážím výrobek, který byl dříve vyvezen z EU? (NOVINKA)	50
5.5.	Kterých celních režimů se to týká?	51
5.6.	Vyžaduje uvedení výrobků, které nejsou vyrobeny v EU, na trh celní odbavení?.....	51
	Bylo by celní prohlášení v této souvislosti dostatečným dokladem?	51
5.6.1.	Jak se nařízení vztahuje na vývoz? (NOVINKA)	51
5.7.	Jakou roli hrají certifikační nebo ověřovací systémy? (AKTUALIZOVÁNO)	52
5.8.	Jak dlouho by měla být dokumentace uchovávána?.....	52
5.9.	Jaká jsou kritéria pro "produkty se zanedbatelným rizikem"?	52
5.10.	Jsou "produkty se zanedbatelným rizikem" vyňaty?	52
5.11.	Mohou být některé komodity z dané země považovány za "zanedbatelné riziko"? 53	
5.12.	Při kontrole dodržování požadavku "bez odlesňování" je třeba zjistit, co je to na který časový okamžik by se měly kontroly zaměřit?.....	53
5.13.	Které produkty by provozovatelé a obchodníci měli v dokumentovatrámcí svých povinností náležitě péče ?.....	53
5.14.	Kdy budou muset provozovatelé, kteří nejsou malými a středními podniky, předložit své první výroční zprávy podle čl. 12 odst. 3 nařízení? (AKTUALIZOVÁNO)	53
5.15.	Bude existovat vzor prohlášení o náležitě péči, který subjekty v sedmi musí vyplnit komoditních odvětvích, na něž se nařízení vztahuje?	53
5.16.	Bude existovat předem stanovený formát nebo seznam otázek pro provedení hloubkové kontroly?.....	54
5.17.	Musí uvádět, dodávat nebo vyvážet příslušné výrobky na trh EU nebo z něj, se registrovat v informačním systému? 54hospodářské subjekty a obchodníci (a/nebo jejich zplnomocnění zástupci), kteří chtějí	

5.18.	Vydá Komise další podrobnosti týkající se nástrojů družicových snímků, které se mají používat ke kontrole souladu příslušných produktů (například ohledně minimálního)rozlišení?	54
5.19.	Jak často by měly být v informačním předkládány výkazy náležité péče systému a mohou se týkat více zásilek/dávek? Co situace, kdy mohou být příslušné výrobky uváděny na trh postupně v průběhu určitého období? (AKTUALIZOVÁNO)	54
5.20.	Jaké je nejzazší datum pro podání DDS? (AKTUALIZOVÁNO)	56
5.21.	Jaké je nejbližší datum pro podání DDS? (NOVINKA)	57
5.22.	Moje společnost dováží do EU příslušné výrobky, které jsou poté prodávány na trhu EU více zákazníkům bez další výroby nebo které jsou vyváženy bez další výroby. Musím předložit DDS dvakrát (před dovozem a)před prodejem/vývozem? (NOVINKA).....	57
6.	Srovnávací hodnocení a partnerství	57
6.1.	Co je to benchmarking zemí? (AKTUALIZOVÁNO).....	57
6.2.	Jaká je metodika? (AKTUALIZOVÁNO)	58
6.3.	Vývoj systému srovnávání podle EU o odlesňování nařízení (EUDR) je pravidelně prezentován na schůzích více zúčastněných stran platformy pro odlesňování a na dalších příslušných schůzích. Jak mohou zúčastněné strany přispět?	58
6.4.	Mohou země sdílet příslušné údaje s Komisí?.....	58
6.5.	Budou zohledněna rizika zákonnosti?	59
6.6.	Jaká podpora je poskytována producentům zemím a drobným zemědělcům? (AKTUALIZOVÁNO)	59
6.7.	Jaké jsou jednotlivé prvky iniciativy Team Europe?.....	59
6.8.	Jak souvisí iniciativa Tým Evropa s CSDDD? (AKTUALIZOVÁNO)	60
6.9.	Jak můžeme zmírnit riziko, že se hospodářské subjekty budou vyhýbat některým dodavatelským řetězcům nebo některým producentům zemím/regionům, které jsou ve srovnávacím hodnocení označeny jako "vysoce "?	60
6.10.	Jak EU zajistí transparentnost?	61
7.	Digitální implementace (informační systém EUDR).....	61
7.1.	Co je informační systém a "jednotné okno EU"? (AKTUALIZOVÁNO).....	61
7.2.	Jaké budou mít záruky zabezpečení dat? (AKTUALIZOVÁNO).....	62
7.3.	Jak se mohou provozovatelé a obchodníci registrovat?	62
7.4.	Může systém ukládat často používaná data?.....	62
7.5.	Může systém pomoci zemědělcům určit zeměpisnou polohu? Budou ortofotomapy nebo pro mapový nástroj v informačním systému k dispozici satelitní snímky? (AKTUALIZOVÁNO) .	62
7.6.	Lze změnit řádné prohlášení? (AKTUALIZOVÁNO).....	63

7.7. Kdo může zobrazit geolokační údaje uložené v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO)	63
7.8. Jaký formát dat je nutný pro nahrání zeměpisné polohy do informačního systému? ..	63
7.9. Je informační systém připraven? (AKTUALIZOVÁNO)	63
7.10. Musím si jako navazující hospodářský subjekt nebo obchodník vytvořit nové číslo DDS, pokud nakládám pouze s komoditami, které již byly dovezeny do EU a mají referenční DDSčíslo? (NOVINKA)	63
7.11. Je produkční systém vždy dostupný, nebo se budou opakovaně vyskytovat? (NOVINKA)	64
7.12. Jaká jsou omezení pro zadávání údajů do prohlášení o náležitě péči? Jinými slovy, jaký je maximální obsah, který může uživatel zadat do jednoho náležitě péčiProhlášení o? (NOVINKA)	64
7.13. Je možné deklarovat produkční místo pomocí souboru GeoJSON, který se skládá z více souřadnic ve více zemích? (NOVINKA)	65
7.14. Jak dlouho budou data DDS uložena v informačním systému? Je nutné exportovat a ukládat data pro účely archivace? (NOVINKA)	65
7.15. Jak lze sdílet geolokační souřadnice v dodavatelském řetězci, pokud předchodí dodavatelé neschválili sdílení geolokačních informací prostřednictvím referenčního čísla v informačním systému? (NOVINKA)	66
7.16. Co když velikost DDS překročí maximální velikost souboru 25 MB? (NOVINKA)	66
7.17. Co když se soubor s geolokací skládá z jiného počtu číslic, než nařízení? (NOVINKA) ..	67
7.18. Musí být při dovozu nebo vývozu výrobků deklarována čistá hmotnost, i když je výrobek obvykle obchodován v jiných jednotkách? (NOVINKA)	67
7.19. Mohou DDS obsahovat jiný než anglický text (např. v jazyce členského státu)? (NOVINKA)	67
7.20. Je třeba vytvořit samostatný DDS pro každý trh, na který se výrobek vyváží? (NOVINKA)	67
7.21. Je nutné uvádět referenční číslo EUDR v přepravních dokladech, jako je dodací list nebo faktura, a zasílat tyto doklady spolu se zásilkami? Je to mandát pro celní odbavení při dovozu/vývozu? (NOVINKA)	67
7.22. Vztahuje se "čistá hmotnost" v DDS na hmotnost celého výrobku, nebo pouze na část příslušné komodity v rámci výrobku, nebo na celou zásilku (tj. výrobek plus paleta/obal)? (NOVINKA)	68
7.23. Lze prostřednictvím sdílet další informace, například právní dokumenty? informačního systému (NOVINKA)	68
7.24. Jaká je úroveň kódů HS, které musí být deklarovány v informačním systému? (NOVINKA)	68
7.25. Je možné zkontrolovat platnost referenčních a ověřovacích čísel DDS v informačním systému? (NOVINKA)	69

7.26.	Proč je pro nahrávání geolokačních dat v souboru povolen pouze formát GeoJSON? (NOVINKA) 69	
7.27.	Který seznam vědeckých názvů informační systém používá? Stačí uvést pouze rod, nebo musí být uveden i konkrétní druh? Je vědecký název povinný pro všechny produkty v rámci komodity dřevo, jako jsou výrobky z celulózy nebo papíru? (NOVINKA) 69	
7.28.	Je nutné při odkazování na jiný DDS znovu zadávat vědecké názvy? (NOVINKA) 70	
7.29.	Jaké jsou požadavky na účet hospodářského subjektu pro osobu, která vykonává více rolí, například provozovatele, obchodníka a zplnomocněného zástupce? Může být pro všechny role používán jeden účet hospodářského subjektu, nebo musí mít každá role v informačním systému vyhrazený účet hospodářského subjektu? (NOVINKA) 70	
7.30.	Co je třeba udělat, když se vyskytnou problémy související s informačním? (AKTUALIZOVÁNO)	70
8.	Časové osy	70
8.1.	Kdy nařízení vstupuje v platnost a platnost? (AKTUALIZOVÁNO).70	
8.2.	A co období mezi těmito daty?	71
8.3.	Jak prokázat, že výrobek byl vyroben před vstupem nařízení v ? Jaká jsou pravidla pro výrobu produktů ze skotu?	71
9.	Další otázky.....	71
9.1.	Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, pokud uvádějí na trh EU nebo vyvázejí příslušný výrobek, který je vyroben z příslušného výrobku nebo příslušné komodity, jež byla uvedena na trh EU během přechodného období (tj.)období mezi vstupem nařízení v platnost (29. června 2023) a jeho začátkemuplatňování (30. prosince 2025)? (AKTUALIZOVÁNO).....	72
9.2.	Jaké důkazy jsou nutné k prokázání toho, že výrobek byl uveden na EU trh před datem podání žádosti (tj. jaké dokumenty jsou považovány za důkaz "uvedení na trh")? Musí být takové výrobky ohlášeny v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO).....	73
9.3.	Mohou být výrobky uvedené na trh EU během přechodného období smíchány s výrobky, které jsou v souladu s nařízením a které jsou uvedeny na trh EU po skončení přechodného období, pokud lze prokázat, že každá šarže v rámci této šarže byla buď uvedena na trh EU během přechodného období, nebo je v souladu s nařízením? 74	
9.4.	Jak bude míchání komodit skladovaných během přechodného období s v praxi fungovat komoditami, které budou uvedeny na trh EU po 30. prosinci 2025, zejména v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO).....	74
9.5.	Kdy v praxi začíná a končí přechodné období?	74
9.6.	Jak mají příslušné orgány provádět kontroly výrobků, které byly uvedeny na trh EU během přechodného období, aby zajistily soulad s nařízením?	74
9.7.	Vydá Komise pokyny? (AKTUALIZOVÁNO)	75
9.8.	Vydá Komise pokyny pro jednotlivé komodity? (AKTUALIZOVÁNO).....	75
9.9.	Jaké jsou ohlašovací povinnosti provozovatelů?	75

9.10. Co je to Středisko EU pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů? (AKTUALIZOVÁNO)	76
9.10.1. Lze mapu globálního zalesnění pro rok 2020 použít jako konečný zdroj informací pro splnění požadavků nařízení EU o odlesňování (EUDR), nebo jsou k prokázání souladu nutné další kroky a zdroje dat? (NOVINKA).....	76
9.10.2. Jakou úroveň přesnosti lze očekávat od globálních a národních prostorových map a zda se na ně lze spolehnout jako na referenci pro procesy náležité péče a ověřování? (NOVINKA)	77
9.10.3. Je komodita automaticky nevyhovující, pokud se vyrábí na ploše označené les na mapě globálního lesního porostu pro rok 2020? (NOVINKA)	77
9.10.4. Může zúčastněná strana použít národní mapy lesů ve spojení s mapou globálního lesního porostu pro rok 2020? (NOVINKA)	77
9.11 Co se považuje za vysoce rizikové a na jak dlouho může být pozastaveno?	78
9.12. Jak nařízení souvisí se směrnicí EU o obnovitelných zdrojích energie? (AKTUALIZOVÁNO)	78
9.13. Jak jsou v nařízení zohledněny státy ESVO/EHP? (NOVINKA)	78
10. Sankce	79
10.1. Co znamená, že sankcemi stanovenými členskými státy EU nejsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice 2008/99/ESEvropského parlamentu a ? (AKTUALIZOVÁNO)	79
10.2. Jaká je maximální výše ?	79
10.3. Pokud jde o směrnici o veřejných zakázkách, je na členských státech EU, aby při provádění nařízení rozhodly, zda má být samočištění povoleno?	80
10.4. Podle čl. 25 odst. 3 EUDR "členské státy oznámí Komisi pravomocné rozsudky" a sankce uložené právními osobám. Komise zveřejní seznam těchto rozsudků na svých internetových stránkách. se to všech správních rozhodnutí nebo o soudních rozhodnutí?	80
10.5. Na svém pozemku, kde nyní chovám krávy, jsem pokácel několik malých stromků. Dřevo a maso z krav hodlám prodávat na místním trhu v EU. Budou mi za jejich prodej uloženy sankce, protože jsem stromy pokácel? (AKTUALIZOVÁNO)	80
10.6. (ODSTRANĚNO a informace přesunuta do otázky 7.30)	80

1. Sledovatelnost

1.1. Proč a jak musí provozovatelé shromažďovat souřadnice? (AKTUALIZOVÁNO)

Nařízení vyžaduje, aby hospodářské subjekty uvádějící na trh EU produkty, na které se vztahuje nařízení, shromažďovaly zeměpisné souřadnice pozemků, na nichž byly komodity vyprodukovány.

Sledovatelnost až k pozemku (tj. požadavek na shromažďování zeměpisných souřadnic pozemků, na nichž byly komodity vyprodukovány) je nezbytná k **prokázání, že v konkrétním místě produkce nedošlo k odlesnění**. Zeměpisné informace, které spojují produkty s pozemkem, již používá část odvětví a řada certifikačních organizací. K ověření, zda zeměpisná poloha deklarovaných komodit a produktů spojena s odlesněním, lze použít informace z dálkového průzkumu Země (letecké snímky, satelitní snímky) nebo jiné informace (např. fotografie z terénu s připojenými zeměpisnými značkami a časovými razítky).

Geolokační souřadnice musí být uvedeny v prohlášeních o náležitě péči (dále jen "prohlášení o náležitě péči" nebo "DDS"), která musí hospodářské subjekty předložit informačnímu systému před uvedením výrobků na trh EU nebo jejich vývozem z EU¹. Jedná se tedy o stěžejní část nařízení, která zakazuje uvádět na trh EU nebo vyvážet jakýkoli výrobek, na který se vztahuje nařízení a jehož geolokační souřadnice dosud nebyly shromážděny a předloženy jako součást prohlášení o náležitě péči.

Sběr geolokačních souřadnic pozemku lze provádět prostřednictvím mobilních telefonů, ručních zařízení globálního navigačního družicového systému (GNSS) a rozšířených a volně použitelných digitálních aplikací (např. geografických informačních systémů (GIS)). Ty nevyžadují pokrytí mobilní sítí, pouze pevný signál GNSS, jaký poskytuje Galileo.

U pozemků o rozloze větší než 4 hektary, které se používají k produkci jiných komodit než skotu, musí být zeměpisná poloha uvedena pomocí polygonů, což znamená body zeměpisné šířky a délky o šesti desetinných místech, které popisují obvod každého pozemku. U pozemků o rozloze menší než 4 hektary mohou hospodářské subjekty použít k určení zeměpisné polohy polygon nebo jeden bod zeměpisné šířky a délky o šesti desetinných místech. Provozovny, kde se chová dobytek, lze popsat pomocí jediného bodu geolokační souřadnice.

Vezměte prosím na vědomí, že nařízení neukládá přímé povinnosti výrobcům ve třetí zemi (pokud přímo neuvádějí výrobky na trh EU).

Povinnosti navazujících hospodářských subjektů, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, viz FAQ 3.4.

¹ Fungování informačního systému je stanoveno v prováděcím nařízení Komise (EU) 2024/3084, Prováděcí nařízení - EU - 2024/3084 - CS - EUR-Lex. Další informace jsou k dispozici v kapitole 7 tohoto dokumentu.

1.2. Měly by být všechny komodity (dovážené, vyvážené, obchodované) sledovatelné? (AKTUALIZOVÁNO)

Požadavky na sledovatelnost se vztahují na každou šarži dovážených/vyvážených/obchodovaných příslušných komodit.

Nařízení vyžaduje, aby hospodářské subjekty před zpřístupněním příslušného produktu, jeho uvedením na trh EU nebo před jeho vývozem sledovaly **každou příslušnou komoditu** až k jejímu pozemku. **Předložení prohlášení o náležitě péči, které obsahuje informace o zeměpisné poloze, je proto podmínkou pro dovoz příslušných produktů** (celní režim "propuštění do volného oběhu") a vývoz (celní režim "vývoz") a zásilku pro transakce na trhu EU. V případě vývozu lze potřebné informace poskytnout odkazem na předchozí DDS v případě navazujících hospodářských subjektů, které nejsou malými a středními podniky (viz Často kladené otázky 3.4., v případě malých a středních podniků při vývozu viz Často kladené otázky 5.6.1).

1.3. Jak to funguje u hromadně obchodovaných nebo složených produktů? (AKTUALIZOVÁNO)

U produktů obchodovaných **ve velkém**, jako je například sója nebo palmový olej, to znamená, že hospodářský subjekt musí zajistit, aby byly identifikovány všechny pozemky, které jsou součástí dodávky, a aby komodity nebyly v žádném kroku procesu smíchány s komoditami neznámého původu nebo z oblastí odlesněných nebo znehodnocených po datu 31. prosince 2020.

U příslušných **složených** výrobků, jako je např. dřevěný nábytek s různými dřevěnými komponenty, musí provozovatel geolokačně určit všechny pozemky, na kterých byla příslušná komodita (např. dřevo) použita pro výrobní proces vyrobena. To lze provést shromážděním geolokací nebo odkazem na předchozí DDS, který obsahuje geolokace všech pozemků. Složky příslušných komodit nesmějí být ani neznámého původu, ani z ploch odlesněných nebo znehodnocených po mezním datu.

V případě **složených** výrobků obsahujících více různých relevantních komodit nebo produktů (například čokoládová tyčinka obsahující kakaový prášek, kakaové máslo a palmový olej nebo dřevěný nábytek s koženými komponenty) bude muset hospodářský subjekt, který takový výrobek uvádí na trh EU nebo z něj vyváží, provést hloubkovou kontrolu pouze u hlavní komodity a (odvozených) produktů považovaných za relevantní podle EUDR, což je komodita uvedená v levém sloupci přílohy I. Například v případě čokoládových tyčinek (kód 1806) je příslušnou komoditou s nimi spojenou kakao. To znamená, že povinnost náležité péče a požadavky na informace se vztahují pouze na relevantní produkty uvedené v pravém sloupci přílohy I v rámci příslušné komodity, kterou čokoládová tyčinka obsahuje nebo z níž byla vyrobena, což je v tomto případě kakaový prášek a kakaové máslo v rámci komodity kakao.

1.4. Jsou povoleny kontrolní řetězce hmotnostní bilance?

Nařízení vyžaduje, aby komodity použité pro všechny produkty spadající do oblasti působnosti byly výsledovatelné až k pozemku.

Hmotnostní bilance kontrolních řetězců, které umožňují na kterémkoli stupni dodavatelského řetězce míchat komodity bez odlesňování s komoditami neznámého původu nebo s komoditami bez odlesňování, **nejsou** podle nařízení **povoleny**, protože nezaručují, že komodity uváděné na EU nebo vyvážené komodity jsou bez odlesňování. Proto,

komodity uváděné na trh EU nebo vyvážené komodity musí být na každém kroku dodavatelského řetězce od komodit neznámého původu nebo od komodit, které nejsou předmětem odlesňování. Jelikož je tedy třeba hmotnostní rovnováhu, není nutné úplné zachování identity.

1.5. Co když část výrobku není v souladu s předpisy?

Pokud je část příslušného výrobku nevyhovující, **musí být tato nevyhovující část identifikována a oddělena od zbytku** před uvedením příslušného výrobku na trh EU nebo před jeho vývozem a tato část nesmí být uvedena na trh EU ani vyvezena.

Pokud identifikaci a oddělení nelze provést, například proto, že nevyhovující výrobky byly smíchány s ostatními, pak je celý příslušný výrobek nevyhovující, protože nelze zaručit, že budou splněny podmínky čl. 3 nařízení, a proto nesmí být uveden na trh EU ani vyvezen.

Například v případě, že všechny volně ložené komodity smíchány a jsou spojeny s několika stovkami pozemků, by skutečnost, že jeden z pozemků byl po roce 2020 odlesněn, způsobila, že by celá příslušná dávka nesplňovala požadavky.

Výrobek však není nevyhovující, pokud 100 % příslušných komodit nebo příslušných výrobků uváděných na trh EU 1) lze vysledovat k pozemku, 2) jsou legální a bez odlesňování ve smyslu nařízení a 3) v žádném okamžiku nebyly smíchány s komoditami neznámého původu nebo bez odlesňování.

1.6. Jaká jsou pravidla pro pozemky, které nejsou nemovitostmi?

Co se stane s veřejným nebo obecním pozemkem, který nespadá pod pojem "nemovitý majetek"?

Nařízení vyžaduje, aby komodity uváděné na trh EU nebo vyvážené byly vyprodukovány nebo sklizeny na pozemku označeném jako pozemek. Absence katastru nemovitostí nebo formálního právního titulu by neměla bránit označení pozemku, který je de facto využíván jako pozemek (viz níže).

1.7. Jakou plochu (v hektarech) může polygon pokrýt?

Nařízení nestanovuje pevnou hranici minimální nebo maximální velikosti pozemků, pokud pozemek zachycuje přesnou oblast produkce a má dostatečně homogenní podmínky, aby bylo možné vyhodnotit celkovou úroveň rizika odlesňování a znehodnocování lesů spojeného s příslušnými produkty vyráběnými na tomto pozemku. Viz také otázka č. 1 týkající se zeměpisných souřadnic pozemků o rozloze menší než 4 ha.

Plocha polygonů, které lze do informačního systému importovat, není omezena, ale celková velikost souboru DDS nesmí překročit 25 Mb.

1.8. Musí být zeměpisná poloha ve všech případech zajištěna pomocí polygonů?

Ne. U pozemků o rozloze menší než čtyři hektary (pouze) lze geolokaci popsat pouze jedním bodem zeměpisné šířky a délky. V případě skotu se nevyžadují polygony, ale pouze jednotlivé geolokační body, zejména pro všechny "podniky" (jak jsou definovány v čl. 2 odst. 29 nařízení), kde byl skot držen.

1.9. (ODSTRANĚNO a informace přesunuta do otázky 7.26)

1.10. Co když nejsou k dispozici katastry nemovitostí nebo vlastnické právo?

Jak mohou provozovatelé a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, získat geolokační údaje v zemích, kde jsou katastry nemovitostí neúplné a kde zemědělci mohou postrádat průkazy totožnosti nebo vlastnická práva ke své půdě? (AKTUALIZOVÁNO)

Zemědělci mohou shromažďovat geolokační údaje o svých pozemcích bez ohledu na to, zda jsou či nejsou zapsány v katastru nemovitostí nebo zda k jejich pozemkům chybí identifikační údaje nebo vlastnické právo. Pokud nejsou přímými dodavateli hospodářských subjektů nebo hospodářskými subjekty samotnými, nejsou od zemědělců vyžadovány žádné osobní údaje a postačí geolokace pozemku, který slouží k dodávkám komodit pro uvedení na trh EU.

Pokud jde o požadavek zákonnosti ve vztahu k právu na užívání půdy (čl. 2 odst. 40 písm. a) nařízení), nařízení vyžaduje soulad s příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Pokud mohou zemědělci legálně prodávat své produkty podle vnitrostátních právních předpisů (v nichž může chybět registr vlastnictví a v nichž někteří zemědělci mohou postrádat průkazy totožnosti), pak by to také znamenalo, že hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) by při odběru od těchto zemědělců splňovali požadavek zákonnosti. Pokud se podle vnitrostátních právních předpisů nevyžaduje vlastnictví pozemkového titulu k produkci a obchodování se zemědělskými produkty, pak se nevyžaduje ani podle nařízení. Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) by nicméně museli ověřit, že v jejich dodavatelských řetězcích neexistuje riziko nezákonnosti, což znamená, že jsou dodržovány příslušné právní předpisy platné v zemi produkce.

Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) již dnes využívají ke shromažďování informací o zákonnosti (a zeměpisné poloze) mnoho různých prostředků: někteří se uchylují k mapování přímo svých dodavatelů, jiní se spoléhají na zprostředkovatele, jako jsou družstva, certifikační orgány, vnitrostátní systémy sledovatelnosti nebo jiné společnosti. Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) jsou právně odpovědní za to, že informace o zeměpisné poloze a zákonnosti jsou správné, bez ohledu na to, jaké prostředky nebo zprostředkovatele ke shromažďování těchto informací používají.

1.11. Může provozovatel používat geolokační údaje výrobce?

Ano, ale za jeho správnost je v konečném důsledku odpovědný provozovatel, nikoli výrobce, který jej poskytuje. Nařízení se nevztahuje na výrobce, kteří neuvádějí výrobky přímo na trh Evropské unie (a nespádají tedy pod definici hospodářských subjektů a obchodníků).

V takovém případě bude hospodářský subjekt zajistit, aby oblast, kde byla příslušná komodita vyprodukována, byla správně zmapována a aby geolokace odpovídala pozemku.

Mezi opatření, která může hospodářský subjekt využít, patří podpora dodavatelů při plnění požadavků tohoto nařízení, zejména v případě drobných zemědělců, a to prostřednictvím budování kapacit a dalších investic.

1.12. Měli by provozovatelé ověřovat zeměpisnou polohu? (AKTUALIZOVÁNO)

Provozovatelé **musí ověřit a být schopni prokázat, že zeměpisná poloha je správná.**

Zajištění pravdivosti a přesnosti geolokačních informací je klíčovým aspektem povinností, které musí provozovatelé plnit. Poskytnutí nesprávných údajů o zeměpisné poloze by představovalo porušení povinností provozovatelů podle nařízení.

1.13. Měla by se u produktů ze stejné půdy opakovat náležitá péče? (AKTUALIZOVÁNO)

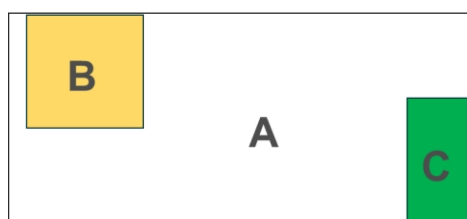
Povinnost poskytovat geolokační informace v DDS prostřednictvím informačního systému je spojena s každým příslušným produktem. Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) tak budou muset tyto informace uvádět pokaždé, když mají v úmyslu uvést, zpřístupnit na trhu EU nebo vyvézt příslušný výrobek. Hlubková kontrola musí být opakována (tj. aktualizována) pro každý příslušný výrobek, včetně uvedení příslušných zeměpisných souřadnic. **Potřebné informace lze poskytnout odkazem na předchozí DDS** poté, co se ujistíte, že řádná péče byla provedena předcházejícím způsobem (viz FAQ 3.4.).

1.14. Může polygon pokrývat více ?

K popisu obvodu pozemků, na nichž byla komodita vyprodukovaná, se použijí polygony. **Každý polygon by měl označovat jeden pozemek, ať už sousedící nebo ne.** Pokud jsou příslušné produkty vyrobeny z komodit z několika pozemků, musí být v jednom prohlášení o náležité péči uvedeno několik polygonů. Polygon nelze ke sledování obvodu plochy pozemku, která může zahrnovat pozemky pouze v některých svých částech.

1.15. Co když se příslušná komodita vyrábí na pozemku v rámci jedné nemovitosti, včetně dalších pozemků?

Situaci lze nejlépe popsat následujícím příkladem.

- A → Single property
- B → Plot of land where relevant commodity is produced (soy for example)
- C → Deforested area

- i) Pokud se příslušná komodita (v příkladu sója) vyrábí v oblasti B, jakou zeměpisnou polohu je třeba uvést?

Na základě definice pozemku ("pozemek v rámci jedné nemovitosti") by měl hospodářský subjekt uvést pouze zeměpisnou polohu pozemku, na kterém se příslušná komodita vyrábí (v příkladu oblast B).

ii) Co když je odlesňování v oblasti C legální a probíhá po datu ukončení?

- pokud se v oblasti C nevyrábí žádná relevantní komodita, odlesňování v oblasti C neovlivňuje soulad sóji vyrobené v oblasti B.
- Pokud se v oblasti C produkuje jiná relevantní komodita (např. skot), pak skot není v souladu s předpisy (není bez odlesňování), ale sója z oblasti B v zásadě v souladu je.
- Pokud se stejná komodita vyrábí v oblastech B a C (sója), musí hospodářský subjekt dosáhnout zanedbatelného rizika, zejména s ohledem na vysoké riziko mísení v rámci jednoho objektu (čl. 10 odst. 2 písm. j)).

iii) Co když je právní status nemovitosti A ovlivněn nezákonností ve smyslu nařízení (například pokud dochází k nezákonnému odlesnění v oblasti C)? Je tím dotčena sója vyrobená v oblasti B?

Sója vyrobená na ploše B není legální, a tudíž není v souladu s právními předpisy, protože právní status výrobní plochy (tedy nikoli , ale celého pozemku, v souladu s čl. 2 odst. 40) není v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce.

1.16. Měly by se mnohoúhelníky zadávat pomocí obvodu?

Neexistuje povinnost ani možnost poskytovat informace o pozemku prostřednictvím obvodu. **U pozemků o rozloze větší než čtyři hektary** (pro příslušných komodit jiných než skot) musí být geolokace poskytnuta pomocí polygonů (nikoliv jedinečného středového bodu s obvodem) s dostatečným počtem bodů zeměpisné šířky a délky pro popis obvodu každého pozemku.

1.17. Jak by mělo být deklarováno místo výroby smíšeného zboží?

Hospodářský subjekt musí oznámit výroby veškerého zboží, které je skutečně odesíláno do EU.

Například pokud je vyhovující zboží z více míst výroby smícháno do jednoho sila, stohu, hromady, cisterny atd. a poté je některé z tohoto zboží uvedeno na trh EU:

- Deklarované místo výroby by mělo **zahrnovat místo výroby veškerého zboží, které vstoupilo do sila od jeho posledního vyprázdnění** (a mohlo by tedy být zahrnuto do zásilky).
- Pokud nejsou sila pravidelně vyprazdňována, musel by provozovatel deklarovat výroby veškerého zboží, které do sila vstoupilo během období, které zajistí, se v procesu nepromísí zboží neznámého místa výroby. Například při stahování části zboží uloženého v silu by to bylo možné bezpečně provést tak, že by se deklarovala zeměpisná poloha veškerého předchozího zboží, které do sila vstoupilo, a to až do výše minimálně 200 % kapacity sila, za předpokladu, že silo pracuje v systému "first-in first-out" nebo v rovnocenném systému, který zajišťuje chronologické vyčerpání suroviny

materiály v pořadí, v jakém byly vloženy. Tento přístup se vztahuje na příslušné komodity nebo produkty skladované ve stozích, nádržích atd. a na veškeré průběžné zpracování. Jiné přístupy jsou možné pro systém "first-in first-out" i pro jiné skladovací systémy, pokud je zajištěno, že v procesu nedojde k promíchání komodit z neznámého místa výroby nebo komodit, které nejsou v souladu s EUDR.

- Deklarování místa výroby x množství zboží, které vstoupilo do sila, kde x je množství uvedené na trh EU, **není** podle nařízení **přípustné**, protože by tím byl porušen zákaz uvádění výrobků neznámého původu na trh Unie podle nařízení.

Tím nejsou dotčena přechodná ustanovení popsaná v oddíle 9.

1.18. Za jakých okolností mohou hospodářské subjekty v prohlášení o náležitě péči deklarovat více pozemků, než kterých se skutečně týká produkce konkrétní komodity uváděné na ? Jaké jsou důsledky "nadměrného prohlášení"?

Podstata nařízení vyžaduje shodu mezi komoditami/produkty uváděnými na trh a pozemky, na nichž byly skutečně vyprodukovány (nařízení je tedy postaveno na zásadě přísné sledovatelnosti, podle níž musí hospodářské subjekty shromažďovat přesné zeměpisné souřadnice odpovídající pozemkům, nichž byly vyprodukovány). Hospodářský subjekt však může za určitých okolností poskytnout geolokační souřadnice pro omezený počet pozemků vyšších než těch, na kterých byly komodity vyprodukovány:

Hospodářské subjekty mohou deklarovat "přebytek" pouze v situacích, kdy je volně ložená komodita plně vysledovatelná až k pozemku a nedochází k jejímu mísení s komoditou neznámého původu nebo s komoditami, které nejsou v souladu s předpisy. Pokud je taková volně ložená komodita smíchána v průběhu logistického nebo výrobního procesu, například v silech pro skladování, na palubě lodí pro přepravu nebo ve mlýnech během výrobního procesu, může hospodářský subjekt využít prohlášení o nadměrném množství, pokud a kdy je na trh uváděna pouze část celku. Od hospodářských subjektů se vyžaduje, aby získávaly údaje o sledovatelnosti, které jsou co nejpodrobnější.

Nadměrné prohlášení lze použít také v případě střídání plodin na souboru zemědělských pozemků v zemědělském podniku, kdy se např. sója pěstuje každý rok na jiné části celkové výměry orné půdy podniku.

Pokud hospodářský subjekt v prohlášení o náležitě péči uvede "nadměrně", přebírá plnou odpovědnost za soulad všech pozemků, u nichž je uvedena geolokace, bez ohledu na to, zda se těchto pozemků týká produkce komodit/výrobků, které jsou nakonec uvedeny na trh. Pokud jeden pozemek "geolokalizovaný" v prohlášení o náležitě péči není v souladu, není v souladu celý soubor pozemků "geolokalizovaných". V těchto případech musí hospodářský subjekt, který deklaruje pozemky v nadměrném množství, rovněž provést hloubkovou kontrolu v plném rozsahu v souladu s povinnostmi podle EUDR, a to u všech deklarovaných pozemků (včetně těch v nadměrném množství), a musí předložit důkazy o tom, že 1) riziko nesouladu (pokud jde o požadavek na neodlesňování a zákonnost) bylo posouzeno v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně přírody a krajiny. 10 odst. 2 EUDR pro všechny pozemky 2) že při tomto posouzení vzal hospodářský subjekt v úvahu zejména kritéria i) a j) čl. 10 odst. 2 EUDR. 10 EUDR a 3) že toto riziko je u všech pozemků zanedbatelné. Podrobněji musí provozovatel zvážit existenci

riziko, pokud je spojení příslušných produktů s pozemky, na nichž byly příslušné komodity vyprodukovány, obtížné podle čl. 10 odst. 2 písm. i) EUDR, a také pokud je riziko obcházení nařízení nebo smíchání s příslušnými produkty neznámého původu zanedbatelné podle čl. 10 odst. 2 písm. j) EUDR. Hospodářský subjekt musí tato rizika snížit na zanedbatelnou úroveň před uvedením nebo zpřístupněním takových výrobků na trhu nebo jejich vývozem.

Aniž jsou dotčeny výše uvedené případy, postupy sledovatelnosti, jejichž cílem je deklarovat nadměrné množství pozemků (například regionální nebo celostátní úrovni), obecně nejsou v souladu s pravidly tohoto nařízení. Takové postupy by hospodářským subjektům neumožnily splnit jejich základní povinnosti náležité péče, zejména zmírnit riziko obcházení (tj. není možné provádět náležitou péči podle čl. 8 nařízení na celé zemi). Rovněž by to ztížilo práci příslušných orgánů členských států EU, což by ztížilo (nebo dokonce znemožnilo) plnění jejich povinností provádět kontroly podle čl. 16.

1.19. Jak bude možné kontrolovat tvrzení v praxi pomocí geolokace? (AKTUALIZOVÁNO)

Jakým způsobem umožní geolokace ověřit platnost tvrzení o zákazu odlesňování v praxi? Je to sladění polohy satelitní navigace a map odlesnění? Budou existovat základní mapy, které budou obsahovat lesní oblasti nebo oblasti, které prošly odlesňováním a degradací lesů? Jak bude fungovat, pokud nebude k dispozici geolokace zemědělských podniků, plantáží nebo koncesí?

Za shromáždění geolokačních souřadnic pozemků, na nichž byly komodity vyprodukovány, odpovídá hospodářský subjekt. Pokud hospodářský subjekt nemůže shromáždit geolokační souřadnice všech pozemků, které se podílejí na výrobě příslušného produktu, neměl by tento produkt uvádět na trh EU ani jej vyvážet v souladu s čl. 3 nařízení.

1.20. Hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) a donucovací orgány mohou křížově kontrolovat zeměpisné souřadnice podle satelitních snímků nebo map lesních porostů, aby posoudili, zda produkty splňují požadavek nařízení na odlesňování. Jak bude EU kontrolovat platnost tvrzení o neodlesňování?

Příslušné orgány členských států EU by měly provádět kontroly, aby zjistily, zda příslušné komodity a produkty, které byly nebo mají být uvedeny na trh EU nebo na něm zpřístupněny či vyvezeny, pocházejí z pozemků, na nichž nedochází k odlesňování, a byly vyrobeny legálně (v souladu s článkem 16 nařízení). To zahrnuje provádění kontrol platnosti prohlášení o náležité péči a celkového souladu hospodářských subjektů a obchodníků s ustanoveními nařízení.

Další informace o rozsahu povinností příslušných orgánů EUMS naleznete v čl. 18 a 19 nařízení.

1.21. Jaký typ kontrol mohou příslušné orgány členských států EU provádět ve třetích zemích v případě, že je výrobek považován za potenciálně nevyhovující EUDR?

Příslušné orgány mohou provádět audity v terénu ve třetích zemích podle čl. 18 odst. 2 písm. e) nařízení, pokud s tím tyto třetí země souhlasí, a to prostřednictvím spolupráce se správními orgány těchto třetích zemí.

Je třeba poznamenat, že nařízení nevyžaduje, aby příslušné orgány členských států EU konzultovaly výrobní země, pokud je výrobek vyhodnocen jako "potenciálně nevyhovující" nebo "nevyhovující".

1.22. Budou příslušné orgány používat definice uvedené v nařízení?

V souvislosti s prováděním tohoto nařízení **budou** příslušné orgány členských států EU **používat definice uvedené v čl. 2 nařízení**. Nařízení je závazný legislativní akt v EU. Musí být harmonizovaně uplatňováno v celém rozsahu ve 27 členských státech EU.

1.23. Co je to sledovatelnost dodavatelského řetězce? (AKTUALIZOVÁNO)

Informace, dokumenty a údaje, které musí provozovatelé a případně obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, shromažďovat a uchovávat po dobu pěti let, aby prokázali soulad s nařízením, jsou uvedeny v čl. 9 a v příloze II, jakož i v čl. 2 odst. 28 nařízení, pokud jde o údaje týkající se zeměpisné polohy.

Provozovatelé by měli postupovat s náležitou péčí, pokud jde o všechny příslušné výrobky dodávané každým konkrétním dodavatelem. Měli by proto zavést systém náležité péče, který zahrnuje shromažďování informací, údajů a dokumentů potřebných ke splnění požadavků stanovených v čl. 9; opatření k posouzení rizik popsaná v čl. 10; a opatření ke zmírnění rizik, jak je uvedeno v čl. 11 nařízení. Požadavky na zavedení a udržování systémů náležité péče, podávání zpráv a vedení záznamů jsou uvedeny v čl. 12 nařízení. Hospodářské subjekty budou muset sdělit hospodářským subjektům a obchodníkům dále v dodavatelském řetězci veškeré informace nezbytné k prokázání toho, že byla provedena náležitá péče a že nebylo zjištěno žádné nebo jen zanedbatelné riziko podle čl. 4 Odst. 7 EUDR.

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří se nacházejí níže v dodavatelském řetězci a kteří obdrží takové informace, mohou na základě obdržených informací provést vlastní hloubkovou kontrolu, ale skutečnost, že jiný hospodářský subjekt nebo obchodník, který se nachází výše v hodnotovém řetězci, provedl hloubkovou kontrolu, v žádném případě neznamená, že by tím zanikly jejich vlastní povinnosti. Povinnosti hospodářských subjektů, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, viz FAQ 3.4.

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, musí zajistit, aby informace o sledovatelnosti, které poskytují donucovacím orgánům v členských státech prostřednictvím prohlášení o náležitě péči předloženého informačního systému, byly správné.

Vývoj a fungování informačního systému bude souladu s příslušnými ustanoveními o ochraně údajů. Kromě toho **bude systém vybaven bezpečnostními opatřeními, která zajistí integritu a důvěrnost sdílených informací.**

1.24. Jak bude sledovatelnost fungovat u výrobků z více zemí?

Hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, musí zajistit, aby požadované informace o sledovatelnosti, které poskytují příslušným orgánům v členských státech, byly správné **bez ohledu na délku nebo složitost jejich dodavatelských řetězců.**

Informace o sledovatelnosti lze sčítat v dodavatelských řetězcích. Například k velké hromadné zásilce sóji, která pochází z několika set pozemků z několika zemí, by bylo třeba připojit prohlášení o náležitě péči, které by obsahovalo všechny příslušné země produkce a informace o zeměpisné poloze každého jednotlivého pozemku ze všech těchto zemí, které se na zásilce podílely.

1.25. Co je "datum nebo časový rozsah výroby"? (AKTUALIZOVÁNO)

Provozovatelé povinni shromažďovat informace o datu nebo časovém rozmezí výroby podle povinností stanovených v čl. 9 nařízení. Tyto informace jsou potřebné ke zjištění, zda je příslušný produkt bez odlesňování. Proto se vztahuje na komodity, na které se vztahuje nařízení a které jsou uváděny na trh EU, nebo na komodity, které se používají k výrobě příslušných výrobků, na něž se vztahuje nařízení.

U komodit jiných než skot se produkce vztahuje k datu komodit a časový rozsah produkce se vztahuje k období/trvání výrobního procesu (například v případě dřeva by se "časový rozsah produkce" vztahoval k trvání příslušných těžebních operací). Datum produkce i časový rozsah produkce by se měly vztahovat k určeným pozemkům.

Pokud nejsou k dispozici přesnější informace vzhledem ke specifikům produkce, lze použít rok sklizně a/nebo období sklizně.

U příslušných produktů v rámci komodity "skot" se časový rozsah produkce vztahuje na dobu života zvířat od okamžiku narození do okamžiku porážky. Pokud je živý skot (kód HS 0102 21, 0102 29) uváděn na trh EU (např. dovozem nebo prvním prodejem krávy poté, co se narodila v EU), bude třeba shromáždit všechny geolokace až do prvního uvedení na EU a předložit je spolu s prohlášením o náležité péči (DDS). Pokud je živý skot následně dodáván na trh EU, budou obchodníci, kteří nejsou MSP, povinni shromáždit a doplnit všechny další geolokace zařízení, v nichž byl skot chován po prvním uvedení na trh EU (viz čl. 9 odst. 1 písm. d) nařízení). V případě obchodníků z řad malých a středních podniků nebudou muset přidávat geolokace ani vydávat nové DDS, ale měli by uchovávat informace týkající se příslušných produktů, které hodlají dodávat na trh, po dobu nejméně 5 let, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 3 a 4.

Upozorňujeme, že podle čl. 1 odst. 2 nařízení a v souladu s definicí pojmu "vyrobený" v čl. 2 odst. 14 se nařízení EUDR nevztahuje na skot a produkty ze skotu, pokud se skot narodil před vstupem nařízení v platnost, tj. před 29. červnem 2023.

1.26. Jak funguje výsledovatelnost u skotu? (AKTUALIZOVÁNO)

Stačilo by uvést zeměpisnou polohu země, kde se tele narodilo? Některý skot může být před porážkou přemístěn na jedno nebo více míst.

Hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky), kteří uvádějí na trh EU produkty ze skotu, musí uvést geolokaci nebo odkaz na DDS obsahující geolokaci všech zařízení spojených s chovem skotu, zahrnující místo narození, farmy, kde byl skot krmen, pastviny a jatka v případě, že je skot chován v tomto zařízení (ale pouze geolokace).

odpovídající jednomu bodu zeměpisné šířky a délky, nikoliv polygonům, je vyžadován pro každý z těchto bodů.
těchto "zařízení").

1.26.1 Jak by měly hospodářské subjekty plnit povinnosti týkající se "krmiv používaných pro hospodářská zvířata"? (NOVINKA)

Podle 39. bodu odůvodnění nařízení by hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nebo dodávají na trh nebo vyváží příslušné produkty, k jejichž výrobě byl použit skot, měly v rámci svého systému náležitě péče zajistit, aby krmivo používané pro hospodářská zvířata bylo bez odlesňování. U samotného krmiva by však neměly být vyžadovány žádné informace o zeměpisné poloze.

Vzhledem k tomu, že EUDR ukládá požadavky na relevantní produkty, je krmivo používané pro hospodářská zvířata relevantní podle EUDR pouze tehdy, pokud je takové krmivo relevantním produktem v době, kdy je zkrmováno (např. HS 1208 10 - sójová mouka a šrot).

DDS pro krmivo uvedené v příloze I musí být předložen pouze v případě, že je uváděno nebo dodáváno na trh nebo vyváženo jako takové.

V případě, že krmivo používané pro hospodářská zvířata již bylo předmětem náležité péče v předchozím kroku dodavatelského řetězce, může provedení náležité péče u skotu a odvozených příslušných produktů zahrnovat příslušné faktury, referenční čísla příslušných prohlášení o náležité péči nebo jakoukoli jinou relevantní dokumentaci jako důkaz, že krmivo je bez odlesňování. Tyto důkazy si mohou příslušné orgány vyžádat během šetření v případě, že získají nebo se dozvědí o relevantních informacích, včetně informací založených na odůvodněných obavách předložených třetími stranami, že existuje riziko, že krmivo není v souladu s EUDR. Důkazy by měly pokrývat dobu života zvířat, maximálně však pět let.

1.27. Co když dodavatelé v předchozím řetězci neposkytnou požadované informace? (AKTUALIZOVÁNO)

Pokud hospodářský subjekt nebo obchodník, který uvádí nebo dodává komoditu na trh EU nebo ji vyváží, nemůže od svých dodavatelů získat informace požadované nařízením, musí se zdržet uvádění nebo dodávání příslušných výrobků na trh EU nebo jejich vývozu z EU, protože by tím porušil nařízení.

1.28. Měly by být pro pozemky v zemích klasifikovaných jako nízkorizikové poskytovány souřadnice?

Pro požadavek na sledovatelnost prostřednictvím zeměpisné polohy **neexistuje žádná výjimka**. Hospodářské subjekty musí rovněž posoudit složitost příslušného dodavatelského řetězce a riziko obcházení nařízení a riziko smíchání s produkty neznámého původu nebo s produkty pocházejícími ze zemí nebo jejich částí s vysokým nebo standardním rizikem (článek 13 nařízení). Pokud hospodářský subjekt získá nebo se dozví jakoukoli relevantní informaci, která by poukazovala na riziko, že příslušné produkty nejsou v souladu s nařízením nebo že je nařízení obcházeno, musí hospodářský subjekt splnit všechny povinnosti podle čl. 10 a 11 nařízení a musí veškeré relevantní informace neprodleně sdělit příslušnému orgánu.

1.29. Vztahuje se požadavek zákonnosti na půdu bez odlesnění?

Příslušné komodity nelze dodávat na trh EU ani vyvážet z EU, pokud nebyly vyrobeny v souladu s příslušnými právními předpisy země výroby podle čl. 3 písm. b) nařízení (tzv. "požadavek legality").

Povinnosti podle čl. 3 jsou kumulativní, což znamená, že musí být splněny všechny: (1) **požadavek zákonnosti (čl. 3 písm. b)** ; (2) **požadavek "bez odlesňování"** (čl. 3 písm. a) a (3) požadavek, aby se na komodity nebo výrobky vztahovalo prohlášení o náležité péči (čl. 3 písm. c) nařízení).

1.29.1 V jakých případech lze právní předpisy považovat za relevantní, i když nesouvisí s cíli EUDR, tedy zastavením odlesňování a znehodnocování lesů? (NOVINKA)

Jak je uvedeno v úvodní části definice v čl. 2 odst. 40 EUDR, právní předpisy jsou relevantní, pokud se týkají právního statusu oblasti produkce, což znamená, že právní předpisy konkrétně ovlivňují nebo ovlivňují právní status oblasti, v níž byly komodity vyprodukovány.

Čl. 2 odst. 40 EUDR dále upřesňuje, že se může jednat mimo jiné o obchodní a celní zákony. Takové zákony, které se ze své podstaty netýkají právního statusu oblasti produkce, mohou být rovněž relevantní, pokud se konkrétně týkají příslušných odvětví zemědělské nebo dřevařské produkce - to by mohl být například případ, kdy je třeba na celnici nebo v rámci obchodních zákonů země produkce předložit specifické dokumenty týkající se zemědělství nebo lesnictví.

1.29.2 Komodita je sklizena v zemi A a převezena do země B k další výrobě (např. kakaové boby z A jsou v B zpracovány na kakaový prášek) předtím, než je kakaový prášek uveden na trh EU v zemi C. Které zákony platné v této zemi jsou relevantní? (NOVINKA)

V daném příkladu je země A zemí výroby, což znamená, že požadavek zákonnosti se vztahuje pouze na zákony platné v zemi A.

1.30. Existují právní povinnosti pro země mimo EU?

Na země mimo EU se nevztahují žádné právní povinnosti. Toto nařízení stanoví povinnosti pro provozovatele a obchodníky (jak jsou definováni v kapitole 2 nařízení), jakož i pro členské státy EU a jejich příslušné orgány (viz kapitola 3 nařízení).

Mnoho zemí po celém světě však přijalo opatření ke zlepšení dodavatelských řetězců bez odlesňování, posílení veřejných systémů sledovatelnosti příslušných komodit atd., což usnadňuje úkoly společností podle tohoto nařízení. To je vítáno, neboť takový vývoj může hospodářským subjektům a obchodníkům výrazně pomoci při plnění jejich povinností.

1.31. Jak mohou výrobci sdílet geolokační údaje, když některé vlády sdílení těchto údajů zakazují? (AKTUALIZOVÁNO)

Jedním ze základních požadavků na hospodářské subjekty podle tohoto nařízení je shromažďování informací o zeměpisné poloze pozemku (pozemků), na nichž byly vyprodukovány komodity a produkty uváděné na trh EU nebo z něj vyvážené (čl. 9 odst. 1 písm. d) nařízení). Hospodářské subjekty se nemohou odvolávat na existenci vnitrostátních právních předpisů, které zakazují sdílení těchto (veřejných) údajů s hospodářskými subjekty a obchodníky, aby byly zproštěny povinnosti shromažďovat a vkládat tyto údaje do informačního systému. Provozovatelé musí v rámci svých povinností předkládat informace o zeměpisné poloze; v opačném případě provozovatelé a obchodníci při odkazování na předchozí DDS,

nemůže splnit požadavky na náležitou péči podle čl. 8, a proto nemohou příslušné výrobky uvádět na trh, dodávat na trh nebo vyvážet z trhu EU.

2. Oblast působnosti

2.1. Jaké výrobky jsou zahrnuty v nařízení?

Nařízení se vztahuje pouze na výrobky uvedené v příloze I. Na výrobky neuvedené v příloze I se požadavky nařízení nevztahují, i když obsahují příslušné komodity v oblasti působnosti nařízení. Například na mýdlo se nařízení nevztahuje, i když obsahuje palmový olej.

Stejně tak se požadavky nařízení nevztahují na výrobky s kódem HS, které nejsou zahrnuty v příloze I, ale které mohou obsahovat součásti nebo prvky pocházející ze zboží, na které se nařízení vztahuje - například automobily se sedadly z kůže nebo pneumatiky z přírodního kaučuku.

Poznámka: Nařízení předpokládá, že Komise může prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci změnit seznam příslušných výrobků a jejich popisů. Kromě toho Komise na základě posouzení dopadu příslušných komodit na odlesňování a znehodnocování lesů posoudí, zda je nutné a proveditelné předložit Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na rozšíření oblasti působnosti nařízení na další komodity. První přezkum oblasti působnosti komodit se má uskutečnit do dvou let od vstupu nařízení v platnost.

2.2. Co s výrobky uvedenými na seznamu, které neobsahují uvedené komodity? (AKTUALIZOVÁNO)

	... z komodity uvedené v příslušném levém sloupci přílohy I	... <u>není</u> vyroben z uvedené v příslušném levém sloupci přílohy I
Relevantní produkt uvedeno na v příloze I...	Předmět na . Nařízení (EUDR)	<u>Nevztahuje se</u> na ně nařízení
Další produkt <u>neuvedený</u> příloze I...	<u>Nevztahuje se</u> na ně nařízení	<u>Nevztahuje se</u> na ně nařízení

Na výrobky uvedené v příloze I, které neobsahují komodity uvedené v příslušném levém sloupci přílohy I nebo z nich nejsou vyrobeny, se nařízení nevztahuje.

"ex" před kódem HS výrobků v příloze I znamená, že výrobek popsáný v příloze je "výtažek" ze všech výrobků, které lze zařadit pod kód HS. Například,

kód 9401 může zahrnovat sedadla vyrobená z jiných surovin než ze dřeva, ale požadavky nařízení se vztahují pouze na dřevěná sedadla. Podobně kód HS 0201 zahrnuje "maso z **hovězího dobytka**, čerstvé nebo chlazené", zatímco kód ex 0201 v příloze I nařízení zahrnuje pouze "maso z **hovězího dobytka**, čerstvé nebo chlazené", čímž se rozumí hovězí dobytek rodu Bos a jeho podrodů: Na maso z bizonů (rod Bison) a buvolů (rod Syncerus) se nařízení **nevztahuje**.

V případě, že je příslušný výrobek, např. "ex 4011 Nové pneumatiky z kaučuku", vyroben ze směsi syntetického a přírodního kaučuku, musí hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není malým a středním podnikem) vynaložit náležitou péči pouze na složku z přírodního kaučuku.

2.3. Platí nařízení bez ohledu na množství nebo hodnotu?

Neexistuje žádný prahový objem nebo hodnota příslušné komodity nebo příslušného produktu, a ani v rámci zpracovaných produktů, pod který by se nařízení nevztahovalo.

Na hospodářské subjekty a obchodníky, kteří uvádějí nebo dodávají na trh EU nebo vyváží příslušný výrobek uvedený v příloze I bez ohledu na jeho množství, se vztahují povinnosti vyplývající z tohoto nařízení.

2.4. A co komodity vyrobené v EU? (AKTUALIZOVÁNO)

Na komodity vyrobené v EU se **vztahují stejné požadavky jako na komodity vyrobené mimo EU**. Nařízení se vztahuje na uvedené v příloze I, ať už jsou vyrobeny nebo vyrobeny v EU, nebo dovezeny.

Pokud například společnost v EU vyrábí čokoládu (kód 1806, který je uveden v příloze I), bude považována za navazující hospodářský subjekt, na který se vztahují povinnosti podle nařízení, a to i v případě, že kakaový prášek použitý v čokoládě již byl uveden na trh EU a splnil požadavky náležité péče (viz také FAQ 3.4 a 3.5 týkající se navazujících hospodářských subjektů).

2.5. Jak se nařízení vztahuje na dřevo a papír používaný k balení? (AKTUALIZOVÁNO)

Například v případě výrobce, který prodává obaly, jako jsou palety, výrobcům (k ochraně konečného výrobku - nikoli k prodeji spotřebitelům jako konečný výrobek), je třeba text "**s výjimkou obalového materiálu používaného výhradně jako obalový materiál k podpoře, ochraně nebo přepravě jiného výrobku uváděného na trh" v příloze I** chápat takto:

Pokud je některý z dotčených obalů uváděn na trh EU nebo vyvážen jako samostatný výrobek (tj. samostatný obal), nikoli jako obal jiného výrobku, vztahuje se na něj nařízení, a proto se na něj vztahují požadavky náležité péče.

Pokud je použit obal zařazený pod kód HS 4415 nebo jiný kód HS, např. HS 48. k "podpoře, ochraně nebo přepravě" jiného výrobku, nařízení se na něj nevztahuje.

Obalové materiály používané výhradně jako obalový materiál k podpoře, ochraně nebo přepravě jiného výrobku uváděného na trh EU nejsou relevantním výrobkem ve smyslu přílohy I nařízení bez ohledu na kód HS, pod který spadají. Zda

je obalový materiál uveden na faktuře spolu s přepravovaným produktem, je irelevantní; rozhodující je spíše to, zda by byl obal klasifikován společně nebo odděleně v případě dovozu nebo vývozu (viz pravidlo 5b) obecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury). Podle pravidla 5b) se obalové materiály a obalové nádoby předložené se zbožím v nich obsaženým zařazují společně se zbožím, pokud jsou druhu, který se obvykle používá k balení tohoto zboží. Pokud jsou nebo by byly obaly zařazeny společně s přepravovaným výrobkem, lze je považovat za použité výhradně jako obalový materiál k podpoře, ochraně nebo přepravě jiného výrobku uváděného nebo dodávaného na trh EU nebo z něj vyváženého.

V návrhu aktu v přenesené pravomoci, který předložila Komise, se navrhuje, aby se tato výjimka vztahovala i na uživatelské příručky, informační letáky, katalogy, marketingové materiály a etikety doprovázející jiné výrobky, pokud nejsou uváděny nebo dodávány na trh nebo vyváženy samostatně.

2.6. Bylo by vrácení příslušného prázdného obalu maloobchodníkem jeho dodavateli považováno za "dodání na trh EU", pokud byl dotčený obal před vrácením uveden na trh EU samostatně (tj. jako samostatný obal)? (AKTUALIZOVÁNO)

Pokud je dotčený obal, jako je například paleta, uváděn na trh nebo dodáván na trh nebo vyvážen jako samostatný výrobek (tj. samostatný obal), a nikoli jako obal jiného výrobku, vztahuje se na něj nařízení, a proto se na něj vztahují příslušné požadavky náležité péče (viz výše uvedený dotaz). To by mělo platit, pokud je dotčený obal používán k samostatným obchodním účelům.

Jakmile se však dotčený obal stane obalovým materiálem používaným výhradně jako obalový materiál pro podporu, ochranu nebo přepravu výrobků, vztahuje se na něj oblast působnosti nařízení. To znamená, že prodej nebo pronájem použitého obalového materiálu jiným společností nepodléhá nařízení EUDR. Stejně tak se nařízení nevztahuje na prázdný obalový materiál, který již byl poprvé použit k podpoře, ochraně nebo přepravě jiného výrobku, například při obchodování v rámci uzavřeného systému výměny (tj. palety jsou předávány z jedné společnosti do druhé, aby byly znovu použity pro přepravu). Další informace o pronájmu výrobků viz FAQ 2.14.

Pokud je opravován a prodáván obal, který již byl použit k podpoře, ochraně nebo přepravě jiného výrobku, musí být v souladu s EUDR, pokud jde pouze o nové relevantní výrobky použité k opravě (např. paleta, která je opravena nerecyklovanými dřevěnými součástmi). To znamená, v uvedeném příkladu musí být pro paletu předložen nový DDS, ale hloubkové kontrole podléhají pouze nové dřevěné součásti.

2.7. Spadá obchodování s příslušnými použitými výrobky na trhu EU do oblasti působnosti nařízení?

Na použité výrobky, které ukončily svůj životní cyklus a které by jinak byly odstraněny jako odpad (viz 40. bod odůvodnění a příloha I), se povinnosti tohoto nařízení nevztahují.

2.8. Spadá recyklovaný papír/lepenka do oblasti působnosti nařízení?

Většina výrobků z recyklovaného papíru/lepenky obsahuje malé procento původní buničiny nebo předem spotřebovaného recyklovaného papíru (například vyřazené zbytky lepenky z výroby kartonových krabic), aby se posílila vlákna.

Příloha I uvádí, že nařízení **se nevztahuje na zboží, pokud je vyrobeno výhradně z materiálu, který dokončil svůj životní cyklus a který by jinak byl vyřazen jako odpad** podle definice v čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES. Na recyklovaný materiál se tedy podle nařízení nevztahují žádné povinnosti.

Naopak, **pokud výrobek obsahuje nerecyklovaný materiál, pak se na něj vztahují požadavky nařízení** a nerecyklovaný materiál bude muset být vysledován zpět pozemek původu prostřednictvím geolokace.

Příloha I rovněž objasňuje, že nařízení se obecně vztahuje na vedlejší produkty výrobního procesu. V případě papíru/lepenky, které představují sběrový (odpadní a odpadní) výrobek, je tento papír a lepenka vyňat z oblasti působnosti podle přílohy I (viz kapitoly 47 a 48 kombinované nomenklatury).

2.8.1 Vztahuje se nařízení na pláště nebo kostry protektorovaných pneumatik? (NOVINKA)

V návrhu aktu v přenesené pravomoci, který předložila Komise, se navrhuje, aby použité pláště a kostry pneumatik (obecně používané k protektorování pneumatik) nespádaly do oblasti působnosti nařízení, zatímco protektorované pneumatiky spadají do oblasti působnosti pouze v případě nových částí z přírodního kaučuku, jako je běhoun, nanesených na pláště a kostry.

2.9. Co jsou kódy KN a HS a jak je používat? Kde najdu další informace o použitelných opatřeních TARIC? (AKTUALIZOVÁNO)

Nomenklatura upravená Úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, obecně známá jako "**nomenklatura HS**", je mezinárodní víceúčelová nomenklatura, která byla vypracována pod záštitou Světové celní organizace (WCO). Tato nomenklatura přiděluje šestimístné kódy pro klasifikaci zboží a používá se celosvětově. Země/regiony mohou k univerzální šestimístné nomenklatuře HS přidávat další čísla pro podrobnější zatřídění.

Kombinovaná nomenklatura (kód KN) Evropské unie je osmimístný kód zboží, který dále rozděluje globální nomenklaturu HS na specifitější zboží pro potřeby Evropského společenství.

Kód KN je základem pro deklaraci zboží určeného k dovozu do Evropské unie nebo vývozu z ní a také pro statistiku obchodu uvnitř EU. Zboží a výrobky v příloze I nařízení jsou zařazeny podle svých kódů KN. Příslušné produkty v příloze I nařízení jsou zařazeny do kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87.

Při dovozu, při propouštění zboží do volného oběhu ve smyslu čl. 201 nařízení UCC (EU) č. 952/2013 může být kód KN dále rozdělen na desetimístný kód TARIC.

speciálně vytvořené pro potřeby právních předpisů EU. Při přihlašování zboží do režimu vývozu podle čl. 269 nařízení UCC (EU) č. 952/2013, může konečné členění dosáhnout až osmimístného kódu KN.

Členové dodavatelského řetězce musí své výrobky zařadit na základě přílohy I základního nařízení KN (nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku), aby zjistili, zda se na ně nařízení vztahuje. Kódy HS se mohou každých pět let měnit. Nařízení EU o KN se přijímá každý rok, aby odráželo veškeré aktualizace.

Další informace naleznete zde: [Nařízení Rady \(EHS\) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.](#)

Vysvětlující dokument s dalšími informacemi o začlenění opatření EUDR do integrovaného celního systému Evropské unie (databáze TARIC), včetně platných výjimek z TARIC, které jsou v TARIC zavedeny, je k dispozici online².

2.10. Kdy dochází k "dodání" příslušného výrobku, což znamená, že je uveden nebo zpřístupněn na trhu v rámci obchodní činnosti? Do jaké míry spadají do oblasti působnosti společnosti, které používají příslušné výrobky ve své vlastní činnosti nebo je zpracovávají? (AKTUALIZOVÁNO)

Je třeba rozlišovat mezi osobou v dodavatelském řetězci, která dováží nebo uvádí na trh EU příslušný výrobek, a osobami, které jsou v dodavatelském řetězci dále:

Pokud osoba uvede na trh EU **příslušný výrobek vyrobený nebo vyrobený v EU**, dodává jej na trh poprvé. Dodání předpokládá dohodu (písemnou nebo ústní) mezi dvěma nebo více právními nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického nebo jiného majetkového práva týkajícího se výrobku; vyžaduje, aby výrobek vyroben nebo aby bylo zboží, pokud je uváděno na trh bez výroby, vyrobeno (viz čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1266/2007). 2 ODST. 14 EUDR). Taková činnost je podle EUDR relevantní bez ohledu na to, zda je příslušný výrobek uváděn na trh za účelem a) zpracování, b) distribuce komerčním nebo nekomerčním spotřebitelům nebo c) použití v podnikání samotného hospodářského subjektu (viz čl. 2 ODST. 19 EUDR). Společnost je provozovatelem a musí vykonávat náležitou péči a předložit DDS.

Pokud **má být příslušný výrobek propuštěn do celního režimu "propuštění do volného oběhu"** v rámci obchodní činnosti a není určen pro soukromé použití nebo soukromou spotřebu, předpokládá se, že je určen k uvedení na trh bez ohledu na "dodávku" nebo bez ohledu na dohodu (písemnou nebo ústní) mezi dvěma nebo více právními nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického nebo obdobného práva týkajícího se daného výrobku.

² <https://circabc.europa.eu/ui/group/0e5f18c2-4b2f-42e9-aed4-dfe50ae1263b/library/eb7a8fc2-ef96-4ceb-a7e4-e7ae51c26867>.

Poté, co byl výrobek uveden na trh, je "dodán" na trh za účelem distribuce, spotřeby nebo použití, pokud dojde k dohodě mezi dvěma nebo více právníky nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického práva nebo rovnocenné dohodě týkající se daného výrobku (např. kupní nebo darovací smlouva) poté, co proběhla fáze výroby (a v případě zboží výroba). EUDR obecně nestanoví povinnosti pro ty, kteří nabízejí logistické služby v dodavatelském řetězci (např. přepravní agenti/dopravci nebo celní zástupci nejsou "hospodářskými subjekty" nebo "obchodníky ve smyslu EUDR), pokud neuvádějí výrobky na trh nebo nevyvážejí.

Tyto situace lze vysvětlit na několika příkladech:

- 1) Automobilka B nakupuje kůži z hovězího dobytka (příslušný výrobek) od koželužny T v EU, aby z ní vyrobila automobil a použila kůži z hovězího dobytka na sedadla automobilu. Automobilka B uvede automobil (nerelevantní výrobek) na trh prodejem konečnému spotřebiteli. Automobilka B není hospodářským subjektem, protože automobil, který dodává na trh, není relevantním výrobkem podle přílohy I, ani obchodníkem, protože nedodává kůži ze skotu (individuálně).
- na trhu.
- 2) Automobilka B dováží (tj. propustí do celního režimu "propuštění do volného oběhu") kůži skotu na výrobu automobilů. Automobilka B je při dovozu kůže pro vlastní obchodní činnost hospodářským subjektem. Společnost B musí postupovat s náležitou péčí a předložit DDS před propuštěním do volného oběhu.
- 3) Farmář D nakupuje sójový šrot (relevantní produkt) od drtiče na trhu EU a krmí jím svá kuřata (nerelevantní produkt), která pak prodává. Při prodeji kuřat není D hospodářským subjektem, protože kuřata nejsou relevantním produktem v příloze I, ani obchodníkem, protože nedodává sójový šrot na trh. D by však byl hospodářským subjektem, pokud by sójový šrot dovážel (tj. propustil do celního režimu "propuštění do volného oběhu"), aby jím krmil kuřata (viz výše uvedený scénář 2).
*V případě, že zemědělec krmí **skot** sójovými produkty (příslušný produkt), viz bod odůvodnění 39.*
- 4) Tiskárna P nakupuje papír od výrobce papíru B a tiskne různé výrobky, které pak dodává vydavateli C. P je hospodářským subjektem, pokud prodává tištěné papírové výrobky (příslušný výrobek) vydavateli C. Na druhou stranu, pokud tiskárna P pouze nabízí tiskové služby, aniž by kdy vlastnila tištěné výrobky, sama tištěné papírové výrobky nedodává, což znamená, že v tomto případě je P poskytovatelem služeb bez povinností podle EUDR.

V níže uvedených příkladech osoby **zpracovávají** nebo **používají** příslušné produkty **ve svém podnikání**. Nařízení se na ně vztahuje pouze v případech, kdy dodávají příslušné výrobky na trh:

- 5) Společnost A nakupuje od maloobchodníka B ve třetí zemi a dováží (tj. propouští do celního režimu "propuštění do volného oběhu") dřevěné stoly a sedadla (příslušné výrobky). Nábytek budou v pracovní době používat vlastní zaměstnanci společnosti A. Společnost A je hospodářským subjektem a před propuštěním dřevěných stolů a sedadel do volného oběhu musí postupovat s náležitou péčí a předložit DDS.

- 6) Společnost D nakupuje dřevěné stoly a sedadla (příslušné výrobky) od hospodářského subjektu EU B, který je dovezl ze třetí země a který již provedl hloubkovou kontrolu a předložil DDS. Společnost D bude nábytek používat pro své vlastní zaměstnance v pracovní době. Nábytek není dodáván, a proto se na společnost D nevztahuje EUDR.
- 7) Zemědělec F usazený v EU sklízí vlastní sójové boby (příslušné produkty) a zpracovává je na sójovou mouku (příslušný produkt), kterou používá ke krmení kuřat na své farmě. Jelikož zemědělec F nedodává sójové boby a sójovou mouku na trh (například jiné právnické nebo fyzické osobě), nejsou tyto produkty uváděny na trh a F nepodléhá EUDR.
- 8) Zemědělec F se sídlem v EU sklízí vlastní sójové boby (příslušné produkty) a zpracovává je na sójovou mouku (příslušný produkt), kterou prodává zemědělci G se sídlem v EU. Zemědělec F je hospodářským subjektem, pokud jde o sójovou mouku, protože ji dodává zemědělci G.
- 9) Společnost B se sídlem v EU těží vlastní les a zpracovává kulatinu na dřevní štěpku (příslušný výrobek) z kulatiny (příslušný výrobek). Dřevní štěpku používá jako palivo pro vytápění vlastních provozů. Jelikož společnost B nedodává kulatinu ani dřevní štěpku na trh, nedochází k uvedení ani dodání na trh a společnost B nepodléhá EUDR.
- 10) Společnost C nakupuje dřevní štěpku (příslušný produkt) od hospodářského subjektu z EU, který již provedl hloubkovou kontrolu a předložil DDS. Společnost C používá dřevní štěpku jako palivo pro vytápění vlastních zařízení. Jelikož společnost C nedodává kulatinu ani dřevní štěpku na trh, nedochází k uvedení ani dodání na trh a společnost C nepodléhá EUDR.
- 11) Společnost C nakupuje dřevní štěpku (příslušný produkt) od hospodářského subjektu z EU, který již provedl hloubkovou kontrolu a předložil DDS. Společnost C používá dřevní štěpku k výrobě elektřiny. Jelikož společnost C neuvádí ani nezpřístupňuje relevantní výrobek na trhu, nepodléhá EUDR.

2.11. Kdy je třeba provést hloubkovou kontrolu a předložit DDS, pokud tatáž fyzická nebo právnická osoba zpracovává příslušný výrobek vícekrát v rámci své obchodní činnosti?

V případě vícenásobného interního zpracování (příslušný výrobek X je stejnou společností zpracováván na příslušný výrobek Y a následně na příslušný výrobek Z) vznikají povinnosti pouze pro uvedení posledního příslušného výrobku (výrobku Z) na trh. To lze demonstrovat na následujícím příkladu:

Čokoládovna C, která není malým a středním podnikem, nakupuje kakaové boby (příslušný produkt) od hospodářského subjektu z EU I a zpracovává je na kakaový prášek (příslušný produkt) a následně na potravinové přípravky obsahující kakao (příslušný produkt). Společnost C pak uvádí potravinové přípravky na trh tím, že je prodává společnosti D. V tomto případě se povinnosti vztahují pouze na potravinové přípravky, takže společnost C musí před jejich uvedením na trh zjistit soulad s náležitou péčí a předložit DDS.

Pokud by společnost C byla malým nebo středním podnikem, nemusela by provádět náležitou péči ani předkládat DDS pro potravinové přípravky, pokud by hospodářský subjekt I již provedl náležitou péči pro kakao.

fazole obsažené ve zpracovaných produktech (viz čl. 4 Odst. 8 EUDR). V takovém případě by společnost C byla povinna uchovávat pouze referenční číslo hloubkové kontroly získané od hospodářského subjektu I.

2.12. Spadá bambus do oblasti působnosti EUDR? A co jiné výrobky, které neobsahují příslušné komodity nebo které byly vyrobeny s jejich použitím, ale jsou uvedeny v příloze I?

Výrobky vyrobené výhradně z bambusu nespádají do oblasti působnosti EUDR. Čl. 1 odst. 1 EUDR definuje, že pro účely EUDR jsou "příslušnými výrobky" pouze ty, které obsahují příslušné komodity, mezi nimiž je i "dřevo", nebo jsou z nich vyrobeny. Definice v čl. 2 odst. 2 EUDR rovněž objasňuje, že pro účely EUDR jsou kódy HS uvedené v příloze I relevantní pouze pro určení, které výrobky spadají do EUDR.

Podle vysvětlivek FAO je bambus nedřevní lesní produkt, a proto nespadá pod komoditu dřevo.

2.13. Podléhá výměna písemných dopisů a jiné korespondence požadavkům EUDR? (NOVINKA)

Podle čl. 1 odst. 26 a čl. 141 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 k celnímu kodexu Unie se na "korespondenční zásilky" nevztahují požadavky na celní prohlášení, a tedy ani na předkládání referenčního čísla DDS. Stejně tak se v rámci EU tyto předměty korespondence neuvádějí na trh ani se na něm nedávají k dispozici, ale slouží ke komunikačním účelům. Je třeba poznamenat, že příslušné výrobky obsažené v korespondenčních zásilkách (např. v obálce) nelze považovat za "korespondenční zásilky", a proto případně podléhají požadavkům na celní prohlášení a na předložení referenčního čísla DDS.

2.14. Spadají vzorky a výrobky používané pro účely zkoumání, analýzy nebo testování do oblasti působnosti EUDR? (NOVINKA)

V návrhu aktu v přenesené pravomoci předloženém Komisí se navrhuje, aby nařízení nevztahovalo na vzorky výrobků, které mají zanedbatelnou hodnotu a množství a mohou být spotřebovány nebo použity pouze k získání objednávek na zboží daného druhu, které představují, za podmínky, že způsob prezentace a množství u výrobků stejného druhu nebo kvality vylučuje jejich spotřebu nebo použití k jinému účelu než k získání objednávek. Totéž platí pro výrobky, které mají být podrobeny zkouškám, analýzám nebo testům za účelem zjištění jejich složení, jakosti nebo jiných technických vlastností pro informační účely nebo pro účely průmyslového nebo obchodního výzkumu za podmínky, že výrobky, které mají analyzovány, zkoumány nebo testovány, jsou v průběhu zkoušek, analýz nebo testů zcela spotřebovány nebo zničeny.

Příklady dodávek vzorků a produktů používaných pro účely zkoumání, analýzy nebo testování:

- Dodavatel zasílá pneumatiky výrobci vozidla, aby příjemce otestoval jejich kvalitu a životnost - pneumatiky budou v průběhu testování zničeny.

- Dodavatel zasílá výrobci potravin malé množství nové složky (např. kakaových nebo kávových bobů) za účelem sensorického hodnocení a testování její kvality a bezpečnosti potravin v rámci podniku. Složka je v průběhu analýzy a testování zcela spotřebována. V tomto případě se na dodavatele a výrobce potravin nevztahuje, pokud je složka vzhledem ke smluvním ujednáním a okolnostem jasně určena k použití pro účely analýzy a testování.
- Kávová společnost, která dováží malý vzorek kávových zrn z nové oblasti produkce, aby je použila a spotřebovala ve svém podniku a rozhodla se, zda si objedná větší množství kávových zrn ze stejné oblasti.

2.15. Vztahuje se nařízení na pronájem příslušných výrobků? (NOVINKA)

Pokud je příslušný výrobek pronajímán nebo poskytován na základě podobného smluvního ujednání, nepovažuje se za výrobek uvedený nebo dodaný na trh. Dodání podle EUDR předpokládá dohodu (písemnou nebo ústní) mezi dvěma nebo více právníky nebo fyzickými osobami o převodu vlastnického nebo jiného majetkového práva týkajícího se daného výrobku (viz FAQ 2.10.). Jak je však uvedeno v odstavci 3 FAQ 2.10, každý výrobek propuštěný do volného oběhu na trhu EU nebo propuštěný do celního režimu "vývoz", včetně případů, kdy je pronajímán, se považuje za výrobek uvedený na trh, a podléhá tedy nařízením).

Příklad: Společnost P z EU, která není malou a střední firmou, kupuje dřevěné nábytkové výrobky (příslušný výrobek) od výrobce S z EU, který provedl hloubkovou kontrolu a předložil pro nábytek DDS. Nábytek si P pronajme v rámci EU, aby jej po určitou dobu používala, a poté jej vrátí P k dalšímu. Na společnost P se nevztahují povinnosti EUDR, protože nábytek pouze pronajímá a nepřevádí vlastnictví ani jiné vlastnické právo.

••••

3. Předměty závazků

3.1. Kdo je považován za provozovatele? (AKTUALIZOVÁNO)

Jak je definováno v čl. 2 odst. 15 nařízení je hospodářským subjektem fyzická nebo právnická osoba, která uvádí příslušné výrobky na trh EU (včetně jejich dovozu) nebo je vyvází z EU v rámci obchodní činnosti.

Tato definice se vztahuje také na společnosti, které přeměňují jeden výrobek z přílohy I (který již byl předmětem náležité péče) na jiný výrobek z přílohy I, pokud tato přeměna odpovídá změně kódu HS (viz FAQ 3.1.1). Například pokud společnost A se sídlem v EU dováží kakaové máslo (kód HS 1804, zařazený do přílohy I) a společnost B, rovněž se sídlem v EU, použije toto kakaové máslo k výrobě čokolády (kód HS 1806, zařazený do přílohy I) a uvede ji na trh EU, budou společnosti A i B považovány za hospodářské subjekty podle nařízení. Společnost A by byla považována za "předcházející hospodářský subjekt", zatímco společnost B by byla "navazujícím hospodářským subjektem". Provozovatelé uvádějící na trh EU

na produkty uvedené v příloze I, které nebyly podrobeny náležitě péči v předchozím kroku dodavatelského řetězce (například dovozci, kteří získávají kakao), se bez ohledu na jejich velikost vztahuje povinnost předložit prohlášení o náležitě péči.

3.1.1. Do jaké míry má změna kódu HS vliv na označení společnosti jako hospodářského subjektu nebo obchodníka? (NOVINKA)

Změna kódu zboží (HS, KN nebo TARIC) výrobku, který již byl uveden na , má za následek, že společnost uvádějící na trh odvozený výrobek je hospodářským subjektem pouze tehdy, pokud se změna týká číslic, které jsou uvedeny v příloze I. Například společnost A se sídlem v EU dováží nepraženou kávu (kód HS 0901 11), která spadá pod kód HS 0901 uvedený v příloze I. Společnost B, rovněž se sídlem v EU, následně praží kávová zrna (kód HS 0901 21), která zůstávají pod kódem HS 0901 v příloze I. V daném příkladu by společnost A byla podle nařízení považována za hospodářský subjekt, zatímco společnost B by byla klasifikována jako obchodník. Je tomu tak proto, že kód HS pro praženou kávu začíná stejnými čtyřmi číslicemi jako kód HS pro nepražená kávová zrna a v příloze I nařízení EUDR jsou uvedeny pouze tyto první čtyři číslice. V případě HS 47, 48 a 49 platí stejný princip pro první dvě číslice kódů HS.

3.2. Co znamená "v rámci obchodní činnosti"?

Obchodní činností se rozumí činnost, která probíhá v obchodním kontextu.

Z kombinovaných definic "hospodářského subjektu" (čl. 2 odst. 15) a "v rámci obchodní činnosti" (čl. 2 odst. 19) v nařízení vyplývá, že každá osoba, která uvádí příslušný výrobek na trh EU za účelem prodeje (s úpravou nebo bez úpravy) nebo jako bezplatný vzorek, za účelem zpracování nebo distribuce komerčním nebo nekomerčním spotřebitelům nebo za účelem použití v rámci své obchodní činnosti, bude podléhat požadavkům náležitě péče a bude muset předložit prohlášení o náležitě péči.

3.3. Co znamenají "příslušné právní předpisy země výroby"? (AKTUALIZOVÁNO)

Příslušné komodity a výrobky mohou být uvedeny na trh EU pouze tehdy, pokud tři požadavky čl. 3 nařízení, a sice (1) jsou bez odlesňování (čl. 3 písm. a)), (2) jsou v souladu s příslušnými právními předpisy země výroby (čl. 3 písm. b)) a (3) je k nim vydáno prohlášení o náležitě péči (čl. 3 písm. c)).

"Příslušné právní předpisy" mohou mimo jiné zahrnovat vnitrostátní právní předpisy (včetně příslušných sekundárních právních předpisů) a mezinárodní právo použitelné ve vnitrostátním právu. "zemí výroby" se rozumí země, ve které byla příslušná komodita vyrobena (viz čl. 2 Odst. 24 EUDR). "Vyrobeným" se rozumí vypěstovaný, sklizený, získaný nebo chovaný na příslušných pozemcích nebo, pokud jde o skot, v zařízeních viz čl. 2 Odst. 14 EUDR). V důsledku toho nejsou pro požadavek zákonnosti relevantní právní předpisy jiných zemí, v nichž mohly proběhnout další kroky výrobního procesu (například sójové boby sklizené v zemi A (země produkce), které byly před uvedením na trh EU v zemi C zpracovány na sójovou moučku v zemi B). Nařízení uvádí seznam legislativních oblastí, aniž by specifikovalo konkrétní právní akty, neboť ty se v jednotlivých zemích liší a mohou být předmětem změn. Podle definice jsou právní předpisy uvedené v čl. 2 odst. 40 písm. a) až h).

musí být vykládán tak, že se týká právního statusu oblasti produkce. Kromě toho se pro různé oblasti právních předpisů použije smysl a účel stanovený v čl. 1 odst. 1 písm a) a b) EUDR. Proto jsou relevantní mimo jiné právní předpisy s vazbou na ochranu lesů, snižování emisí skleníkových plynů nebo ochranu biologické rozmanitosti.

Příslušná dokumentace je vyžadována pro účely posouzení rizik podle čl. 9 odst. 1 písm. h) a čl. 10 nařízení. Takovou dokumentaci mohou tvořit například úřední dokumenty orgánů veřejné moci, smluvní dohody, soudní rozhodnutí nebo posouzení dopadů a případně provedené audity. V každém případě musí hospodářský subjekt ověřit, zda jsou tyto dokumenty ověřitelné a spolehlivé, a to s ohledem na riziko korupce v zemi výroby.

Další informace naleznete v pokynech k oznámení Komise (C/2024/6789).

3.4. Jaké jsou povinnosti navazujících subjektů, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky? (AKTUALIZOVÁNO)

Následné hospodářské subjekty jsou subjekty, které uvádějí na trh nebo vyvážejí příslušné výrobky uvedené v příloze I, jejichž složky nebo přísady (všechnybyly dříve podrobeny hloubkové kontrole podle EUDR a byly předmětem předložení prohlášení o hloubkové kontrole. Například výrobce nábytku, který prodává dřevěný nábytek vyrobený ze dřeva, které již podléhalo povinností EUDR, by byl považován za následný hospodářský subjekt. Jejich povinnosti se liší v závislosti na tom, zda jsou malými a středními podniky (MSP), či nikoli (povinnosti navazujících provozovatelů z řad MSP viz FAQ 3.5).

Obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, jsou velké společnosti, které dodávají příslušné výrobky na trh EU. Například velký řetězec supermarketů prodávající spotřebitelům čokoládu, kterou již na trh EU uvedla jiná společnost, by byl obchodníkem, který není malým a středním podnikem, podle nařízení. Podléhají stejným pravidlům jako navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, viz čl. 5 odst. 1 nařízení EU a FAQ 3.8. Podle čl. 4 odst. 9 EUDR musí následné hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, při předkládání prohlášení o náležitě péči v informačním systému - mohou odkazovat na hloubkovou kontrolu provedenou dříve v dodavatelském řetězci uvedením příslušného referenčního čísla u částí svých příslušných výrobků, které již byly předmětem hloubkové kontroly.

Klíčové povinnosti:

Navazující subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, jsou :

1. **Zjistit**, zda byla v dodavatelském řetězci provedena náležitá péče podle čl. 4 odst. 9 EUDR; za tímto účelem mohou prověřit informace v informačním systému (podrobnosti viz níže).

2. **Předložit prohlášení o náležitě péči (DDS)** a odkázat na předchozí DDS uvedením příslušných referenčních čísel a čísel ověření⁽³⁾, která obdrželi od svých přímých dodavatelů.

Podle čl. 12 EUDR jsou navazující subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, povinni zavést a aktualizovat systém náležitě péče, aby se ujistili, že byla provedena náležitě péče na navazujícím trhu.

Zjištění, že byla vynaložena náležitě péče

Následné subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, **se ujistí**, že byla provedena náležitě péče na předchozím stupni trhu, a to **shromážděním referenčních čísel a ověřovacích čísel** DDS předložených na předchozím stupni trhu a **ověřením platnosti referenčních čísel**. Navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, pak **předkládají své vlastní DDS, přičemž odkazují na všechny předchozí DDS obdržené od svých přímých dodavatelů**. (Poznámka: Informační systém uvedený v čl. 33 EUDR automaticky ověřuje platnost až 2 000 referenčních čísel DDS najednou při předložení nového DDS, takže tato povinnost nepředstavuje žádnou další administrativní zátěž).

Možné další kroky

Vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 4 odst. 10 EUDR si hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, právní odpovědnost v případě porušení nařízení, mohou se na základě rizik a zvláštností svých dodavatelských řetězců rozhodnout, že při ověřování, zda byla provedena náležitě péče, podniknou další kroky.

Hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, by například mohli zkontrolovat řetězec předložených DDS, jakož i informace uvedené v předchozích DDS, pokud jde o zemi výroby, množství a kódy HS deklarovaných výrobků a - pokud jsou k dispozici - zeměpisnou polohu a vědecké názvy, aby ověřili úplnost a věrohodnost poskytnutých informací s ohledem na výrobky, které hodlají uvést nebo zpřístupnit na trhu EU nebo vyvézt. Ujistění, že byla řádně provedena hloubková kontrola, neznamená nutnost systematicky kontrolovat každé jednotlivé prohlášení o hloubkové kontrole předložené dodavateli na předchozím stupni.

Navazující subjekty, které nejsou malými a středními podniky, nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, mohou rovněž chtít shromažďovat a analyzovat informace nad rámec informací obsažených v informačním systému. Navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, mohou například využívat seznam zemí nebo jeho částí uvedený v čl. 29 odst. 2 EUDR; nahlížet do veřejně dostupných zpráv na základě čl. 12 odst. 3 EUDR od předcházejících dodavatelů, kteří nejsou malými a středními podniky; nahlížet do výsledků auditu provedeného na základě čl. 11 odst. 2 písm. b) EUDR; nebo si dobrovolně vyžádat další informace od svých dodavatelů. Tímto způsobem by si mohly ověřit, zda jejich přímí dodavatelé, pokud se jedná o subjekty, které nejsou malými a středními podniky, nebo o provozovatele na předcházejícím trhu, mají zavedený funkční a aktuální systém náležitě péče, včetně odpovídajících a přiměřených politik, kontrol a postupů ke zmírnění a

³ "ověřovacím číslem", definovaným v čl. 3 písm. f) prováděcího nařízení (EU) 2024/3084, se rozumí bezpečnostní číslo přidělené informačním systémem prohlášení o náležitě péči předloženému uživatelem informačního systému za účelem zajištění dodatečné bezpečnosti údajů obsažených v prohlášení o náležitě péči.

účinně řídit rizika nesouladu příslušných produktů, aby bylo zajištěno řádné a pravidelné provádění náležité péče.

Přímé nebo nepřímé dodávky ze strany malých a středních podniků

Obchodníci z řad malých a středních podniků a navazující hospodářské subjekty z řad malých a středních podniků nejsou povinni shromažďovat informace týkající se hloubkové kontroly, a proto nemají zákonnou povinnost sdělovat svým klientům žádné informace kromě referenčního čísla a čísla ověření podle čl. 4 ODS. 7 EUDR. To v důsledku omezuje dostupné informace, které musí shromažďovat, analyzovat a sdělovat hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky a kterým malé a střední podniky přímo nebo nepřímo dodávají zboží.

Opatření přijatá hospodářskými subjekty a obchodníky při sdělování informací a ověřování, že byla vynaložena náležitá péče, by měly příslušné orgány zohlednit ve svých analýzách rizik.

Pokud navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, dospějí k závěru, že výrobky mohou být nevyhovující nebo že existuje nezanedbatelné riziko nevyhovění, musí se zdržet uvádění nebo dodávání příslušných výrobků na trh nebo jejich vývozu. Pokud navazující hospodářské subjekty nebo obchodníci získají nebo se informace, které poukazují na nesoulad, musí neprodleně informovat příslušné orgány v souladu s čl. 4 odst. 5 a čl. 5 odst. 5 EUDR.

Žádný požadavek na shromažďování informací

Jako navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, kteří musí pouze ověřit, že byla vynaložena náležitá péče, **ne musí shromažďovat informace požadované čl. 9 EUDR**. DDS obsahují prohlášení, že byla vynaložena náležitá péče, což znamená, že informace požadované čl. 9 EUDR, byly shromážděny předcházejícím hospodářským subjektem (viz bod 5 v příloze II).

Části výrobků, které dosud nepodléhají hloubkové kontrole

U částí příslušných výrobků, které nebyly předmětem hloubkové kontroly, by hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, měly provést hloubkovou kontrolu v plném rozsahu a předložit prohlášení o hloubkové kontrole.

3.5. Jaké jsou povinnosti malých a středních podniků dále v dodavatelském řetězci? (AKTUALIZOVÁNO)

Subjekty dále v dodavatelském řetězci jsou ty, které buď přeměňují výrobek uvedený v příloze I (který již byl podroben náležitě péči) na jiný výrobek uvedený v příloze I, nebo vyváží výrobek uvedený v příloze I (který již byl podroben náležitě péči).

Provozovatelé z řad malých a středních podniků, kteří se nacházejí dále v dodavatelském řetězci, si v případě porušení nařízení zachovávají právní odpovědnost. Jsou povinni získat referenční čísla prohlášení o náležitě péči a ověřovací čísla přiřazená k výrobkům a na požádání je zpřístupnit příslušným orgánům a rovněž je zpřístupnit hospodářským subjektům a obchodníkům, kterým dodávají příslušné výrobky. Kromě toho musí neprodleně

informovat příslušné orgány, pokud zjistí riziko nedodržení předpisů, a nabídnout veškerou nezbytnou pomoc k usnadnění kontrol (čl. 4 odst. 4 písm. a), odst. 5 až 8 EUDR). Pokud však jde o části jejich výrobků, které byly předmětem náležitě péče, nejsou povinni a) provádět náležitou péči u částí svých výrobků, které již byly předmětem náležitě péče; ani b) předkládat prohlášení o náležitě péči v informačním systému (čl. 4 odst. 8 EUDR). Stále však musí žádost příslušných orgánů v případě zpětného dovozu nebo vývozu v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu nebo vývozu uvádět referenční čísla náležitě péče získaná z předchozích kroků dodavatelského řetězce (čl. 26 odst. 4 EUDR).

U částí příslušných výrobků, které nebyly předmětem hloubkové kontroly, by měly hospodářské subjekty z řad malých a středních podniků provést hloubkovou kontrolu v plném rozsahu a předložit prohlášení o hloubkové kontrole.

3.6. Budou mít hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, dále v dodavatelském řetězci přístup v informačním systému k informacím o zeměpisné poloze v prohlášeních o náležitě péči, která do informačního systému předkládají hospodářské subjekty na vyšších úrovních řetězce? (AKTUALIZOVÁNO)

Provozovatelé na předcházejícím trhu se budou moci rozhodnout, zda informace o zeměpisné poloze obsažené v jejich prohlášeních o náležitě péči předložených v informačním systému budou přístupné a viditelné pro navazující provozovatele a obchodníky mimo malé a střední podniky prostřednictvím odkazovaných prohlášení o náležitě péči uvnitř informačního systému. I když geolokace není pro navazující hospodářské subjekty a obchodníky viditelná, je obsažena v jejich prohlášeních o náležitě péči (jak vyžaduje bod 3 přílohy II) prostřednictvím odkazu na prohlášení předcházejícího členského státu. Další informace o viditelnosti informací o zeměpisné poloze viz Často kladené otázky 7.7.

3.7. Co se stane, pokud hospodářský subjekt se sídlem mimo EU uvede příslušný výrobek nebo komoditu na trh EU? Za jakých okolností budou mít hospodářské subjekty se sídlem mimo EU přístup do informačního systému? (AKTUALIZOVÁNO)

Pokud fyzická nebo právnická osoba se sídlem mimo EU uvádí na trh příslušné výrobky podle čl. 7 EUDR se za hospodářský subjekt ve smyslu tohoto nařízení považuje první osoba usazená v Unii, která takové výrobky dodává na trh.

To znamená, že v tomto případě budou existovat dva hospodářské subjekty ve smyslu nařízení.
- jeden se sídlem mimo EU a jeden uvnitř EU.

První osoba usazená v Unii, která je považována za hospodářský subjekt podle čl. 7 EUDR, podléhá povinností "předcházejících provozovatelů" (více informací viz FAQ 3.1.). Čl. 4 odst. 8 a čl. 4 odst. 9 EUDR se nevztahují na první osobu usazenou v Unii; účelem čl. 7 EUDR, jak je uvedeno v 30. bodě odůvodnění, je, aby v každém dodavatelském řetězci v Unii existoval hospodářský subjekt, který je usazen v Unii a může být pohnán k odpovědnosti v případě neplnění povinností podle EUDR.

Příklad:

Společnost A se sídlem mimo EU dováží a propouští do volného oběhu kakaové boby, příslušný výrobek. Společnost A dodává kakaové boby společnosti B se sídlem v EU.

Společnost A je hospodářský subjekt se sídlem mimo EU a musí postupovat s náležitou péčí a předložit DDS do informačního systému. V důsledku čl. 7 EUDR je společnost B se sídlem v EU provozovatelem a je stejně povinna vykonávat náležitou péči a předkládat DDS.

Hospodářské subjekty se sídlem mimo EU budou mít přístup do informačního systému pouze v případě, že mají platné číslo EORI vydané členským státem EU nebo Spojeným královstvím, pokud jde o Severní Irsko (XI), neboť pouze v tomto případě budou muset předložit prohlášení o náležité péči po provedení náležité péče před podáním celního prohlášení. Přístup do systému budou mít v roli hospodářského subjektu, a nikoli jako zplnomocněný zástupce, neboť podle čl. 2 odst. 22 nařízení musí být zplnomocněný zástupce usazen v Unii.

3.8. Které společnosti jsou obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky, a jaké jsou jejich povinnosti?

Obchodník, který není malým a středním podnikem, je obchodník, který není malým a středním podnikem podle čl. 2 odst. 30 nařízení. Toto ustanovení odkazuje na definice uvedené v čl. 3 směrnice 2013/34/EU.

V podstatě se bude jednat o všechny velké společnosti, které nejsou hospodářskými subjekty a obchodují s výrobky uvedenými v příloze I na trhu EU, například velké supermarkety nebo maloobchodní řetězce.

Na základě čl. 5 odst. 1 nařízení jsou povinnosti obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, stejné jako povinnosti velkých navazujících hospodářských subjektů: a) musí předložit prohlášení o náležité péči; b) mohou se při tom opřít o náležitou péči, která byla v dodavatelském řetězci provedena dříve, ale v takovém případě se na ně vztahují ustanovení čl. 4 odst. 9 ; c) jsou odpovědní v případě porušení nařízení, a to i za provedenou hloubkovou kontrolu nebo prohlášení o hloubkové kontrole předložené předcházejícím hospodářským subjektem.

3.9. Jsou organizace, které nejsou malými a středními podniky a prodávají spotřebitelům (maloobchodníci), klasifikovány jako obchodníci?

Maloobchodní organizace může být podle nařízení kvalifikována buď jako "hospodářský subjekt" (pokud je kvalifikována jako "fyzická nebo právnická osoba, která v rámci obchodní činnosti uvádí příslušné výrobky na trh EU nebo je vyváží"), nebo jako "obchodník" (pokud je kvalifikována jako "jakákoli osoba v dodavatelském řetězci jiná než hospodářský subjekt, která v rámci obchodní činnosti dodává příslušné výrobky na trh") v závislosti na konkrétních situacích.

3.10. Kdo je malým nebo středním podnikem podle EUDR? (AKTUALIZOVÁNO)

Podle čl. 2 odst. 30 EUDR se "malými a středními podniky" nebo "MSP" rozumí mikropodniky, malé a střední **podniky** podle definice v čl. 3 směrnice 2013/34/EU. Prahové hodnoty uvedené v čl. 3 odst. 5 a 6 směrnice 2013/34/EU pro malé, střední a velké **skupiny** nemají pro definici MSP podle EUDR žádný význam.

Směrnice o účetnictví 2013/34/EU ve znění směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775 stanoví, že **středními podniky** "jsou podniky, které nejsou mikropodniky ani malými podniky a které k rozvahovému dni nepřekračují limity alespoň dvou z následujících tří kritérií: (a) bilanční suma: EUR

25 000 000; b) čistý obrat: EUR; c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu roku: 50 000 000 finanční rok: 250."

Rozměry malé a střední podniky uvedené ve směrnici 2013/34/EU platí v členských státech EU až po jejich transpozici do vnitrostátního práva. Pro účely tohoto nařízení se proto kritéria velikosti ve znění směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2775 použijí na společnosti usazené v Evropské unii až po jejich transpozici v členském státě, v němž je společnost usazena.

Je však třeba poznamenat, že pro čl. 38 odst. 3 nařízení a začátku uplatňování nařízení do 30. června 2026 je rozhodující, zda byl provozovatel založen jako mikropodnik nebo malý podnik do 31. prosince 2020. To závisí na vnitrostátních právních předpisech členských států EU, kterými se provádí směrnice 2013/34/EU a v ní obsažené prahové hodnoty velikosti, které byly v platnosti do 31. prosince 2020.

3.10.1 Jsem malým a středním podnikem osvobozeným od povinnosti předkládat DDS. Mohou po mně společnosti, které nejsou malými a středními podniky a kterým dodávám zboží, přesto požadovat předložení DDS? (NOVINKA)

Obchodník nebo navazující hospodářský subjekt z řad malých a středních podniků nemá zákonnou povinnost předkládat DDS ani ověřovat, zda byla provedena náležitá péče na předchozím stupni; navazující hospodářské subjekty z řad malých a středních podniků mohou využít výjimky podle čl. 4 odst. 8 EUDR, zatímco na malé a střední obchodníky se povinnosti hospodářských subjektů nevztahují (viz čl. 5 EUDR).

Proto se navazující společnosti, které nejsou malými a středními podniky, nemohou spoléhat na ustanovení EUDR a požadovat, aby výše uvedené malé a střední podniky předložily DDS.

Je třeba poznamenat, že pokud se společnost rozhodne předložit DDS, potvrzuje tím, že byla provedena náležitá péče a nebylo zjištěno žádné nebo pouze zanedbatelné riziko podle čl. 4 odst. 2 EUDR (viz také bod 5 v příloze II).

3.11. Kdo je odpovědný v případě porušení nařízení? (AKTUALIZOVÁNO)

Všechny hospodářské subjekty nesou odpovědnost za soulad příslušného výrobku, který uvádějí na trh EU nebo vyvážejí. Nařízení rovněž vyžaduje, aby hospodářské subjekty (nebo obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky (podle čl. 5 odst. 1 EUDR), aby sdělovali všechny potřebné informace v rámci celého dodavatelského řetězce (čl. 4 odst. 7 EUDR). Pro navazující hospodářské subjekty z řad malých a středních podniků to znamená, že jsou povinny získat referenční čísla prohlášení o náležité péči přiřazená k výrobkům a na požádání je zpřístupnit příslušným orgánům. V případě nesouladu se musí hospodářské subjekty zdržet uvedení výrobku na trh nebo vývozu a musí neprodleně informovat příslušné orgány, pokud zjistí riziko nesouladu (čl. 4 odst. 4 písm. a), odst. 5 a 8 EUDR).

Obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, si rovněž zachovávají odpovědnost za příslušné výrobky, které dodávají na trh EU.

3.12. Kdo je provozovatelem v případě stojících stromů nebo práv na těžbu? (UDPATNĚNO)

Stojící stromy jako takové nespádají do oblasti působnosti nařízení. V závislosti na podrobných smluvních ujednání, může být "hospodářem" v okamžiku sklizně buď

vlastník lesa nebo společnost, která má právo těžit příslušné produkty, v závislosti na tom, kdo uvádí příslušný produkt na trh EU nebo ho z EU vyváží. V případě, že osoba uzavře smlouvu, kterou zmocní druhou smluvní stranu k těžbě dřeva, je smluvní strana provádějící těžbu považována za hospodářský subjekt, pokud se přímo a automaticky stane vlastníkem vytěžené kulatiny pouhým aktem těžby stromů. To neplatí v případě, kdy platné vnitrostátní právo nebo smlouva stanoví, že fyzická nebo právnická osoba převádí po těžbě dřeva vlastnické právo na druhou smluvní stranu (obdobně viz rozsudek C-370/23 ze dne 21. listopadu 2024).

3.13. Jak se nařízení vztahuje na skupiny společností? (AKTUALIZOVÁNO)

Povinnosti náležité péče se vztahují na "osoby" v souladu s čl. 2 Odst. 20 EUDR, bez ohledu na to, zda jsou členy skupiny společností, či nikoli.

Dceřiné společnosti skupiny, stejně jako jakýkoli jiný právní subjekt, se musí řídit směrnicí 2013/34/EU, aby zjistily, zda jejich subjekt je či není malým nebo středním podnikem (viz FAQ 3.10.). Rozhodující je rozvaha, čistý obrat a počet zaměstnanců jednotlivé právnické osoby, nikoli skupiny podniků jako celku.

Z tohoto důvodu musí každý subjekt vytvořit v informačním systému pro svůj hospodářský subjekt samostatný a individuální účet. Systém neumožňuje, aby jeden účet s rolí hospodářského subjektu nebo obchodníka zastupoval více společností nebo aby byl vytvořen účet hospodářského subjektu pro skupinu společností s více uživatelskými společnostmi.

Podle čl. 6 EUDR mohou hospodářské subjekty a obchodníci pověřit zplnomocněného zástupce, aby předkládal a spravoval prohlášení o náležité péči. V důsledku toho mají skupiny společností možnost pověřit jednoho ze svých členů jako zplnomocněného zástupce k předkládání prohlášení o náležité péči jménem všech členů skupiny. Zplnomocněný zástupce může používat jediný účet k předkládání a správě prohlášení o náležité péči jménem všech subjektů, které zastupuje. Zplnomocněný zástupce musí být usazen v Unii v souladu s čl. 2 Odst. 22 EUDR. Je třeba poznamenat, že právní odpovědnost za dodržování nařízení zůstává na jednotlivých provozovatelích a obchodnících.

Podrobnosti o registraci v informačním systému naleznete v Uživatelské příručce EUDR⁽⁴⁾.

3.14. Kdo je provozovatelem nebo obchodníkem, když jedna společnost uzavře smlouvu s jinou společností o poskytování příslušných produktů, které souvisejí s jejími obchodními činnostmi? Například bufet na místě, malý obchod nebo stánek zřízený vedle hlavního podniku. (NOVINKA)

V závislosti na podrobných smluvních ujednáních je za soulad těchto výrobků s předpisy odpovědná společnost, která dodává příslušné výrobky pro použití v kavárně, malém obchodě, stánku atd. (zpřístupnění příslušného výrobku na trhu EU). Povinnosti společnosti by závisely na tom, zda se jedná o obchodníka, který není malým a středním podnikem (FAQ 3.8), nebo o obchodníka z řad malých a středních podniků (FAQ 3.5).

⁴ Na uživatelský manuál je k dispozici na adrese zde: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#training-and-user-manuals

Například:

- 1) Dodavatel C je malý a střední podnik, který je na základě smluvní dohody se supermarketem B odpovědný za nákup (od výrobce z EU) a dodávky čokolády (HS 1806) zákazníkům v prodejnách supermarketu B. V této situaci je dodavatel C obchodníkem z řad malých a středních podniků, na kterého se vztahují pouze povinnosti podle čl. 5 odst 2 až 6 EUDR, je osvobozen od požadavků na náležitou péči a nenese odpovědnost za soulad čokolády s EUDR.
- 2) Dodavatel A provozuje restaurace na místě jménem EU Supermarketu B, který není malým a středním podnikem. Dodavatel A není malým a středním podnikem a na základě smluvní dohody se Supermarketem B je odpovědný za nákup a dodávky čokolády (HS 1806) do restaurace na místě v provozovně Supermarketu B. Dodavatel A nakupuje čokoládu od výrobce z EU, takže v této situaci je dodavatel A obchodníkem, který není malým a středním podnikem, odpovědným za soulad čokolády, kterou dává k dispozici v kavárnách. Smluvní partner A se musí ujistit, že byla provedena náležitá péče na předchozím stupni trhu, a musí předložit DDS pro čokoládu, kterou prodává; na základě čl. 4 odst. 9 EUDR se může odvolávat na čísla DDS předcházejících dodavatelů. Supermarket B není odpovědný za soulad čokolády s EUDR.
- 3) Dodavatel D je společnost, která není malým a středním podnikem a provozuje stánky s cukrovinkami v prodejnách supermarketu B. Cukrovinky obsahují čokoládu (HS 1806). Podle jejich smluvních ujednání nakupuje supermarket B čokoládové tyčinky od výrobce ve třetí zemi a dodavatel D pouze prodává čokoládové tyčinky jménem supermarketu B, aniž by je kdy vlastnil. V této situaci je tedy Supermarket B hospodářským subjektem odpovědným za provádění DD pro čokoládové tyčinky a předkládání DDS pro každou šarži čokoládových tyčinek. Dodavatel D neodpovídá za soulad čokoládových tyčinek s EUDR.

Plnění povinností EUDR se vyžaduje pouze v případě, že dodávané výrobky spadají do oblasti působnosti nařízení (FAQ 5.13). Na výrobky, které nespádají do oblasti působnosti, i když obsahují složky nebo prvky odvozené od komodit spadajících do oblasti působnosti, se požadavky nařízení nevztahují (FAQ 2.1). Příkladem takových výrobků mimo oblast působnosti, které mohou dodavatelé dodávat, jsou uzeniny a podobné masné přípravy ze skotu (HS 1601) nebo přípravy na bázi kávy, tedy kávové nápoje (HS 2101).

3.15. Jak jsou role "oprávněného zástupce" podle čl. 6 EUDR a "celní zástupce" podle čl. 18 nařízení (EU) č. 952/2013 (UCC)? (NOVINKA)

Tyto dvě role jsou oddělené:

- "Zplnomocněný zástupce" podle čl. 6 EUDR je pověřen podáním DDS v informačním systému jménem provozovatele. Tato úloha se tedy týká pouze povinnosti podle čl. 4 EUDR.
- "Celní zástupce" podle čl. 18 UCC je pověřen podáním celního prohlášení jménem jiné osoby. Tato úloha se tedy týká pouze celních povinností podle UCC.

Může se stát, že společnost nabízí služby jako "zplnomocněný zástupce" i jako "celní zástupce", ale obě role vyžadují dvě výslovná a odlišná pověření a znamenají dva samostatné soubory povinností podle každého příslušného ustanovení.

Bez ohledu na okolnosti (bez ohledu na to, zda je či není určen také jako "zmocněnec" podle čl. 6 EUDR), celní zástupci nikdy nejsou "hospodářským subjektem" podle EUDR, protože neuvádějí na trh ani nevyvázejí příslušné výrobky.

ooo

4. Definice

Tyto definice jsou základem pro povinnosti společností a zúčastněných stran ve třetích zemích, které mají obchodní vztahy s EU, jakož i pro příslušné orgány EU.

4.1. Co "globální odlesňování"?

"Globálním odlesňováním" se rozumí odlesňování probíhající celosvětově (v EU i mimo ni) v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 nařízení (tj. přeměna lesa na zemědělsky využívaný, ať už způsobená člověkem, nebo ne).

Odlesňování a degradace lesů patří k hlavním příčinám změny klimatu a ztráty biologické rozmanitosti - dvou klíčových globálních environmentálních krizí současnosti.

Hlavní příčinou odlesňování a degradace lesů na celém světě je rozšiřování zemědělské půdy pro produkci komodit, jako je sója, hovězí maso, palmový olej, dřevo, kakao, kaučuk nebo káva. EU jako významná ekonomika a spotřebitel těchto komodit přispívá k odlesňování a degradaci lesů na celém světě. EU má proto odpovědnost přispět k jejímu zastavení.

Podporou výroby a spotřeby komodit a výrobků "bez odlesňování" a snížením dopadu EU na celosvětové odlesňování a degradaci lesů by nařízení mělo snížit emise skleníkových plynů a ztrátu biologické rozmanitosti způsobené EU.

4.2. Co znamená ""? (AKTUALIZOVÁNO)

"" - předmět geolokace podle nařízení - je definován v čl. 2 odst. 27 jako "pozemek v rámci jedné nemovitosti uznané právem země produkce, který má dostatečně homogenní podmínky, aby bylo možné vyhodnotit souhrnnou úroveň rizika odlesňování a znehodnocování lesů spojenou s příslušnými komoditami produkovanými na tomto pozemku". Pro účely tohoto nařízení je klíčovým faktorem identifikace pozemku používaného k produkci komodit určených k uvedení na trh EU - není nutné uvádět všechny pozemky ve vlastnictví jednoho vlastníka, pokud některé z těchto pozemků nejsou používány k produkci komodit, na které se vztahuje nařízení, nebo nejsou určeny k uvedení na trh EU.

Pokud jeden vlastník vlastní více a uvádí na trh příslušné produkty ze všech těchto pozemků, je možné ohlásit všechny dotčené pozemky v jednom DDS (viz také FAQ 1.14.).

4.3. Jaká kritéria musí dřevo splňovat?

Znění definice bezlesí v čl. 2 odst. 13 písm. b) nařízení ("...v případě příslušných výrobků, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny s použitím dřeva...") vyčleňuje dřevo z rozsahu působnosti výrobku, což vytváří dojem "zvláštního případu" a vyvolává otázku ohledně použitelnosti kritéria "bez odlesňování" v čl. 2 odst. 13 písm. b) nařízení. 3 písm. a) nařízení na dřevo. Musí dřevo splňovat obě kritéria, týkající se odlesňování i znehodnocování lesů, nebo pouze znehodnocování lesů?

Aby dřevo splňovalo požadavky nařízení, musí splňovat obě kritéria: a) musí být vytěženo z půdy, která nebyla předmětem odlesňování po 31. prosinci 2020, a b) musí být vytěženo, aniž by po 31. prosinci 2020 docházelo k degradaci lesů.

4.4. Jaké jsou vyhovující úrovně sklizně?

Pokud hospodářský subjekt v roce 2022 vytěží 20 % lesa se 100% porostem a nechá půdu přirozeně obnovit, bude vytěžené dřevo v souladu s nařízením? Mohla by se za 30 let, až se les obnoví, uskutečnit stejná operace se stejným závěrem o souladu s nařízením?

Podle nařízení se "degradací lesů" rozumí strukturální změny lesních porostů, které mají podobu přeměny primárních lesů nebo přirozeně se obnovujících lesů na plantáže nebo na jiné zalesněné pozemky a přeměny primárních lesů na vysázené lesy (čl. 2 odst. 7).

Tato definice zahrnuje všechny kategorie lesů definované Organizací OSN pro výživu a zemědělství. Degradace lesů podle nařízení tedy spočívá v přeměně určitých typů lesů na jiné druhy lesů nebo jiné zalesněné plochy.

Různé úrovně těžby dřeva jsou povoleny za předpokladu, že nevedou k přeměně spadající pod definici znehodnocení.

4.5. Jak by měla chápat formulace "aniž by docházelo k degradaci lesů" v rámci definice "bez odlesňování" pro příslušné výrobky, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny s použitím dřeva?

Prvek definice "bez odlesňování", který se týká konkrétně degradace lesů, vyžaduje, aby dřevo bylo "vytěženo z lesa bez vyvolání degradace lesů po 31. prosinci 2020" (čl. 2 odst. 13 písm. b) EUDR). Odkaz na "vyvolání" vytváří příčinnou souvislost mezi těžbou dřeva a procesem degradace lesa.

To odráží skutečnost, že lesy mohou být ovlivněny dalšími procesy, včetně změny klimatu, vypuknutí chorob, požárů atd. Tyto potenciální formy degradace lesů jsou mimo

EUDR se zabývá degradací lesů způsobenou lesnickými činnostmi spojenými s těžbou dřeva a následnou obnovou lesa.

Příslušné produkty by nebyly v souladu s nařízením, pokud by pocházely z oblasti, kde těžební činnosti způsobují degradaci lesů. Hospodářské subjekty by mohly vzít v úvahu všechny údaje a informace dostupné v den těžby, především právní předpisy dané země týkající se lesního hospodářství, lesní hospodářské plány, ale také plány zalesňování a plánované činnosti po těžbě, plány obnovy a ochrany, jiné typy plánů, postupy hospodaření atd. - aby bylo možné posoudit, zda existuje riziko, že těžba vyvolá degradaci lesa.

Pokud by zhoršený stav lesa přetrvával po dobu, jakákoli budoucí těžba na pozemku, kde těžba dřeva vyvolala zhoršení stavu lesa po 31. prosinci 2020, by nebyla "bez odlesňování" a příslušné produkty by nemohly být uvedeny na trh. Naopak, pokud by v budoucnu došlo k obnově lesa a jeho status by se změnil na kategorii lesa, která by nespádala pod definici degradace lesa, pak by dřevo vytěžené z nových těžebních činností na tomto pozemku mohlo být považováno za "bezlesí".

4.6. Jak by se měla posuzovat otázka, zda je dřevěný výrobek prostý degradace lesa, a jaké je relevantní časové období? (AKTUALIZOVÁNO)

Podle nařízení se "degradací lesů" rozumí strukturální změny lesních porostů, které mají podobu přeměny primárních lesů nebo přirozeně se obnovujících lesů na plantáže nebo na jiné zalesněné plochy a přeměny primárních lesů na vysázené lesy (čl. 2 odst. 7).

"Degradace lesů" znamená: Strukturální změny lesních porostů, které mají podobu přeměny				
1) Primární lesy na			2) Přirozeně se obnovující lesy na	
a) Vysázené lesy	b) Plantáž lesy	c) Ostatní zalesněné pozemek	a) Plantáž lesy	b) Ostatní zalesněné pozemek

Pro splnění prvku degradace lesa v definici "bez odlesňování" budou muset hospodářské subjekty zjistit, zda byl typ lesa před 31. prosincem 2020 včetně primárním lesem nebo přirozeně se obnovujícím lesem (dva typy lesa, na které se vztahuje definice "degradace lesa"), a poté posoudit, zda by lesnické činnosti spojené s těžbou dřeva, jakož i plánované činnosti po těžbě dřeva, mohly způsobit nebo vyvolat (podnítit) přeměnu nebo způsobily přeměnu na jiný typ lesa, což by znamenalo "degradaci lesa".

Důležité je zohlednit příslušné právní předpisy dané země týkající se lesního hospodářství, včetně plánů trvale udržitelného hospodaření v lesích nebo právního rámce pro trvale udržitelnou těžbu, jakož i informace a údaje o stavu lesa před těžbou, režimu těžby a jejich pravděpodobných dopadech, obnovních zákrocích, další plánované ochraně lesa a

opatření k obnově a další informace týkající se kritérií pro hodnocení rizik uvedených v čl. 10 nařízení. Může se jednat o úřední dokumentaci vydanou lesními úřady, v níž jsou uvedeny povinnosti a podmínky obnovy lesa, smluvní dohody mezi stranami nebo jiné relevantní informace získané od vlastníka pozemku nebo jeho zástupců.

Pokud existují důkazy o tom, že těžební činnosti mohou způsobit degradaci lesů*, nelze dřevařský výrobek uvést na trh EU, zpřístupnit jej na něm nebo jej z něj vyvézt, pokud toto riziko není zmírněno na nulovou nebo zanedbatelnou úroveň.

Pokud v okamžiku těžby není znám zamýšlený konečný účel pozemku (zalesnění nebo přeměna), existuje riziko, že tyto těžební činnosti mohou vyvolat degradaci lesa. Tyto dřevařské výrobky proto nemohou být uváděny na trh EU, zpřístupňovány na něm nebo z něj vyváženy, pokud toto riziko není zmírněno na nulovou nebo zanedbatelnou úroveň.

*Několik příkladů indicií, že těžební činnosti mohou způsobit degradaci lesa, může zahrnovat:

- plány hospodaření (nebo jiné dostupné informace), které naznačují, že navrhované těžební a obnovní činnosti mohou být nedostatečné k zabránění zhoršování stavu lesa v souladu s definicemi nařízení,
- prováděné těžební činnosti se odchyľují od činností navržených v plánu trvale udržitelného obhospodařování lesů nebo od činností povolených právním rámcem země,
- plán výsadby a obhospodařování lesů po sklizni zřejmě splňuje kritéria pro "vysazený" nebo "lesní porost" v souladu s definicemi uvedenými v nařízení, nebo
- plánovaná obnovní opatření (tj. výsadba nebo výsev) nebo absence takových plánovaných opatření.

4.7. Může být výrobek ze dřeva bez poškození lesa, pokud byl vytěžen z lesa, v němž po 31. prosinci 2020 došlo ke strukturálním změnám, které nebyly vyvolány těžbou?

Ano, pokud je degradace lesů po roce 2020 vyvolána jinými procesy, jako je změna klimatu, propuknutí chorob nebo požáry, které nesouvisí s těžbou nebo odlesňováním, produkty těžebních činností na těchto by mohly být stále považovány za neodlesněné za předpokladu, že samotná těžba nevyvolává degradaci lesů.

V těchto případech by bylo důležité mít dostatek údajů a důkazů, které by prokázaly, že jakákoli změna stavu lesa mezi dvěma časovými obdobími nesouvisí s těžbou dřeva.

Kromě toho, pokud je účelem těžby stromů ochrana lesa - například při těžbě poškozeného dřeva po vichřici nebo požáru nebo při kácení napadených stromů, aby se zabránilo šíření škůdců a chorob -, nemělo by se to chápat tak, že těžba "vyvolala" degradaci lesa. V těchto případech by bylo důležité mít dostatek údajů a důkazů, které by prokázaly skutečný účel těžby stromů.

4.8. V některých případech mohou být důkazy o těžbě dřeva způsobující "znehodnocování lesů" zřejmé až po určité době poté, co byl výrobek ze dřeva uveden Evropské unie (nebo z něj byl zpřístupněn či vyvezen). Mohou být hospodářské subjekty odpovědné za události, ke kterým došlo po předložení prohlášení o náležitě péči?

Byly by příslušné výrobky ze dřeva považovány za výrobky bez odlesňování?

Příslušné produkty by nebyly v souladu s nařízením, pokud by pocházely z oblasti, kde těžební činnosti v období před předložením prohlášení o náležitě péči způsobily degradaci lesa.

Předložením prohlášení o náležitě péči přebírá hospodářský subjekt odpovědnost za proces náležitě péče a soulad příslušných produktů s čl. 3 písm. a) a b). V tomto procesu by měl hospodářský subjekt zohlednit všechny relevantní informace a údaje, včetně rizikových faktorů uvedených v čl. 10.

Porušení povinností náležitě péče by mohlo být zjištěno například v případě, že část náležitě péče týkající se posouzení rizik nebyla řádně provedena, protože nebyly zohledněny relevantní informace nebo stanovená kritéria, včetně plánů na období po sklizni na pozemku.

Pokud by se zjistilo, že hloubková kontrola nebyla řádně provedena, nemohli by se následní provozovatelé nebo obchodníci spoléhat na existující prohlášení o hloubkové kontrole příslušných výrobků.

Naproti tomu, pokud byla v dané době řádně provedena náležitá péče a příslušné výrobky byly v době uvedení na trh v souladu, status shody příslušných výrobků - a odvozených výrobků - se nezmění na základě událostí, které nastanou po uvedení výrobku na trh (nebo po jeho vývozu) a které nemohly být identifikovány jako potenciální riziko v době předložení prohlášení o náležitě péči. tak to neovlivní status shody hospodářského subjektu.

4.9. Znevýhodňuje definice "poškození lesa" záměrné vysazování a vysazování stromů, které může být důležitým postupem pro ochranu a obnovu lesů?

V některých typech lesů může být záměrná výsadba nebo výsev účinnou a preferovanou metodou obnovy lesa, a to i po přírodních událostech (např. vichřice, požár) nebo po managementových opatřeních proti invazním cizokrajným druhům, škůdcům nebo chorobám, nebo na podporu obnovy v obtížných podmínkách, včetně chudých půd, sucha, mrazu nebo tam, kde jsou patrné účinky klimatických změn. Proto, a přestože přeměna primárního lesa nebo přirozeně se obnovujícího lesa na lesní plantáž by představovala "degradaci lesa", podle nařízení definice "lesní plantáže" vylučuje "lesy vysazené za účelem ochrany nebo obnovy ekosystému, jakož i lesy založené výsadbou nebo výsevem, které v době zralosti porostu připomínají nebo budou připomínat přirozeně se obnovující lesy".

Tato výjimka by se logicky měla vztahovat i na "vysázené lesy".

4.10. Jak aplikovat "stromy schopné dosáhnout těchto prahů in situ"?

Jak bychom měli použít ustanovení "stromy schopné dosáhnout těchto prahových hodnot in situ", které se týká výška stromů a pokryv korun v definici "lesa" v čl. 2 odst. 4 nařízení?

Pokud dřevinná vegetace má nebo se očekává, že bude mít více než 10 % korun stromů s výškou nebo očekávanou výškou 5 metrů a více, měla by být klasifikována jako "les" na základě definice Organizace pro výživu a zemědělství (FAO). Například mladé porosty, které ještě nedosáhly, ale očekává se, že dosáhnou hustoty korun stromů 10 % a výšky 5 metrů, jsou zahrnuty do definice "lesa", stejně jako dočasně nezalesněné plochy, zatímco převažující využití území zůstává lesem.

4.11. Která změna využití lesní půdy je v souladu s nařízením?

Odlesňování je definováno v čl. 2 odst. 3 nařízení jako "přeměna lesa na zemědělské využití". Je jakákoli jiná změna využití lesní půdy v souladu s nařízením?

Odlesňování je podle nařízení definováno jako přeměna lesa na zemědělské využití. Přeměna pro jiné účely, jako je městská zástavba nebo infrastruktura, do definice odlesňování nespadá. Například dřevo z lesní oblasti, které bylo legálně vytěženo pro stavbu silnice, by bylo v souladu s nařízením.

4.12. Počítá se přírodní katastrofa jako odlesnění?

Definice "odlesňování" v nařízení zahrnuje přeměnu lesa na zemědělsky využívaný, ať už způsobenou člověkem, nebo ne, což zahrnuje i situace způsobené přírodními katastrofami. Les, v němž došlo k požáru a který byl následně přeměněn na zemědělskou půdu (po mezním datu), by byl podle nařízení považován za "odlesnění". V tomto konkrétním případě by hospodářský subjekt nesměl z této oblasti odebírat komodity spadající do oblasti působnosti nařízení (nikoli však z důvodu lesního požáru). Naopak, pokud by se postižený les mohl obnovit, nepovažovalo by se to za "odlesnění" a hospodářský subjekt by mohl z tohoto lesa po jeho obnovení odebírat dřevo.

4.13. Budou zahrnuty "ostatní zalesněné pozemky" nebo jiné ekosystémy? (AKTUALIZOVÁNO)

Nařízení vychází z definice "lesa" Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO). Ta zahrnuje čtyři miliardy hektarů lesů - většinu obydlené půdy, která ještě není zemědělsky využívána - což zahrnuje oblasti definované ve vnitrostátních právních předpisech jako savany, mokřady a další cenné ekosystémy.

V rámci přezkumného řízení podle čl. 34 EUDR Komise posoudí dopad rozšíření oblasti působnosti nařízení na "ostatní zalesněnou půdu" a na jiné ekosystémy než "lesy".

Přeměna primárního nebo přirozeně se obnovujícího lesa na plantážní lesy nebo na jinou zalesněnou půdu je již součástí definice "zhoršování stavu lesa" a dřevařské výrobky pocházející z takto přeměněné půdy nelze uvádět na trh EU ani vyvážet.

4.14. Je pěstování kaučuku považováno za "zemědělské využití" podle nařízení?

Ano, pěstování kaučuku spadá do definice "zemědělské plantáže" podle nařízení, kterou se rozumí "půda s porosty stromů v systémech zemědělské produkce, jako jsou plantáže ovocných stromů, plantáže palmy olejně, olivové sady a agrolesnické systémy, kde se plodiny pěstují pod porostem stromů". Tato definice zahrnuje všechny plantáže příslušných komodit jiných než dřevo. Zemědělské plantáže jsou z definice "lesa" vyloučeny. To znamená, že nahrazení lesa kaučukovou plantáží by bylo podle nařízení považováno za odlesňování.

oooo

5. Due Diligence

5.1. Jaké jsou mé povinnosti jako provozovatele? (AKTUALIZOVÁNO)

Obecně platí, že hospodářské subjekty (a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky) budou muset zavést a udržovat systém náležité péče v souladu s článkem 12 EUDR.

Hlubková kontrola se skládá ze tří kroků.

V prvním kroku by musely shromáždit informace uvedené v čl. 9 nařízení, jako je komodita nebo produkt, které hodlají uvést (nebo zpřístupnit v případě obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky) na trh EU nebo vyvézt, včetně celních režimů "propuštění do volného oběhu" a "vývoz", a dále mimo jiné příslušné množství, dodavatele, zemi výroby, doklad o zákonné sklizni. Klíčovým požadavkem v tomto kroku je získání zeměpisných souřadnic pozemků, na nichž byla příslušná komodita vyprodukována, a uvedení příslušných informací - produkt, kód KN, množství, země produkce, zeměpisné souřadnice - v prohlášení o náležité péči, které se předkládá prostřednictvím informačního systému. Pokud hospodářský subjekt nemůže požadované informace shromáždit, musí se zdržet uvádění příslušného výrobku na EU nebo jeho vývozu. V případě by došlo k porušení nařízení, což by mohlo vést k sankcím.

Pokud hospodářský subjekt nemůže shromáždit požadované informace, musí se zdržet uvádění dotčených výrobků na trh Evropské unie nebo vývozu z něj. V opačném případě by došlo k porušení nařízení, což by mohlo vést k případným sankcím.

Ve druhém kroku budou muset společnosti informace shromážděné v rámci prvního kroku vložit do pilíře hodnocení rizik svých systémů náležité péče, aby ověřily a vyhodnotily riziko vstupu nevyhovujících výrobků do dodavatelského řetězce, přičemž zohlední kritéria popsaná v čl. 10 nařízení. Hospodářské subjekty musí prokázat, jakým způsobem byly shromážděné informace ověřeny na základě kritérií pro posouzení rizik a jak určily riziko.

Ve třetím kroku budou muset přijmout vhodná a přiměřená zmírňující opatření v případě, že v rámci druhého kroku zjistí větší než zanedbatelné riziko nesouladu, aby se ujistily, že se riziko stane zanedbatelným, s přihlédnutím ke kritériím popsaným v čl. 11 nařízení. Tato opatření musí být zdokumentována.

Na hospodářské subjekty, které získávají komodity výhradně z oblastí klasifikovaných jako nízkorizikové, se budou vztahovat zjednodušené povinnosti hloubkové kontroly. Podle čl. 13 nařízení budou muset i nadále shromažďovat informace v souladu s čl. 9 a posoudit složitost dodavatelského řetězce a riziko obcházení a riziko smíchání výrobku s výrobky neznámého původu nebo s výrobky pocházejícími ze standardních nebo vysoce rizikových zemí, ale nebudou povinni posuzovat a zmírňovat rizika (čl. 10 a 11 EUDR), pokud hospodářský subjekt nezíská nebo nebude seznámen s jakýmkoli relevantními informacemi, včetně odůvodněných obav předložených podle čl. 31, které by poukazovaly na riziko, že příslušné výrobky nejsou v souladu s tímto nařízením (čl. 13 odst. 2 EUDR). Více informací naleznete v kapitole 4 b) Pokynů k oznámení Komise (C/2024/6789).

5.2. Kdo může pověřit "zplnomocněného zástupce"? (AKTUALIZOVÁNO)

Podle čl. 6 nařízení mohou hospodářské subjekty a obchodníci pověřit zplnomocněného zástupce, aby jejich jménem předložili prohlášení o náležité péči. V takovém případě si provozovatelé a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, ponechají odpovědnost za soulad příslušných produktů s předpisy.

Pokud je hospodářský subjekt fyzickou osobou nebo mikropodnikem, může pověřit další hospodářský subjekt nebo obchodníka v dodavatelském řetězci, aby jednal jako jeho zplnomocněný zástupce, pokud není fyzickou osobou nebo mikropodnikem. V takovém případě si hospodářský subjekt ponechává odpovědnost za soulad výrobku s předpisy.

čl. 2 odst. 22 nařízení musí být zplnomocněný zástupce usazen v EU a musí obdržet písemné pověření od hospodářského subjektu nebo obchodníka.

5.2.1. Co je to zplnomocněný zástupce? Může jeden zplnomocněný zástupce zastupovat více hospodářských subjektů a obchodníků? Které povinnosti EUDR může zplnomocněný zástupce plnit? (NOVINKA)

Zplnomocněný zástupce je fyzická nebo právnická osoba, která jedná jménem hospodářského subjektu nebo obchodníka tím, že za něj předloží prohlášení o náležité péči (článek 6 EUDR). Podle čl. 2 odst. 22 EUDR musí být zplnomocněný zástupce usazen v Unii a musí obdržet písemné pověření od hospodářského subjektu nebo obchodníka, aby mohl jednat jejich jménem. V zásadě může jako zplnomocněný zástupce jednat jakákoli fyzická nebo právnická osoba (soukromá nebo veřejná) usazená v EU, bez ohledu na to, zda se aktivně účastní dodavatelského řetězce, či nikoli.

Při podávání DDS se musí oprávnění zástupci zaregistrovat v informačním systému a vybrat si mezi rolí "zastupující hospodářský subjekt" nebo "zastupující obchodník". Tyto role umožňují oprávněným zástupcům ověřit se pomocí vlastních pověření a předkládat prohlášení o náležité péči jménem svých klientů. Je možné, aby byl zplnomocněný zástupce pověřen více provozovateli a obchodníky, pokud jsou výše uvedené požadavky. Údaje o hospodářském subjektu a obchodníkovi se při předkládání DDS uvádějí do polí, která umožňují jednoznačnou identifikaci zastupovaného hospodářského subjektu nebo obchodníka:

3. Operator/Trader name and address *

Name: *

Country: *

Address: *

Email:

Phone:

Identifier: *

Authorised Representative

Name ⓘ **EUDR Test Operator HU** Valid

Country **Hungary** ISO Code

...

I v případě, že zplnomocněný zástupce předloží prohlášení o náležitě péči, zůstává povinnost vykonávat / zjišťovat náležitou péči na hospodářském subjektu nebo obchodníkovi. Provozovatel nebo obchodník si proto ponechává odpovědnost za soulad příslušných výrobků s čl. 3 EUDR.

V případě, že je hospodářský subjekt fyzickou osobou nebo mikropodnikem, může pověřit další hospodářský subjekt nebo obchodníka dále v dodavatelském řetězci, který není fyzickou osobou nebo mikropodnikem, aby jednal jako zplnomocněný zástupce, viz čl. 6 ODST. 3 EUDR.

5.3. Mohou společnosti provádět hloubkovou kontrolu jménem dceřiných společností?

Vnitřní organizace a politika náležitě péče skupiny společností (mateřské společnosti a jejich dceřiných společností) nařízením neřídí. Hospodářský subjekt nebo obchodník, který uvádí nebo dodává na trh EU nebo vyváží příslušný výrobek, je odpovědný za soulad výrobku a za celkový soulad s nařízením. Proto by měl být v prohlášení o náležitě péči uveden právě jeho název a měl by si ponechat plnou odpovědnost podle nařízení.

5.4. Jak je to s opětovným dovozem výrobku? Jaké jsou mé povinnosti náležitě péče, pokud znovu dovážím výrobek, který byl dříve vyvezen z EU? (NOVINKA)

Pokud hospodářský subjekt zpětně doveze (tj. propustí do volného oběhu) výrobek, který byl dříve vyvezen z trhu EU, a propustí jej do celního režimu "propuštění do volného oběhu", považuje se za "navazující hospodářský subjekt".

Na zpětného dovozce, který uvádí příslušný výrobek do volného oběhu, a tedy na trh, se vztahují povinnosti navazujících hospodářských subjektů, které jsou závislé na velikosti zpětného dovozce:

Pokud je zpětný dovozce provozovatelem malého a středního podniku, platí čl. 8 EUDR (viz FAQ 5.6.1), což znamená, že zpětný dovozce nemusí provádět hloubkovou kontrolu. Při celním řízení uvede zpětný dovozce z řad malých a středních podniků v celním prohlášení referenční číslo (čísla), které obdržel od svého dodavatele (dodavatelů).

Pokud je zpětný dovozce subjektem, který není malým a středním podnikem, mohou již existující prohlášení o náležitě péči pomoci ověřit, že byla provedena náležitá péče v souladu s čl. 4 ODST. 9 EUDR. Zpětný dovozce, který není malým a středním podnikem, před zpětným dovozem předložit DDS a při propouštění výrobků do volného oběhu uvést referenční číslo, které obdržel pro svůj DDS.

Výše uvedené platí i v případě, že dovážený výrobek obsahuje příslušné výrobky, které byly dříve uvedeny na trh EU a byly podrobeny náležitě péči (příklad: kakaové boby jsou vyvezeny z EU do třetí země za účelem výroby čokolády a čokoláda je následně propuštěna do volného oběhu v EU).

U částí příslušných výrobků, které nebyly podrobeny náležitě péči, musí hospodářské subjekty provést náležitou péči a předložit DDS.

V případě zpětného dovozu výrobku, který byl původně uveden na trh během přechodného období (sám o sobě nebo ve formě předcházejícího příslušného výrobku), jak je vysvětleno v Často kladených dotazech 9.2, sdělí Komise konvenční referenční číslo DDS, které lze použít v celním prohlášení podaném pro zpětný dovoz. Další informace o přechodném období naleznete v často kladených dotazech 9.1.-9.6.

5.5. Kterých celních režimů se to týká?

Na příslušné produkty propuštěné do jiných celních režimů než "propuštění do volného oběhu" nebo "vývoz" (např. celní skladování, aktivní zušlechťovací styk, dočasné použití atd.) se nařízení nevztahuje.

5.6. Vyžaduje uvedení výrobků, které nejsou vyrobeny v EU, na trh celní odbavení?

Bylo by celní prohlášení v této souvislosti dostatečným dokladem?

Ano, uvedení příslušných komodit nebo příslušných výrobků vyrobených mimo EU na trh vyžaduje před uvedením na trh celní odbavení. V této souvislosti se za odpovídající důkaz považuje pouze celní prohlášení (nikoliv nákladní list ani jiný obchodní nebo logistický doklad), pokud jej lze přímo spojit s příslušným výrobkem.

5.6.1. Jak se nařízení vztahuje na vývoz? (NOVINKA)

Nařízení se vztahuje jak na vývoz, tak na dovoz. Hospodářské subjekty vyvážející příslušné výrobky z trhu EU budou muset ve svém vývozním prohlášení uvést referenční číslo prohlášení o náležitě péči. Hospodářské subjekty vyvážející výrobky vyrobené z komodit nebo jiných výrobků, na které se již vztahovalo prohlášení o náležitě péči, mohou rovněž využít příslušných zjednodušení v čl. 4 EUDR (tj. čl. 4 odst. 8 a 9 EUDR) (viz informace pro výrobky vyrobené v EU). Zejména navazující hospodářský subjekt z řad malých a středních podniků vyvážející z trhu Unie může využít čl. 4 odst. 8 EUDR; v takovém případě musí hospodářský subjekt z řad malých a středních podniků předložit

celním orgánům ve vývozním prohlášení referenční číslo (čísla) prohlášení o náležité péči získané od předchozího hospodářského subjektu (subjektů) nebo obchodníka (obchodníků) v dodavatelském řetězci.

5.7. Jakou roli hrají certifikační nebo ověřovací systémy? (AKTUALIZOVÁNO)

Certifikační systémy mohou členové dodavatelského řetězce využívat jako pomůcku při posuzování rizik v rozsahu, v jakém certifikace zahrnuje informace potřebné k plnění jejich povinností podle nařízení. Provozovatelé a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, budou i nadále povinni vykonávat náležitou péči a zůstanou odpovědní za jakékoli porušení.

Pokyny Evropské komise (C/2024/6789) obsahují další vysvětlení úlohy certifikačních systémů a systémů ověřování třetí stranou při posuzování a zmírňování rizik.

5.8. Jak dlouho by měla být dokumentace uchovávána?

Jak dlouho by měl hospodářský subjekt uchovávat dokumentaci použitou pro kontrolu? Musí malé a střední podniky uchovávat příslušné informace o příslušném výrobku, který uvádějí nebo zpřístupňují na trhu EU nebo vyvázejí? Co se považuje za počátek této doby? (AKTUALIZOVÁNO)

Hospodářské subjekty by měly shromažďovat, organizovat a uchovávat po dobu pěti let ode dne uvedení příslušných komodit a příslušných výrobků na trh EU nebo jejich vývozu informace shromážděné na základě čl. 9 nařízení, spolu s důkazy. Na základě ustanovení čl. 10 odst. 4 a čl. 11 odst. 3 nařízení by hospodářské subjekty měly být schopny prokázat, jak byla provedena náležitá péče a jaká zmírňující opatření byla zavedena v případě zjištění rizika. Příslušná dokumentace o těchto opatřeních musí být uchovávána po dobu nejméně pěti let od hloubkové kontroly. Hospodářské subjekty musí rovněž uchovávat záznamy o prohlášeních o náležité péči po dobu pěti let od data, kdy bylo prohlášení předloženo v informačním systému, což je před datem uvedení výrobku na trh EU nebo jeho vývozu. V tomto ohledu mají obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, stejné povinnosti jako hospodářské subjekty.

Obchodníci z řad malých a středních podniků musí uchovávat informace uvedené v čl. 5 odst. 3 nařízení po dobu nejméně pěti let ode dne dodání příslušných výrobků na trh EU, včetně referenčních čísel pro hloubkovou kontrolu.

5.9. Jaká jsou kritéria pro "produkty se zanedbatelným rizikem"?

"Zanedbatelné riziko" znamená úroveň rizika, která se vztahuje na příslušné výrobky, jež mají být uvedeny na trh EU nebo vyvezeny z EU, pokud na základě úplného posouzení informací o konkrétním výrobku a obecných informací a v případě potřeby na základě uplatnění příslušných opatření ke zmírnění rizika nevykazují tyto komodity nebo výrobky žádný důvod k obavám, že nejsou v souladu s čl. 1 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1266/2007. 3 písm. a) nebo b) nařízení.

5.10. Jsou "produkty se zanedbatelným rizikem" vyňaty?

Lze chápat "zanedbatelné riziko" podle čl. 2 odst. 26 nařízení ve spojení s čl. 10 odst. 1 jako výjimku z nařízení?

Ne. Hospodářské subjekty a obchodníci [kteří nejsou malými a středními podniky] mohou dospět k závěru o "zanedbatelném riziku" (což je podmínkou pro uvedení nebo dodání na trh EU nebo vývoz příslušných výrobků) pouze v **důsledku provedení hloubkové kontroly** (podle čl. 4 odst. 1 nařízení). Provádění hloubkové kontroly je základní povinností hospodářských subjektů a obchodníků podle tohoto nařízení, na kterou se nevztahuje žádná výjimka.

Upozorňujeme, že prvek "zanedbatelné riziko" se na komodity nevztahuje (v nařízení není uveden "status rizika" pro každou komoditu).

5.11. Mohou být některé komodity z dané země považovány za "zanedbatelné riziko"?

Lze palmový olej, kaučuk, kávu, kakao nebo dřevo z dané země považovat za "zanedbatelné riziko"?

Ne. Viz otázka výše.

5.12. Na jaký časový okamžik by se měly kontroly zaměřit při kontrole dodržování požadavku "bez odlesňování"?

Posouzení, zda komodita přispěla k odlesňování, se provádí zpětným pohledem v čase, aby se zjistilo, zda od mezního data nařízení (konkrétně od 31. prosince 2020) byla půda, na které se pěstuje plodina, lesem (v souladu s definicí v čl. 2).

5.13. Které produkty by provozovatelé a obchodníci měli v rámci svých povinností náležitě péče dokumentovat?

Dokumentace se vyžaduje pouze pro výrobky, na které se vztahuje nařízení (kódy HS uvedené příloze I). Dokumentace se nevyžaduje u výrobků vyrobených z komodit, které nespádají do oblasti působnosti (konkrétně pokud nejsou uvedeny v příloze I).

5.14. Kdy budou provozovatelé, kteří nejsou malými a středními podniky, předložit své první výroční zprávy čl. 12 odst. 3 nařízení? (AKTUALIZOVÁNO)

EUDR bude vymahatelná od 30. prosince 2025 (s výjimkou mikropodniků a malých podniků, pro které platí datum 30. června 2026). Čl. 12 odst. 3 vyžaduje, aby příslušné společnosti zveřejňovaly výroční zprávu o své činnosti, aby splnily požadavky podle EUDR. Vzhledem k tomu, že rok 2026 bude prvním rokem, pro který se EUDR použije, bude muset první zpráva (zahrnující rok 2026) zveřejněna po 30. prosinci 2026.

Společnosti, které již ohlásily příslušné prvky, na něž se vztahuje čl. 12 odst. 3 EUDR v souvislosti s jejich oznamovací povinností podle jiných příslušných právních předpisů EU (např. směrnice EU o náležitě péči v oblasti udržitelného rozvoje), nemusí oznamování opakovat.

5.15. Bude existovat vzor prohlášení o náležitě péči, který musí vyplnit subjekty v sedmi komoditních odvětvích, na něž se nařízení vztahuje?

Vzor prohlášení o náležitě péči hospodářských subjektů a obchodníků je stejný pro všechna komoditní odvětví (viz příloha II nařízení), z něhož vychází formulář v informačním systému.

5.16. Bude existovat předem stanovený formát nebo seznam otázek pro provedení hloubkové kontroly?

Ne. Provozovatelé a obchodníci musí plnit své povinnosti náležitě péče v souladu s čl. 8, 9, 10 a 11 nařízení. Dosažení žádného nebo zanedbatelného rizika je předběžnou podmínkou pro uvedení/zpřístupnění/vývoz příslušných produktů na trh EU nebo z něj.

Vezměte prosím na vědomí, že hloubková kontrola není "zaškrťávacím cvičením". Může tedy záviset na konkrétním kontextu a dodavatelském řetězci za předpokladu, že jednotlivé kroky hloubkové kontroly popsané v nařízení (tj. požadavek na informace, posouzení rizik a zmírnění rizik v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení) budou splněny. 9, 10 a 11 EUDR).

5.17. Musí se hospodářské subjekty a obchodníci (a/nebo jejich zplnomocnění zástupci), kteří uvádět, dodávat nebo vyvážet příslušné výrobky na trh EU nebo z něj, registrovat v informačním systému?

Provozovatelé a obchodníci se musí zaregistrovat, pokud podléhají povinnosti předložit prohlášení o náležitě péči podle tohoto . Případně mohou požádat o služby pověřeného zástupce (který naopak musí být jako takový v systému zaregistrován).

5.18. Vydá Komise další podrobnosti týkající se nástrojů družicových snímků, které se mají používat ke kontrole souladu příslušných produktů (například ohledně minimálního rozlišení)?

Ačkoli nástroje prostorového snímkování mohou hospodářským subjektům a obchodníkům výrazně pomoci při plnění jejich povinností náležitě péče (ujistit se, že produkt není předmětem odlesňování) a příslušným orgánům členských států při provádění kontrol, nařízení neukládá povinnost používat k doložení neexistence odlesňování specifické nástroje satelitního snímkování nebo prahové hodnoty rozlišení satelitních snímků.

5.19. Jak často by měly být v informačním systému předkládány výkazy náležitě péče a mohou se týkat více zásilek/dávek? Co situace, kdy mohou být příslušné výrobky uváděny na trh postupně v průběhu určitého období? (AKTUALIZOVÁNO)

Prohlášení o náležitě péči se může vztahovat na více fyzických dávek/zásilky více různých relevantních produktů. V těchto situacích musí hospodářský subjekt (nebo obchodník, který není malým a středním podnikem, viz čl. 5 odst. 1 EUDR) musí potvrdit, že hloubková kontrola byla provedena u všech relevantních výrobků, které mají být uvedeny na trh Unie, dodány na trh Unie nebo vyvezeny, a že nebylo zjištěno žádné nebo pouze zanedbatelné riziko, že relevantní výrobky nejsou v souladu s čl. 3 písm. a) nebo b) nařízení (příloha II) a že hospodářský subjekt přebírá odpovědnost za soulad příslušných výrobků s čl. 3 EUDR (čl. 4 odst. 3 EUDR).

Kromě toho je třeba vzít v úvahu právní požadavky a praktické aspekty:

1. Množství všech relevantních výrobků uváděných na trh, dodávaných na trh Unie nebo vyvážených musí být zahrnuto v prohlášení o náležitě péči (čl. 3 písm. c) EUDR) a toto prohlášení musí být předloženo před uvedením na trh, dodáním na trh nebo vývozem jakýchkoli šarží/odeslání relevantních výrobků (čl. 4 odst. 2 EUDR).

2. Jakmile je množství výrobků, na které se vztahuje prohlášení o náležitě péči, plně uvedeno na trh nebo vyvezeno, musí tentýž hospodářský subjekt podat nové prohlášení pro další množství.
3. V souladu s čl. 12 odst. 2 EUDR musí hospodářské subjekty jednou ročně přezkoumat svůj systém náležitě péče. Prohlášení o náležitě péči by se proto nemělo vztahovat na zásilky/dávky za období delší než jeden rok od prohlášení. Delší časové období by navíc mohlo vést k obtížím při prokazování shody mezi deklarovanými výrobky a výrobky skutečně uvedenými (určenými) na trh nebo vyvezenými.
4. Prohlášením o náležitě péči hospodářský subjekt potvrzuje, že byla náležitá péče u všech příslušných výrobků společně nebo jednotlivě, které mají být uvedeny na trh Unie, dodány na trh Unie nebo vyvezeny, a že neexistuje žádné nebo zanedbatelné riziko nesouladu příslušných výrobků. Prohlášení o náležitě péči by se proto v zásadě mělo vztahovat na komodity, které již byly vyprodukovány, tj. vypěstovány, sklizeny, získány nebo chovány na příslušných pozemcích nebo, pokud jde o skot, v zařízeních. Jinými slovy, hospodářské subjekty by v zásadě měly mít možnost spojit prohlášení o náležitě péči s existujícími komoditami. Na druhou stranu není nutné, aby byl jednotlivý výrobek, který bude uveden na trh, již vyroben: například případně prohlášení o dřevěném nábytku v DDS by sice stromy měly být v době podání DDS pro nábytek již vytěženy, není však nutné, aby byl nábytek již vyroben.
5. Množství produktů deklarovaných v prohlášení o náležitě péči musí odpovídat množstvím, která byla předmětem náležitě péče hospodářského subjektu a která jsou určena k uvedení nebo dodání na trh EU nebo k vývozu. To zahrnuje, že na jeden výrobek se nesmí vztahovat více prohlášení o náležitě péči předložených stejnou osobou. Pokud osoba v době podání DDS neví, které výrobky budou prodávány na trhu EU a které budou vyváženy, je možné všechny výrobky deklarovat pomocí DDS "vývoz" a uchovávat dokumentaci prokazující odpovídající množství. Na žádost příslušného orgánu by hospodářské subjekty měly být schopny doložit takovou korespondenci ve svém systému náležitě péče zavedeném v souladu s čl. 12 EUDR. Pokud se neuplatňuje zjednodušená hloubková kontrola (článek 13 EUDR), musí hospodářský subjekt předložit důkazy o tom, že riziko nesouladu (pokud jde o požadavek na bezlesí a legálnost) bylo posouzeno v souladu s článkem 13 EUDR. 10 odst. 2 EUDR pro všechny produkty a že toto riziko je u všech deklarovaných produktů zanedbatelné. Příslušné záznamy prokazující výše uvedenou shodu musí být uchovávány po dobu 5 let od data (posledního) uvedení nebo dodání na trh a na požádání musí být poskytnuty příslušnému orgánu (článek 9 EUDR). Pokud množství deklarované v DDS nebylo v plném rozsahu uvedeno nebo dodáno na trh nebo vyvezeno, měl by hospodářský subjekt uchovávat příslušné záznamy vysvětlující rozdíl mezi deklarovaným a skutečným množstvím uvedeným nebo dodaným na trh nebo vyvezeným, musí být uchovávány po dobu 5 let a na vyžádání zpřístupněny příslušnému orgánu (článek 9 EUDR).
6. Jednotlivé prohlášení o náležitě péči s geolokačními údaji musí být v rámci praktického limitu velikosti stanoveného pro nahrání do informačního systému (25 MB).
7. Pokud se prohlášení o náležitě péči vztahuje na více dávek/odeslání, může tato dodatečná složitost zvýšit riziko nedodržení požadavků ze strany hospodářského subjektu. Provozovatel

přebírá plnou zodpovědnost za soulad všech šarží/zásilky a informací v prohlášení o náležité péči, zemi produkce a zeměpisnou polohu všech zahrnutých pozemků. Další složitost může mít význam pro přístup založený na riziku, který příslušné orgány používají k určení kontrol, které mají být provedeny (článek 16 EUDR). V relevantních případech se mohou prozatímní opatření nebo opatření za nedodržení požadavků vztahovat na všechny relevantní produkty, na které se vztahuje prohlášení o náležité péči, včetně produktů obsažených v oddělených dávkách/přepravách.

5.20. Jaké je nejzazší datum pro podání DDS? (AKTUALIZOVÁNO)

Podle čl. 4 odst. 1 EUDR musí provozovatelé postupovat s náležitou péčí v souladu s čl. 8 EUDR před uvedením příslušných výrobků na trh nebo před jejich vývozem, aby prokázali, že příslušné výrobky jsou v souladu s čl. 3 EUDR. Totéž platí pro obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky, podle čl. 5 Odst. 1 EUDR.

U **příslušných výrobků vstupujících na trh Unie (dovoz) nebo opouštějících trh Unie (vývoz)** se celním orgánům zpřístupní referenční číslo DDS. Za tímto účelem uvede osoba, která podává celní prohlášení (tzv. "celní deklarant"), referenční číslo DDS na celním prohlášení podaném pro daný produkt v souladu s čl. 26 EUDR. Proto se DDS předkládá a referenční číslo DDS se získává před podáním celního prohlášení⁵.

Pokud se DDS vztahuje na více zásilek/šarží, může být stejné referenční číslo DDS uvedeno v několika celních prohlášeních, pokud jsou dodrženy právní požadavky EUDR, konkrétně požadavky uvedené v otázce 1. Stejně tak je možné uvést více referenčních čísel DDS v jednom celním prohlášení.

U komodit **vyrobených v EU** by přesným datem uvedení na trh mělo rozumět, kdy je výrobek fyzicky dostupný na trhu Unie (tj. komodita byla vyrobena a v případě odvozeného výrobku byl výrobek vyroben) a je dodáván na trh (k distribuci, spotřebě nebo použití) a dvě nebo více právnických nebo fyzických osob uzavřou dohodu, v níž hospodářský subjekt přislíbí dodávku příslušného výrobku. Taková dohoda může stanovit dodávku za úplatu nebo bezplatně. Na příkladu souvisejícím s lesem lze demonstrovat, že DDS **se předkládá nejpozději v okamžiku**, kdy jsou splněny oba prvky: i) vytěžená kulatina je k dispozici a ii) je uzavřena kupní/dodavatelská smlouva na vytěženou kulatinu dohodou o dodávce třetímu subjektu, například pile.

Toto datum je nezávislé na platbě za kulatinu, datu první dodávky nebo datu převodu vlastnictví.

⁵ Ve střednědobém až dlouhodobém horizontu bude možné, aby hospodářské subjekty a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, podávali najednou svá celní prohlášení a DDS podle čl. 28 odst. 2 EUDR. Tato situace zatím neplatí, a proto není v tomto dokumentu zatím zohledněna. V tomto ohledu budou včas k dispozici samostatné pokyny a často kladené dotazy.

5.21. Jaké je nejbližší datum pro podání DDS? (NOVINKA)

Podle čl. 4 odst. 1 EUDR musí provozovatelé postupovat s náležitou péčí v souladu s čl. 8 EUDR před uvedením příslušných výrobků na trh nebo před jejich vývozem, aby prokázali, že příslušné výrobky jsou v souladu s čl. 3 EUDR. Totéž platí pro obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky, a navazující hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, když zjišťují, že byla vynaložena náležitá péče podle čl. 4 Odst. 9 A Čl. 5 Odst. 1 Nařízení EUDR.

DDS lze předložit nejdříve po provedení nebo zjištění náležité péče a poté, co jsou k dispozici všechny informace potřebné k předložení (včetně plánovaného množství, které má být uvedeno nebo dodáno na trh nebo vyvezeno). Je třeba rovněž poznamenat, že jak je uvedeno v Často kladených dotazech 5.19., prohlášení o náležitě péči by nemělo zahrnovat dodávky/dávky za období delší než jeden rok od okamžiku předložení prohlášení.

5.22. Moje společnost dováží do EU příslušné výrobky, které jsou poté prodávány na trhu EU více zákazníkům bez další výroby nebo které jsou vyváženy bez další výroby. Musím předložit DDS dvakrát (před dovozem a před prodejem/vývozem)? (NOVINKA)

Vzhledem k tomu, že prohlášení o náležitě péči při dovozu se vztahuje na výrobky, které jsou dodávány na trh EU, v případě, že dovozce prodává výrobky na trhu EU nebo je vyváží bez další výroby, není třeba před prodejem/vývozem předkládat další prohlášení o náležitě péči.

Je třeba poznamenat, že pro každý dovoz a vývoz musí být uvedeno referenční číslo DDS v souladu s čl. 26 Odst. 4 EUDR. Ve výše uvedeném případě lze referenční číslo vytvořené pro dovoz zadat pro vývoz výrobků, které neprošly výrobou.

....

6. Srovnávací hodnocení a partnerství

6.1. Co je to benchmarking zemí? (AKTUALIZOVÁNO)

Systém srovnávání provozovaný Komisí bude klasifikovat země nebo jejich části do tří kategorií (vysoké, standardní a nízké riziko) podle míry rizika produkce komodit, které v těchto zemích nejsou odlesňovány.

Kritéria pro určení rizikového statusu zemí nebo jejich částí jsou definována v čl. 29 nařízení. Čl. 29 odst. 2 EUDR pověřuje Komisi, aby vytvořila systém a zveřejnila seznam zemí nebo jejich částí, které představují nízké nebo vysoké riziko. Bude založen na objektivní a transparentní hodnotící analýze kvantitativních a kvalitativních kritérií,

s ohledem na nejnovější vědecké poznatky, mezinárodně uznávané zdroje a informace ověřené na místě.

6.2. Jaká je metodika? (AKTUALIZOVÁNO)

Hlavní zásady metodiky srovnávání jsou uvedeny v příloze strategického rámce pro mezinárodní spolupráci, kterou Komise zveřejnila 2. října 2024⁶.

Metodika Komise pevně zakotvena v závazku spravedlnosti, objektivitu a transparentnosti. Opírá se o kvantitativní kritéria založená na vědeckých důkazech a mezinárodně uznávaných nejnovějších dostupných údajích, především z Globálního hodnocení lesních zdrojů Organizace OSN pro výživu a zemědělství. Tím, že se Komise zaměřuje na tyto měřitelné faktory, zajišťuje, že proces klasifikace je založen na spolehlivých údajích a zároveň je v případě kombinován s metodikou kvalitativního hodnocení.

6.3. Vývoj systému srovnávání podle nařízení EU o odlesňování (EUDR) je pravidelně prezentován na schůzích platformy více zúčastněných stran pro odlesňování a na dalších příslušných schůzích. Jak mohou zúčastněné strany přispět?

Jak se mohou producentské země a další zúčastněné strany zapojit do procesu srovnávání a jak budou informace poskytnuté producentskými zeměmi a dalšími zúčastněnými stranami vyhodnocovány, ověřovány a využívány?

Komise je povinna podle čl. 29 odst. 5 nařízení vést zvláštní dialog se všemi zeměmi, které jsou nebo mohou být klasifikovány jako vysoce rizikové, s cílem snížit úroveň jejich rizika. Tento dialog bude pro partnerské země příležitostí poskytnout další relevantní informace a pracovat v úzkém kontaktu s EU před dokončením klasifikace.

6.4. Mohou země sdílet příslušné údaje s Komisí?

Mohou země sdílet s Komisí údaje, které považují za důležité pro provádění tohoto nařízení (například údaje o míře odlesňování a degradace lesů)? Pokud ano, mohou tak činit mimo specifický rámec pro dialog stanovený v čl. 29 odst. 5 nařízení?

Ačkoli nařízení neukládá třetím zemím žádnou povinnost sdílet příslušné údaje s EU, země, které si přejí tyto údaje s EU sdílet, tak mohou učinit kdykoli od vstupu nařízení v platnost. Mohou tak učinit bez ohledu na to, zda daná země vede s EU konkrétní dialog, například podle čl. 29 odst. 5 tohoto nařízení o srovnávání nebo v jiné souvislosti.

Kromě toho Komise spolupracuje s několika zeměmi, zejména s těmi, které s EU významně obchodují s komoditami EUDR. Tyto dialogy jsou rovněž příležitostí ke sdílení příslušných údajů a informací.

⁶ C/2024/6604, EUR-Lex - 52024XC06604 - CS - EUR-Lex.

6.5. Budou zohledněna rizika zákonnosti?

Zohlední se při srovnávání rizika zákonnosti a odlesňování a znehodnocování lesů? Jak budou při srovnávacím hodnocení posuzovány/zohledňovány právní předpisy a lesnické politiky producentů zemí, zejména pokud jde o "legální odlesňování"?

Seznam kritérií pro srovnávací hodnocení je uveden v čl. 29 nařízení. Hodnocení Komise bude založeno na objektivní a transparentní analýze hodnocení na základě kritérií definovaných v čl. 29 odst. 3 a 4 nařízení. Příslušná kvantitativní kritéria jsou následující: (a) míra odlesňování a degradace lesů, b) míra rozšiřování zemědělské půdy pro příslušné komodity a c) trendy produkce příslušných komodit a příslušných produktů.

Jak je stanoveno v nařízení, posouzení může zohlednit i další kritéria, včetně a) informací poskytnutých vládami a třetími stranami (nevládními organizacemi, průmyslem); b) dohod a dalších nástrojů mezi dotčenou zemí a Uníí a/nebo jejími členskými státy, které se zabývají odlesňováním a zhoršováním stavu lesů; c) existence vnitrostátních právních předpisů pro boj proti odlesňování a zhoršováním stavu lesů a jejich prosazování; (d) dostupnosti transparentních údajů v dané zemi; e) případné existenci, dodržování nebo účinném prosazování zákonů na ochranu práv původního obyvatelstva; g) mezinárodních sankcí uvalených Radou bezpečnosti OSN nebo Radou Evropské unie na dovoz nebo vývoz příslušných komodit a příslušných produktů atd.

6.6. Jaká podpora je poskytována producentům zemím a drobným zemědělcům? (AKTUALIZOVÁNO)

Jak jsou producentské země a drobní zemědělci podporováni, aby vyráběli produkty v souladu s nařízením? Jak můžeme zajistit, aby drobní zemědělci nebyli vyloučeni z dodavatelských řetězců?

EU a její členské státy zintenzivňují spolupráci s partnerskými zeměmi, spotřebitelskými i producenty, s cílem společně řešit odlesňování a degradaci lesů, mimo jiné prostřednictvím globální iniciativy Team Europe Initiative (TEI) pro hodnotové řetězce bez odlesňování. Partnerství a mechanismy spolupráce v rámci TEI budou podporovat země při řešení odlesňování a znehodnocování lesů tam, kde byla zjištěna konkrétní potřeba a kde existuje poptávka po spolupráci - například při pomoci drobným zemědělcům a společnostem při zajišťování práce s dodavatelskými řetězci, které jsou výhradně bez odlesňování. Komise již financovala projekty na šíření informací, zvyšování povědomí a řešení technických otázek prostřednictvím seminářů pro drobné zemědělce v nejvíce postižených třetích zemích.

Více informací o příležitostech pro drobné zemědělce v EUDR.

6.7. Jaké jsou jednotlivé prvky iniciativy Team Europe?

Jaká je souhra mezi různými prvky iniciativy TEI: centrem, projektem Udržitelné zemědělství pro lesní ekosystémy (SAFE), projekty a zařízeními FPI plánovanými v této souvislosti, ale také těmi, které jsou relevantní v širším kontextu, například na regionální úrovni? Jak bude zabráněno duplicitám? (AKTUALIZOVÁNO)

Iniciativa Team Europe pro hodnotové řetězce bez odlesňování je společným úsilím EU a jejích členských států, jehož cílem je podpořit globální ambice v oblasti oddělení zemědělské produkce od odlesňování ve spolupráci s různými zúčastněnými stranami v Africe, Asii a Latinské Americe (současný rozpočet 86 milionů EUR). Prostřednictvím svých činností a stěžejních projektů podporuje EU a členské státy EU inkluzivní a spravedlivý přechod k udržitelným hodnotovým řetězcům, zejména pro drobné zemědělce a země s nízkými příjmy. Činí tak prostřednictvím podpory vlád partnerských zemí při vytváření příznivých rámcových podmínek pro opatření podniků k minimalizaci odlesňování, snižování rizik ve složitých hodnotových řetězcích a získávání investic soukromého sektoru do udržitelných zemědělských podniků. Iniciativa rovněž podporuje drobné zemědělce při ochraně lesů a pomáhá domorodým obyvatelům a místním komunitám při ochraně jejich práv.

Toto středisko evropské iniciativy (TEI) (zkráceně "Zero Deforestation Hub") poskytuje partnerským zemím informace a osvětu o hodnotových řetězcích bez odlesňování a provádí správu znalostí s cílem koordinovat příslušné již existující projekty z EU a členských států a připravované aktivity věnované cílům TEI. Tím je zajištěno, že různé činnosti Týmu Evropa týkající se hodnotových řetězců bez odlesňování v produkčních zemích mohou být lépe sladěny, identifikovány nedostatky a zamezeno nadbytečným činnostem.

Projekt **Udržitelné zemědělství pro lesní ekosystémy (SAFE)⁽⁷⁾** je nejdůležitějším pilířem spolupráce v rámci TEI (současný rozpočet 65 milionů EUR). SAFE v současné době realizuje v Brazílii, Ekvádoru, Indonésii, Zambii, Demokratické republice Kongo, Vietnamu, Peru, Ugandě, Kamerunu a Burundi. Projekt SAFE bude dále rozšiřován, aby pokryl více zemí prostřednictvím nadcházejících finančních příspěvků členských států. Projekt se zaměřuje na podporu drobných zemědělců při jejich přechodu na udržitelné hodnotové řetězce bez odlesňování a na pomoc producentům zemím při vytváření příznivého prostředí pro zachování a rozšíření přístupu na trh EU. Současná doba trvání programu SAFE je 2024-2028 a může být rozšířena prostřednictvím příspěvků členských států na TEI pro odlesňování.

Technický nástroj pro hodnotové řetězce bez odlesňování je flexibilní nástroj na vyžádání, který pomáhá producentům zemím s odbornými znalostmi v oblasti technických požadavků, jako je geolokace, mapování využití půdy a sledovatelnost, se zvláštním zaměřením na drobné zemědělce. Tyto činnosti jsou úzce koordinovány s delegacemi EU a sladěny s již existujícími projekty i s projektem SAFE, aby se vytvořila synergie a zabránilo se duplicitám.

6.8. Jak souvisí iniciativa Tým Evropa s CSDDD? (AKTUALIZOVÁNO)

Centrum TEI bude úzce spolupracovat s připravovaným Helpdeskem EU pro CSDDD, zejména pokud jde o zemědělské hodnotové řetězce a drobné zemědělce, kterých bude týkat jak EUDR, tak CSDDD.

6.9. Jak můžeme zmírnit riziko, že se hospodářské subjekty budou vyhýbat některým dodavatelským řetězcům nebo některým producentům zemím/regionům, které jsou ve srovnávacím hodnocení označeny jako "vysoce rizikové"?

Na hospodářské subjekty, které získávají zdroje ze standardních a vysoce rizikových zemí nebo jejich částí, se vztahují stejné standardní povinnosti hloubkové kontroly. Jediný rozdíl je v tom, že zásilky z vysoce rizikových zemí

⁷[factsheet-tei-deforestation-free-value-chains-05122023_en.pdf](#).

rizikové země budou podléhat zvýšené kontrole ze strany příslušných orgánů (9 % hospodářských subjektů odebírajících suroviny z vysoce rizikových oblastí). V tomto smyslu nejsou drastické změny dodavatelských řetězců opodstatněné ani očekávané. Klasifikace jako vysoce riziková bude navíc znamenat zvláštní dialog s Komisí s cílem společně řešit základní příčiny odlesňování a znehodnocování lesů a s cílem snížit úroveň jejich rizikovosti.

6.10. Jak EU zajistí transparentnost?

Proces vedoucí k zavedení systému srovnávání bude transparentní. Pravidelné aktualizace a konzultace o metodice srovnávání budou probíhat v rámci platformy více zúčastněných stran pro odlesňování, které se vedle 27 členských států EU účastní i mnoho třetích zemí. Komise bude poskytovat aktuální informace o použitém přístupu a metodice.

Kromě toho Komise v souladu se svými povinnostmi vyplývajícími z nařízení povede zvláštní dialog se všemi zeměmi, které jsou nebo mohou být klasifikovány jako vysoce rizikové (před provedením klasifikace), s cílem snížit úroveň jejich rizika. Tím se zajistí, že nedojde k náhlému oznámení rizikového statusu, a umožní se důkladnější diskuse. Tento dialog poskytne producentům zemím příležitost poskytnout další relevantní informace.

ooo

7. Digitální implementace (informační systém EUDR)

7.1. Co je informační systém a "jednotné okno EU"? (AKTUALIZOVÁNO)

Informační systém (IS) je IT systém, který obsahuje DDS předkládané provozovateli a obchodníky za účelem splnění požadavků nařízení. Informační systém je funkční a poskytuje uživatelům funkce uvedené v čl. 33 odst. 2 nařízení EUDR. Jeho funkce jsou dále stanoveny v prováděcím nařízení Komise (EU) 2024/3084.

Prostředí jednotného celního okna EU (EU SWE-C) zřízené nařízením (EU) 2022/2399 je rámec, který umožňuje interoperabilitu mezi celními a necelními systémy, jako je informační systém zřízený podle čl. 33 nařízení. Ústřední složka systému EU SWE-C, známá jako systém výměny osvědčení jednotného celního okna EU (EU CSW-CERTEX), propojí informační systém s vnitrostátními celními systémy a umožní sdílení a zpracování údajů, které hospodářské subjekty předkládají celním a necelním orgánům. Jednotné celní okno EU tak zajistí sdílení informací v reálném čase a digitální spolupráci mezi celními orgány a příslušnými orgány odpovědnými za vymáhání necelních formalit, včetně oblasti ochrany životního prostředí.

7.2. Jaké budou mít záruky zabezpečení dat? (AKTUALIZOVÁNO)

Informační systém a následně jeho propojení s prostředím jednotného celního okna EU budou sladěny s příslušnými a platnými předpisy, pokud jde o ochranu údajů a záruky kybernetické bezpečnosti. V souladu s politikou Unie v oblasti otevřených dat musí Komise poskytnout širší veřejnosti přístup k úplným anonymizovaným souborům údajů informačního systému v otevřeném formátu, který bude strojově čitelný a který zajistí interoperabilitu, opakované použití a přístupnost. Tyto datové soubory budou řádně agregovány a anonymizovány.

7.3. Jak se mohou provozovatelé a obchodníci registrovat?

Co mohou provozovatelé a obchodníci použít jako identifikační číslo/IČO pro IS? Jak se mají tuzemské hospodářské subjekty/obchodníci, kteří nemají EORI čísla a případně nemají DIČ, registrovat do IS? (AKTUALIZOVÁNO)

Hospodářské subjekty, které dovážejí nebo vyvážejí příslušné komodity a výrobky, musí při registraci v systému TRACES NT předložit své platné **registrační a identifikační číslo hospodářského subjektu (EORI)** vydané členským státem EU nebo Spojeným královstvím, pokud jde o Severní Irsko (XI). Tuzemské hospodářské subjekty/obchodníci, kteří nemají číslo EORI, se mohou zaregistrovat prostřednictvím některého z dalších identifikátorů podporovaných systémem TRACES, jako je číslo DPH, národní číslo společnosti nebo identifikační číslo daňového poplatníka, což umožňuje jedinečnou a individuální identifikaci hospodářského subjektu nebo obchodníka.

7.4. Může systém ukládat často používaná data?

Bude možné v IS "ukládat" často používané údaje (např. často používané kódy HS a vědecké názvy), aby se mohly snadno automaticky vyplňovat a nemusely se zadávat znovu pro každé nové prohlášení o náležité péči? (AKTUALIZOVÁNO)

Informační systém tuto funkci v současné době neobsahuje. Nicméně bude možné duplikovat již vypracovaná nebo předložená prohlášení o náležité péči, čímž se zkrátí doba potřebná k vyplnění nového prohlášení. Povinností hospodářských subjektů a obchodníků bude provést v duplikovaném výkazu potřebné změny, aby byl zajištěn soulad s předpisy. Kromě toho je k dispozici tlačítko "import", které hospodářským subjektům umožní importovat informace o místě výroby z předem definovaného souboru GeoJSON.

7.5. Může systém pomoci zemědělcům určit zeměpisnou polohu? Budou pro mapový nástroj v informačním systému k dispozici ortofotomapy nebo satelitní snímky? (AKTUALIZOVÁNO)

Informační systém slouží jako úložiště prohlášení o náležité péči předložených hospodářskými subjekty a obchodníky podle čl. 4 odst. 2 a čl. 5 ODS. 1 EUDR. Jako takový neposkytuje software ani nástroje pro zjišťování geolokačních souřadnic, protože není primárním nástrojem pro mapování souřadnic.

Informační systém využívá Open Street Map (OSM) jako zdroj pro ukládání geografických informací týkajících se různých zemí zapojených do systému. Nejedná se však o komplexní nástroj geografického informačního systému (GIS) s pokročilými funkcemi, jako jsou např.

satelitní snímky na pozadí. Systém nabízí funkce pro výběr, zadávání, úpravu a vizualizaci geolokačních souřadnic. Informační systém poskytuje uživatelům platformu pro správu jejich geolokačních údajů, uživatelé si však mohou chtít ověřit přesnost svých geolokačních informací pomocí jiných nástrojů a zdrojů, včetně bezplatných online mapových služeb.

7.6. Lze změnit řádné prohlášení? (AKTUALIZOVÁNO)

V souladu s čl. 5 prováděcího nařízení Komise č. 2024/3084 je stažení nebo změna předloženého prohlášení o náležitě péči (DDS) možná do 72 hodin poté, co informační systém zpřístupní uživateli referenční číslo hloubkové kontroly. Stažení nebo změna nebudou možné, pokud již bylo referenční číslo DDS použito v celním prohlášení, odkazováno v jiném DDS, pokud již byl příslušný výrobek uveden nebo dodán na trh EU nebo vyvezen, nebo pokud byl hospodářský subjekt nebo obchodník informován o záměru provést kontrolu DDS, a to po dobu kontroly.

7.7. Kdo může zobrazit geolokační údaje uložené v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO)

Odpovědné orgány, které prosazují EUDR kontrolou informací předložených provozovateli a obchodníky podle tohoto nařízení, budou mít přístup ke geolokačním údajům předloženým provozovateli a obchodníky. Kromě toho budou mít přístup ti členové dodavatelského řetězce, kteří mají přístup k DDS prostřednictvím referenčního čísla a ověřovacího čísla, pokud uživatel, který předložil výkaz, povolil odhalit geolokaci.

7.8. Jaký formát dat je nutný pro nahrání zeměpisné polohy do informačního systému?

Provozovatelé mohou v informačním systému zadávat zeměpisné polohy buď ručně, nebo je nahrát do souboru. Formát podporovaných souborů v informačním systému je GeoJson. Informační systém v současné době podporuje souřadnicový formát WGS-84 s projekcí EPSG- 4326.

7.9. Je informační systém připraven? (AKTUALIZOVÁNO)

Informační systém podle čl. 33 nařízení byl spuštěn 4. prosince 2024. Registrace (pro uživatele systému) byla zahájena v listopadu 2024.

Informační systém bude v průběhu času doladován podle toho, jak bude postupovat jeho implementace.

7.10. Musím si jako navazující hospodářský subjekt nebo obchodník vytvořit nové číslo DDS, pokud nakládám pouze s komoditami, které již byly dovezeny do EU a mají referenční číslo DDS? (NOVINKA)

čl. 4 odst. 8 nařízení EUDR nemusí malé a střední podniky dále v dodavatelském řetězci provádět náležitou péči ani předkládat DDS v informačním systému u výrobků, které již byly podrobeny náležitě péči a u nichž již byl DDS předložen. Obchodníci z řad malých a středních podniků rovněž nemají povinnost předkládat DDS v informačním systému. V souladu s čl. 4 odst. 9 nařízení EUDR hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, dále v dodavatelském řetězci předkládají DDS pro příslušné výrobky, které dodávají na trh Unie nebo vyvázejí,

ale v těchto DDS se mohou odvolávat na prohlášení o náležitě péči, která již byla předložena po zjištění, že náležitá péče byla vynaložena (viz FAQ 3.4.).

7.11. Je produkční systém vždy dostupný, nebo se budou opakovaně vyskytovat ? (NOVINKA)

Informační systém je vyhrazenou doménou v infrastruktuře TRACES, která je navržena tak, aby byla zajištěna vysoká dostupnost a nepřetržitá přístupnost. Pro udržení optimálního výkonu jsou naplánována krátká období údržby pro zavedení potřebných aktualizací. Tyto aktualizace jsou s předstihem oznámeny v sekci Aktuality a jsou plánovány tak, aby neměly žádný dopad na uživatelské prostředí.

7.12. Jaká jsou omezení pro zadávání údajů do prohlášení o náležitě péči? Jinými slovy, jaký je maximální obsah, který může uživatel zadat do jednoho Prohlášení o náležitě péči? (NOVINKA)

DDS se skládá z různých datových polí. Datové prvky týkající se výrobků jsou uspořádány a seskupeny pod příslušné výrobky, které jsou označeny kódy HS. Jeden DDS může obsahovat maximálně 200 řádků příslušných výrobků (oranžový rámeček). V každém řádku příslušného produktu je definováno následující maximální povolené omezení: 500 řádků pro záznam dvojic vědeckých názvů / obecných názvů (modrý rámeček) a 1 000 řádků pro záznam "místa výroby" (zelený rámeček), které rovněž obsahují všechny geolokační souřadnice týkající se pozemků, na nichž byl příslušný produkt v příslušné zemi výroby vyroben. Pole "Název výrobce" a "Popis místa výroby" jsou nepovinná pole, do nichž může uživatel zadat informace pro interní potřebu. Dodatečným pravidlem je, že jeden DDS může obsahovat celkem 10 000 polí "Production Place" (Místo výroby).

6. Commodity(ies) or Product(s)

	Net Mass (Kg)	Volume (m3)	Supplementary Units	Area (ha)
Totals:	123.34	419.32	0	4.00

1 44 WOOD AND ARTICLES OF WOOD, WOOD CHARCOAL

4401 Fuel wood, in logs, in billets, in twigs, in faggots or in similar forms, wood in chips or particles; sawdust and wood waste and scrap, whether or not agglomerated in logs, briquettes, pellets or similar forms

Commodity(ies) or Product(s) Description *	Net Mass (Kg)	Volume (m3)	Supplementary Units	Total Area (ha)
Head puud	123.34	419.32	Se	4.00

#	Scientific Name	Common Name
1	Abies sibirica	Fir

Export

Producer Name	Country of Production *	Total Area (ha):
EPMK	Estonia (EE)	4.00

#	Production Place Description	Area (ha) *	Type *	Actions
1		4	Point	

Pokud jde o referenční čísla a ověřovací čísla, každý DDS může odkazovat až na 2 000 jiných DDS.

Fyzická nebo právnická osoba registrovaná v informačním systému může v daném okamžiku vést maximálně 50 DDS ve stavu Návrh.

7.13. Je možné deklarovat produkční místo pomocí souboru GeoJSON, který se skládá z více souřadnic ve více zemích? (NOVINKA)

Pokud se příslušný výrobek vyrábí ve více zemích, musí uživatel zadat zeměpisné souřadnice pro každou zemi zvlášť, jak vyžaduje bod 3 přílohy II nařízení EUDR.

Pro ilustraci tohoto požadavku uvažujme produkt vyráběný na dvou pozemcích, jednom v Belgii a druhém v Maďarsku. V tomto případě musí uživatel přidat místa výroby zvlášť pro každou zemi a zadat "Místo výroby" s příslušnými geolokačními souřadnicemi pro pozemky zvlášť pro Belgii a Maďarsko.

The screenshot displays a web interface for managing production places. At the top, there is a '+ Add Production Place' button and 'Import' and 'Export' buttons. The interface is divided into two main sections, numbered 1 and 2.

Section 1 (Hungary):

- Producer Name: Soya plot Farm 1
- Country of Production: Hungary (HU)
- Total Area (ha): 5.70
- Production Place Description: Nemetker 1
- Area (ha): 5.7
- Type: Polygon

Section 2 (Belgium):

- Producer Name: Soya plot farm 2
- Country of Production: Belgium (BE)
- Total Area (ha): 13.81
- Production Place Description: Labliau 1
- Area (ha): 13.81
- Type: Polygon

Each section includes a table with columns for '#', 'Production Place Description', 'Area (ha)', 'Type', and 'Actions'. The 'Actions' column contains icons for delete, add, and view.

7.14. Jak dlouho budou data DDS uložena v informačním systému? Je nutné exportovat a ukládat data pro účely archivace? (NOVINKA)

Uchovávání osobních údajů je omezeno na 10 let podle čl. 12 odst. 5 prováděcího nařízení Komise (EU) 2024/3084. Tuto dobu uchovávání lze na základě individuální uživatelů informačního systému nebo příslušných orgánů dále prodloužit, pokud je to nezbytné pro splnění jejich odpovědnosti a povinností podle nařízení EU o ochraně osobních údajů. V souladu s tím jsou v Informačním systému po dobu 10 let uchovávány a zpřístupňovány i údaje, které nepředstavují osobní údaje ve smyslu definice.

Uživatelé informačního systému mají možnost exportovat obsah DDS do souboru PDF a vyjmout geolokační souřadnice do samostatného souboru pro účely interní evidence.

7.15. Jak lze sdílet geolokační souřadnice v dodavatelském řetězci, pokud předchozí dodavatelé neschválili sdílení geolokačních informací prostřednictvím referenčního čísla v informačním systému? (NOVINKA)

Čl. 4 odst. 7 EUDR neznamená právní povinnost sdílet informace o zeměpisné poloze v dodavatelském řetězci, protože zjištění, že byla provedena náležitá péče, nemusí nutně znamenat kontrolu každého jednotlivého DDS v předchozím řetězci (viz FAQ 3.4.).

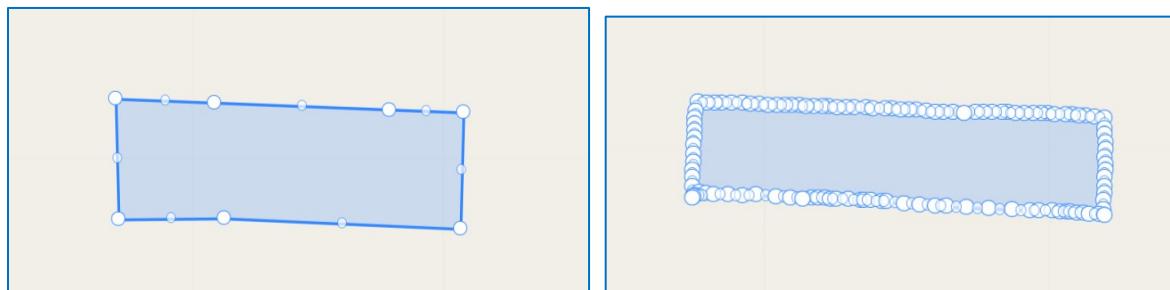
Sdílení údajů mezi zúčastněnými stranami se neomezuje pouze na informační systém. Informace obsažené v prohlášeních o náležitě péči (Due Diligence Statements - DDS) lze sdílet i jinými prostředky mimo systém. Strany si mohou sdílení údajů zařídit způsobem, který vyhovuje jejich potřebám, v souladu s platnými právními předpisy EU a vnitrostátními právními předpisy.

7.16. Co když velikost DDS překročí maximální velikost souboru 25 MB? (NOVINKA)

Omezení souboru na 25 MB umožňuje uložit celkem více než 1 milion geolokačních bodů nebo vrcholů polygonů.

Pokud celková velikost souboru překročí omezení 25 Mb, existuje několik způsobů, jak velikost souborů zmenšit. U ploch menších než 4 hektary a u produktů v dodavatelském řetězci skotu se doporučuje místo polygonů uvádět body. Uživatelé si navíc mohou zvolit rozlišení, které sníží podrobnost aproximace a zároveň zůstane legitimním a úplným zobrazením, např. poskytnutím bodu pouze na začátku a konci přímkou představující stranu plochy nebo poskytnutím významných rohových bodů místo bodů každých 0,5 metru pro aproximaci linie.

V praxi lze při popisu tvaru obdélníku popsat geolokaci například pomocí 7 rohových bodů místo 168 rohových bodů:

Existují volně dostupná nebo komerční řešení pro zjednodušení komprese polygonových souborů. Kromě toho by se uživatelé měli snažit o přesnou lokalizaci původu svých produktů a o omezení nadbytečných deklarácí na minimum. Další informace i řešení hlavních technických problémů jsou k dispozici v popisu souboru GeoJSON⁸.

⁸ https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#the-eudr-information-system.

7.17. Co když se soubor s geolokací skládá z jiného počtu číslic, než požaduje nařízení? (NOVINKA)

Podle čl. 2 odst. 28 se zeměpisné souřadnice uvádějí s použitím nejméně šesti desetinných míst pro souřadnice zeměpisné šířky i délky. Když uživatel nahraje do informačního systému soubory s geolokačními údaji, systém automaticky ověří počet číslic. Aby bylo zajištěno hladké nahrávání údajů, systém poskytuje flexibilitu tím, že se automaticky přizpůsobí šesti číslicím a i) pokud je počet poskytnutých číslic menší než 6, pak vyplní zbývající číslice nulami, nebo ii) pokud je počet číslic větší než 6, pak ořízne nerelevantní číslice, aby se zmenšila velikost nahrávaného souboru.

7.18. Musí být při dovozu nebo vývozu výrobků deklarována čistá hmotnost, i když je výrobek obvykle obchodován v jiných jednotkách? (NOVINKA)

V souladu s přílohou II bodem 2 EUDR musí být u produktů vstupujících na trh Unie do celního režimu "propuštění do volného oběhu" nebo opouštějících trh Unie do celního režimu "vývoz" množství vyjádřeno v kilogramech čisté hmotnosti a případně v doplňkové jednotce stanovené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87. Doplňkové jednotky jsou rovněž povinné, pokud jsou důsledně definovány pro všechny možné podpoložky v rámci kódu harmonizovaného systému uvedeného v prohlášení o náležité péči. Tyto hodnoty jsou rovněž součástí celního prohlášení.

7.19. Mohou DDS obsahovat jiný než anglický text (např. v jazyce členského státu)? (NOVINKA)

K překonání jazykových bariér je informační systém kromě angličtiny k dispozici ve všech úředních jazycích EU.

Mnoho polí a možností je k dispozici v přeložených rozevíracích seznamech, což uživatelům umožňuje vybrat informace v preferovaném jazyce. Většinu požadovaných informací lze zadat pomocí číselných nebo kódovaných hodnot, čímž se minimalizuje potřeba překladu.

Pro zajištění hladkého průběhu řízení a účinné komunikace s příslušnými orgány se doporučuje, aby uživatelé používali úřední jazyk členského státu, který bude DDS zpracovávat. To usnadní jasné porozumění a zpracování poskytnutých informací.

7.20. Je třeba vytvořit samostatný DDS pro každý trh, na který se výrobek vyváží? (NOVINKA)

Při předkládání DDS pro "vývoz" není třeba zadávat zemi určení.

V případě více zemí určení proto není třeba předkládat samostatné DDS.

7.21. Je nutné uvádět referenční číslo EUDR v přepravních dokladech, je dodací list nebo faktura, a zasílat tyto doklady spolu se zásilkami? Je to mandát pro celní odbavení při dovozu/vývozu? (NOVINKA)

V souladu s čl. 26 odst. 4 EUDR musí celním orgánům referenční číslo DDS spojené s výrobkem, který vstupuje na trh Unie nebo jej opouští.

Aby dovozci nebo vývozci výrobku splnili tento požadavek, musí v celním prohlášení uvést příslušná referenční čísla DDS.

Pokud jde o ostatní přepravní doklady, včetně dokladů pro přepravu uvnitř EU, EUDR neobsahuje žádné zvláštní ustanovení, které by vyžadovalo uvedení referenčních čísel DDS nebo jiných informací.

7.22. Vztahuje se "čistá hmotnost" v DDS na hmotnost celého výrobku, nebo pouze na část příslušné komodity v rámci výrobku, nebo na celou zásilku (tj. výrobek plus paleta/obal)? (NOVINKA)

Pro účely DDS se čistou hmotností rozumí hmotnost celého výrobku bez obalových materiálů (viz otázka 2.5 o obalech). Jinými slovy, jedná se o hmotnost výrobku bez zohlednění hmotnosti nádoby, obalu nebo jiných obalových materiálů použitých při přepravě nebo skladování.

7.23. Lze prostřednictvím informačního systému sdílet další informace, například právní dokumenty? (NOVINKA)

Informační systém EUDR nemá funkce pro sdílení dokumentace v dodavatelském řetězci kromě datových prvků uvedených v příloze II EUDR.

Uživatelé sice mohou příslušným orgánům předložit dodatečné informace, ale tyto informace nejsou viditelné pro ostatní členy dodavatelského řetězce, kteří se mohou na tento DDS odkazovat. To znamená, že veškeré dodatečné informace poskytnuté uživateli budou přístupné pouze příslušným orgánům a nebudou sdíleny s ostatními účastníky dodavatelského řetězce.

7.24. Jaká je úroveň kódů HS, které musí být informačním systémem deklarovány? (NOVINKA)

Při sestavování DDS musí uživatel zadat kódy HS výrobků, předmětem DDS. Kódy HS je nutné uvádět alespoň v počtu číslic uvedeném v příloze I EUDR. V návaznosti na povinnou úroveň číslic mohou uživatelé deklarovat HS také podrobněji až na 6 číslic. Jako příklad lze uvést HS 1201 pro "Sójové boby, též zlomené". Je však možné uvést i podpoložky na 6 číslic:

—	12	OIL SEEDS AND OLEAGINOUS FRUITS; MISCELLANEOUS GRAINS, SEEDS AND FRUIT; INDUSTRIAL OR MEDICINAL PLANTS; STRAW AND FODDER	
—	1201	Soya beans, whether or not broken	☐
+	1201 10	Seed	☐
+	1201 90	Other	☐

Podobně, pokud příloha I EUDR obsahuje šestimístný kód HS, pak uživatel nemůže zvolit položku HS se čtyřmi nebo méně číslicemi.

7.25. Je možné zkontrolovat platnost referenčních a ověřovacích čísel DDS v informačním systému? (NOVINKA)

Ano, v informačním systému je možné zkontrolovat platnost referenčního čísla DDS a ověřovacích čísel. Zainteresovaný hospodářský subjekt nebo obchodník se musí přihlásit do Informačního systému a vytvořit návrh DDS. Je třeba zdůraznit, že pro využití této funkce není nutné předložit DDS. Když uživatel vytvoří návrh DDS a uloží jej, zobrazí se pro DDS záložka "Referenční výkazy". Na této kartě může uživatel zadat referenční čísla a čísla ověření, která jsou k dispozici i při použití souborů CSV. Po zadání hodnot systém zkontroluje platnost referenčních čísel a čísel ověření DDS a poskytne zpětnou vazbu o jejich platnosti. Obsah odkazovaného DDS je v této fázi rovněž k dispozici k nahlédnutí uživatelům, kteří vlastní referenční číslo i ověřovací číslo.

7.26. Proč je pro nahrávání geolokačních dat v souboru povolen pouze formát GeoJSON? (NOVINKA)

GeoJSON je obecným standardem a jediným nechráněným systémem, který umožňuje zadávat další potřebné vlastnosti a v němž se prosazuje velmi specifický souřadnicový systém. Použití více formátů v informačním systému by zvýšilo riziko chybných nebo nepřesných informací. Výlučné používání formátu GeoJSON bylo oznámeno v dubnu 2024, což všem zúčastněným stranám umožňuje, aby odpovídajícím způsobem připravily své příslušné systémy.

7.27. Který seznam vědeckých názvů informační systém používá? Stačí uvést pouze rod, nebo musí být uveden i konkrétní druh? Je vědecký název povinný pro všechny produkty v rámci komodity dřevo, jako jsou výrobky z celulózy nebo papíru? (NOVINKA)

Příloha II nařízení EU o dřevě vyžaduje uvádění vědeckých názvů pouze pro produkty z dodavatelského řetězce dřeva. Dobrovolně lze vědecké názvy uvádět i pro jiné komodity a produkty. Systém podporuje zadávání vědeckých názvů s databáze EPPO (EPPO Global Database).

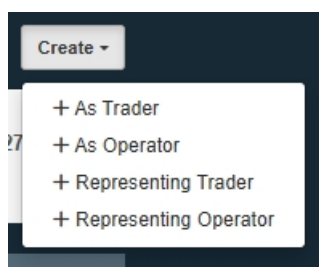
Nařízení uvádí "*obecný název druhu a jeho úplný vědecký název*" v čl. 9 odst. 1 písm. a) a "*úplný vědecký název*" v bodě 2 přílohy II. Tento požadavek je dále potvrzen v čl. 4 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2024/3084, který stanoví, že "*pokud příslušný výrobek obsahuje dřevo nebo byl vyroben za použití dřeva, uvedou uživatelé informačního systému v prohlášení o náležité péči obecné názvy a úplné vědecké názvy druhů dřeva, které příslušné výrobky obsahují nebo z nichž byly vyrobeny.*". Vědecký název je povinný pro všechny příslušné výrobky uvedené v příloze I nařízení EU o dřevě v rámci komodity Dřevo. Pokud dodavatel předcházejícího výrobního řetězce uvedl vědecké názvy dřevin, z nichž je výrobek vyroben, a toto DDS se používá jako referenční DDS, není nutné znovu uvádět vědecké názvy příslušných výrobků.

7.28. Je nutné při odkazování na jiný DDS znovu zadávat vědecké názvy? (NOVINKA)

Vzhledem k tomu, že dodavatel na předchozím stupni zadal vědecké názvy dřevin, z nichž jsou deklarované dřevěné výrobky vyrobeny, pokud se tento DDS použije jako referenční DDS, není nutné znovu zadávat vědecké názvy příslušných výrobků.

7.29. Jaké jsou požadavky na účet hospodářského subjektu pro osobu, která vykonává více rolí, například provozovatele, obchodníka a zplnomocněného zástupce? Může být pro všechny role použit jeden účet hospodářského subjektu, nebo musí mít každá role v informačním systému vyhrazený účet hospodářského subjektu? (NOVINKA)

V informačním systému TRACES může jeden účet hospodářského subjektu používat fyzická nebo právnická osoba (např. společnost), přičemž je možné přidat k tomuto účtu hospodářského subjektu více rolí. Držitel účtu hospodářského subjektu tak může podle potřeby vykonávat různé funkce, včetně předkládání údajů jako hospodářský subjekt, obchodník nebo zplnomocněný zástupce.

7.30. Co je třeba udělat, když se vyskytnou problémy související s informačním systémem? (AKTUALIZOVÁNO)

Prosím, nahlédněte na stránky [webové stránky](https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en) EUDR. Informace systému: Na [adrese https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en](https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en) je k dispozici příslušná dokumentace pro efektivní orientaci v systému, včetně uživatelské příručky, školicích videí a kontaktního místa pro technickou podporu.

oooo

8. Časové osy

8.1. Kdy nařízení vstupuje v platnost a platnost? (AKTUALIZOVÁNO)

Nařízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. června 2023. Vstoupilo v platnost dne 29. června 2023 v souladu s čl. 38 odst. 2 EUDR, ve znění nařízení (EU) 2024/3234, hmotněprávní ustanovení nařízení se použijí od 30. prosince 2025 (30 měsíců přechodného období). V souladu s čl. 38 odst. 3 EUDR se tato ustanovení pro mikropodniky a malé podniky použijí od 30. června 2026 (přechodný období 36 měsíců).

Na výrobky, které jsou rovněž uvedeny v příloze EUTR, se vztahují zvláštní pravidla, viz čl. 37 a čl. 38 ODS. 3 EUDR.

8.2. A co období mezi těmito daty?

Budou muset výrobky uvedené na trh Unie v období mezi vstupem nařízení v platnost a datem (daty) jeho použitelnosti splňovat požadavky nařízení? (AKTUALIZOVÁNO)

Pro velké a střední podnikatelské subjekty a obchodníky se předpokládá zahájení uplatňování 30 měsíců po vstupu nařízení v platnost (30. prosince 2025). To znamená, že provozovatelé a obchodníci nemusí splňovat požadavky na výrobky uvedené na trh Unie před tímto datem. Pro malé podniky a mikropodniky se tato lhůta prodlužuje (36 měsíců po vstupu nařízení v platnost - dne 30. června 2026).

8.3. Jak prokázat, že výrobek byl vyroben před vstupem nařízení v platnost? Jaká jsou pravidla pro výrobu produktů ze skotu?

Kdo nese důkazní břemeno, že příslušná komodita nebo příslušný výrobek, které chce hospodářský subjekt uvést na trh EU nebo vyvézt, byly vyrobeny před vstupem nařízení v platnost a nařízení se na ně nevztahuje?

Nařízení se použije podle čl. 1 odst. 1, pokud nejsou splněny podmínky čl. 1 odst. 2, tedy pokud komodita obsažená ve výrobku nebo použitá k jeho výrobě nebyla vyrobena před 29. červnem 2023, jak je stanoveno v čl. 2(14). V případě skotu je rozhodným datem výroby datum narození skotu, což znamená, že se nařízení nevztahuje na skot a výrobky z něj, pokud se skot narodil před nařízením v platnost.

Provozovatel nese důkazní břemeno v případě této výjimky a musí být schopen poskytnout relevantní informace jako přiměřený důkaz, že podmínky čl. 1 odst. 2 nařízení jsou splněny. V tomto případě sice provozovatel není povinen předkládat prohlášení o náležité péči, měl by však uchovávat nezbytné dokumenty prokazující neuplatnění nařízení a jeho povinností.

••••

9. Další otázky

9.1. Jaké jsou povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, pokud uvádějí na trh EU nebo vyvážejí příslušný výrobek, který je vyroben z příslušného výrobku nebo příslušné komodity, jež byly uvedeny na trh EU během přechodného období (tj. období mezi vstupem nařízení v platnost (29. června 2023) a jeho zahájením uplatňování (30. prosince 2025))? (AKTUALIZOVÁNO)

Tuto situaci lze nejlépe vysvětlit na několika konkrétních scénářích:

1. Příslušná komodita (např. přírodní kaučuk - kód KN 4001) je uvedena na trh EU během přechodného období, nemusí být tedy nutně geolokačně lokalizována, a poté je použita k výrobě příslušného odvozeného výrobku (např. nových pneumatik - kód KN 4011), který je poté uveden na trh EU (nebo vyvezen) od 30. prosince 2025.

Pokud je komodita uvedena na trh EU během přechodného období, tj. před vstupem nařízení v platnost, budou povinnosti hospodářského subjektu a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky) při uvádění získaného výrobku na trh EU od 30. prosince 2025 omezeny na shromáždění dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokáží, že příslušná komodita (kaučuk) použitá k výrobě takového příslušného výrobku (pneumatik) byla uvedena na trh EU před vstupem nařízení v platnost. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2 nařízení, pokud jde o dřevo a dřevařské výrobky. Pokud je komodita uvedena na trh EU nebo vyvezena po uplynutí přechodného období, tj. od 30. prosince 2025, budou se na hospodářský subjekt (a obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky) vztahovat standardní povinnosti podle nařízení. Stejně tak v případě částí příslušných výrobků, které byly vyrobeny z komodit uvedených na EU od 30. prosince 2025, se na hospodářský subjekt (a obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky) budou vztahovat standardní povinnosti podle nařízení.

2. Příslušný produkt (např. kakaové máslo - kód KN 1804) je uveden na trh EU během přechodného období, nemusí být tedy nutně geolokačně lokalizován, ale poté je použit k výrobě jiného příslušného získaného produktu (např. čokolády - kód KN 1806), který je od 30. prosince 2025 uváděn na trh EU (nebo vyvážen) navazujícím hospodářským subjektem.

V tomto případě se povinnosti hospodářského subjektu (a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky), kteří uvádějí na trh EU nebo vyvážejí získaný produkt (čokoládu), omezí na shromáždění dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokáží, že příslušný získaný produkt (kakaové máslo) byl uveden na trh EU před uplatňování nařízení. V případě částí konečného relevantního produktu, které byly vyrobeny s jinými relevantními produkty uvedenými na trh EU od 30. prosince 2025, se na hospodářský subjekt (a obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky) budou vztahovat standardní povinnosti podle nařízení. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2, pokud jde o dřevo a dřevařské výrobky.

3. Hospodářský subjekt uvede v přechodném období na trh EU příslušnou komoditu nebo produkt, který je poté od 30. prosince 2025 "zpřístupněn" na trhu jedním nebo více obchodníky, kteří nejsou malými a středními podniky.

V tomto případě se povinnosti obchodníka, který není malým a středním podnikem, omezí na shromáždění dostatečně přesvědčivých a ověřitelných důkazů, které prokáží, že taková příslušná komodita nebo produkt, která není malým a středním podnikem, je v oběhu.

příslušný výrobek byl uveden na trh EU před vstupem nařízení v platnost. Tím není dotčen čl. 37 odst. 2 nařízení, pokud jde o dřevo a dřevařské výrobky.

Konkrétně pro mikropodniky a malé podniky, na které se vztahuje odklad vstupu v platnost uvedený v čl. 38 odst. 3 EUDR, by se uplatnily následující scénáře:

1. Pokud hospodářský subjekt, který splňuje podmínky mikropodniku a malého podniku, uvede od 30. června 2026 na trh EU relevantní výrobek vyrobený z relevantní komodity nebo relevantního výrobku uvedeného na trh EU během přechodného období (od 29. června 2023 do 30. prosince 2025), budou povinnosti takového hospodářského subjektu omezeny na shromáždění dostatečně průkazných a ověřitelných důkazů, které prokáží, že relevantní komodita nebo relevantní výrobek použitý k výrobě takového relevantního výrobku byl uveden na trh EU před 30. prosincem 2025. Není nutné provádět hloubkovou kontrolu ani předkládat DDS.
2. Pokud je však příslušný výrobek vyroben z příslušné komodity nebo příslušného výrobku, který byl uveden na trh EU po uplynutí přechodného období (tj. od 30. prosince 2025), a je k němu přiloženo prohlášení o náležité péči, povinnosti hospodářského subjektu, který se kvalifikuje jako malý podnik nebo mikropodnik a uvádí příslušný výrobek na trh EU od 30. června 2026, by byly stejné jako povinnosti jakéhokoli jiného hospodářského subjektu.
3. Pokud velká (nebo střední) společnost (společnost B) uvede na trh EU výrobek vyrobený z příslušné komodity, který byl uveden na trh EU malým podnikem nebo mikropodnikem (společnost A) před 30. červnem 2026, povinnosti společnosti B by se omezily na shromáždění dostatečně přesvědčivých a ověřitelných důkazů, které by prokázaly, že příslušná komodita nebo příslušný výrobek použitý k výrobě příslušného výrobku byl uveden na trh EU před začátkem odloženého uplatňování týkajícího se společnosti A (tj. 30. června 2026). V tomto případě by společnost A ani společnost B nemusely provádět hloubkovou kontrolu ani předkládat DDS. Totéž platí v případě, že velká nebo střední společnost (společnost C) před společností A v dodavatelském řetězci uvedla výrobek na trh a předložila prohlášení o náležité péči dříve. Odložený vstup do aplikace pro malou nebo mikrospolečnost A omezuje povinnosti navazujících společností (např. velké nebo střední společnosti B).

9.2. Jaké důkazy jsou nutné k prokázání toho, že výrobek byl uveden na trh EU před datem podání žádosti (tj. jaké dokumenty jsou považovány za důkaz "uvedení na trh")? Musí být takové výrobky ohlášeny v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO)

V případě dovážených výrobků bude celní prohlášení příslušných komodit nebo příslušných výrobků uznáno jako důkaz, že byly uvedeny na trh EU před datem podání žádosti. V případě zboží vyprodukovaného v EU by jako důkaz měla být přijata jiná dokumentace, například dokumentace týkající se data produkce, např. lístky na kácení, ušní známka a pas skotu, faktury nebo jiná dokumentace týkající se data produkce komodity. Datum uvedení na trh EU lze doložit např. smlouvami mezi stranami, objednávkovými doklady na výrobky, průvodními doklady k zásilkám o dodání zákazníkovi včetně CMR (Úmluva o smlouvě o přepravě zboží), doklady o dodání zboží zákazníkovi, doklady o dodání zboží zákazníkovi.

pro mezinárodní silniční přepravu zboží), konosament, dodací listy, letecký nákladní list a jakékoli jiné doklady prokazující převod zboží mezi dvěma stranami, které lze přímo spojit s produktem. Podrobnosti o době uvedení trh EU naleznete v části 5.20 často kladených otázek.

U výrobků spadajících do přechodného období není třeba v informačním systému předkládat žádné DDS. V případě vývozu nebo zpětného dovozu výrobku, který byl původně uveden na trh EU během přechodného období (sám o sobě nebo ve formě předcházejícího příslušného výrobku), sdělí Komise "konvenční referenční číslo DDS", což znamená univerzální referenční číslo, které lze uvést v celním prohlášení v případě výrobků spadajících přechodného období, a které lze použít v celním prohlášení podaném při vývozu nebo zpětném dovozu.

9.3. Mohou být výrobky uvedené na trh EU během přechodného období smíchány s výrobky, které jsou v souladu s nařízením a které jsou uvedeny na trh EU po skončení přechodného období, pokud lze prokázat, že každá šarže v rámci této šarže byla buď uvedena na trh EU během přechodného období, nebo je v souladu s nařízením?

Za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v čl. 3 písm. a) až c) nařízení, mohou být výrobky, které mají být uvedeny na trh EU od zahájení používání, a výrobky uvedené na trh EU během přechodného období (tedy osvobozené), k nimž je přiložen doklad o uvedení na trh EU během přechodného období, smíchány dohromady před uvedením na trh EU.

9.4. Jak bude v praxi fungovat míchání komodit skladovaných během přechodného období s komoditami, které budou uvedeny na trh EU po 30. prosinci 2025, zejména v informačním systému? (AKTUALIZOVÁNO)

Prohlášení o náležitě péči musí být do informačního systému nahráno pouze pro příslušné produkty, na které se vztahují povinnosti náležitě péče podle nařízení. Pokud hospodářské subjekty a obchodníci mísí komodity uvedené na trh EU během přechodného období s novějšími zásobami (po skončení přechodného období), měly by být součástí prohlášení o náležitě péči pouze informace týkající se komodit nově uvedených na trh EU, protože tyto zásoby podléhají náležitě péči.

Ohledně "přechodných zásob" viz výše uvedený bod Q.

9.5. Kdy v praxi začíná a končí přechodné období?

Přechodné období začalo dnem vstupu EUDR v platnost (30. června 2023) a končí dnem předcházejícím dni jejího vstupu v platnost.

9.6. Jak mají příslušné orgány provádět kontroly výrobků, které byly uvedeny na trh EU během přechodného období, aby zajistily soulad s nařízením?

Příslušné orgány mohou provádět kontroly příslušných výrobků, aby zjistily, zda byly výrobky uvedeny na trh EU během přechodného období. V tomto případě

provozovatel nese důkazní břemeno, že výrobek je vyňat z působnosti nařízení v souladu s FAQ 8.3.

9.7. Vydá Komise pokyny? (AKTUALIZOVÁNO)

Komise zveřejnila metodický dokument ve formě sdělení Komise [C/2024/6789](#), který má upřesnit některé aspekty nařízení, např. definici "zemědělského využití", a který se bude zabývat otázkami souvisejícími se zemědělským lesnictvím a zemědělskou půdou, certifikací, zákonností a dalšími aspekty, které zajímají mnoho zúčastněných stran v praxi.

Komise rovněž shromažďuje podněty a podporuje dialog mezi zúčastněnými stranami prostřednictvím platformy pro ochranu a obnovu světových lesů více zúčastněných stran s cílem poskytnout neformální pokyny k řadě otázek. Tento dokument o často kladených otázkách již odpovídá na nejčastější dotazy, které Komise obdržela od příslušných zúčastněných stran, a bude postupně aktualizován. V případě potřeby budou mobilizovány další nástroje pro usnadnění.

Pro dodržení pravidel nejsou nutné žádné další pokyny. Cílem Komise je rozpracovat některé aspekty, aby vysvětlila, jak bude nařízení fungovat v praxi, sdílet příklady dobré praxe atd.

9.8. Vydá Komise pokyny pro jednotlivé komodity? (AKTUALIZOVÁNO)

Komise předkládá příklady osvědčených postupů a praktické scénáře, a to i v dokumentu s pokyny, které do určité míry pokrývají aspekty specifické pro jednotlivé komodity.

Kromě toho Komise zveřejnila nový dokument, který poskytuje přehled o tom, jak se povinnosti vztahují na dodavatelské řetězce sedmi komodit, které spadají do oblasti působnosti, v závislosti na typu společnosti (provozovatel/obchodník), velikosti a postavení v dodavatelském řetězci v rámci EU, což je znázorněno na našich webových stránkách prostřednictvím 10 různých scénářů dodavatelského řetězce: [EUDR - Úřad pro publikace EU](#).

9.9. Jaké jsou ohlašovací povinnosti provozovatelů?

Hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, budou muset každoročně zveřejňovat zprávy o svém systému náležité péče. Pro ty provozovatele, kteří spadají do oblasti působnosti směrnice o podávání zpráv o udržitelnosti podniků (CSRD) a splňují standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti (ESRS), stačí zveřejnit svou zprávu podle požadavků CSRD? Nebo budou existovat další požadavky na podávání zpráv?

Nařízení stanoví, že pokud jde o ohlašovací povinnosti, mohou hospodářské subjekty, které spadají rovněž do oblasti působnosti jiných legislativních nástrojů EU, které stanoví požadavky týkající se náležité péče v hodnotovém řetězci, splnit své ohlašovací povinnosti podle nařízení tím, že při podávání zpráv v souvislosti s jinými legislativními nástroji EU uvedou požadované informace (čl. 12 odst. 3 nařízení).

9.10. Co je to Středisko EU pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů? (AKTUALIZOVÁNO)

Observatoř EU vychází z již existujících monitorovacích nástrojů, včetně produktů programu Copernicus a dalších veřejně či soukromě dostupných zdrojů, a podporuje provádění tohoto nařízení tím, že poskytuje vědecké důkazy, včetně map půdního pokryvu k datu uzávěrky, týkající se odlesňování a znehodnocování lesů a souvisejícího obchodu. těchto map nezajišťuje automatické splnění podmínek nařízení, ale je nástrojem, který pomáhá společnostem k zajištění souladu s , například k posouzení rizika, že pozemek byl odlesněn po roce 2020. Společnosti jsou stále povinny provádět hloubkovou kontrolu.

Středisko EU pro sledování odlesňování a znehodnocování lesů pokrývá všechny lesy na světě, včetně evropských lesů, a je vyvíjeno v souladu s dalšími probíhajícími politickými kroky EU, jako je zákon o monitorování lesů a modernizace a zdokonalování informačního systému o lesích pro Evropu (FISE).

Primárním účelem map vytvořených Střediskem EU pro sledování je poskytnout provozovatelům/obchodníkům a příslušným orgánům členských států EU (CA) informace pro posouzení rizik. Mapy jako takové, včetně globální mapy lesních porostů pro rok 2020 (viz 9.10.1), mají následující vlastnosti:

- **Nejsou povinné.** Provozovatelé/obchodníci (ani příslušné orgány) nejsou používat mapy Střediska EU pro sledování rizik pro účely posouzení rizik.
- **Jsou nevýlučné.** Provozovatelé a obchodníci (stejně jako příslušné orgány) mohou využívat jiné mapy, které mohou být podrobnější nebo detailnější než ty, které poskytuje středisko pro sledování. Nařízení nepředepisuje způsoby informování o hodnocení rizik. Observatoř je jedním z mnoha nástrojů, které jsou k dispozici a které Komise nabízí zdarma.
- **Nejsou právně závazné.** Mapy zpřístupněné Střediskem pro sledování EU lze použít k posouzení rizik. Skutečnost, že poskytnutá geolokace spadá do oblasti považované za les, však automaticky nevede k závěru o nedodržení předpisů. Na druhou stranu nelze předpokládat, že výrobek bude v souladu s předpisy nebo že nebude kontrolován, pokud jeho geolokace spadá mimo oblast považovanou v mapě za les. Důvodem mohou být jiné rizikové faktory, které mapa nepokrývá, přesnost a prostorová granularita mapy nebo možný nesoulad výrobku s příslušnými právními předpisy země výroby. Při namátkových kontrolách budou posuzovány i pozemky, které v mapě neodpovídají lesu.

9.10.1. Lze mapu globálního pro rok 2020 použít jako konečný zdroj informací pro splnění požadavků nařízení EU o odlesňování (EUDR), nebo jsou k prokázání souladu nutné další kroky a zdroje dat? (NOVINKA)

Jako jeden z podpůrných nástrojů, které Evropská poskytuje k provádění EUDR, vypracovala globální mapu lesních porostů pro rok 2020 (GFC 2020). Mapa GFC 2020, která je umístěna na Observatoři EU pro odlesňování a znehodnocování lesů, označuje přítomnost/nepřítomnost lesních porostů na celém světě v prostorovém rozlišení 10 m k 31. prosinci 2020. Definice

lesa v globální mapě lesních porostů v roce 2020 se řídí definicí lesa v EUDR, jak je definována v čl. 2 Odst. 4 EUDR. Je třeba poznamenat, že všechny plantáže příslušných komodit jiných než dřevo, tj. kakaa, kávy, palmy olejná, kaučuku a sóji, jsou z lesa vyloučeny. Jedná se o vůbec první dostupnou globální mapu lesních porostů s takto jemným rozlišením (10 m).

Údaje o lesním porostu pro mezní datum 2020 představují pro hospodářské subjekty klíčový zdroj informací. Mapa GFC 2020 je jedním z mnoha možných zdrojů (viz FAQ 9.10.). Přestože GFC 2020 není právně závazná, mohla by hospodářským subjektům pomoci splnit jejich povinnosti při posuzování rizika odlesnění podle EUDR.

Mapa GFC 2020 může rovněž pomoci příslušným orgánům členských států EU při provádění počátečních fází jejich povinností v oblasti prosazování práva. Čl. 18 EUDR týkající se kontrol provozovatelů (které mají provádět příslušné orgány členských států EU) zmiňuje "údaje z pozorování Země, například z programu Copernicus" jako potenciální údaje, které lze pro tyto kontroly použít (kromě jiných zdrojů pro ověřování). Není zde zmíněna žádná konkrétní mapa, která by se měla použít, a příslušné orgány mohou chtít použít globální, regionální nebo národní mapy nebo jakýkoli jiný zdroj, který považují za vhodný. GFC 2020 není zamýšlen jako konečný zdroj informací pro dodržování předpisů.

9.10.2. Jakou úroveň přesnosti lze očekávat od globálních a národních prostorových map a zda se na ně lze spolehnout jako na referenci pro procesy náležité péče a ověřování? (NOVINKA)

Chyby jsou vlastní každé prostorové mapě. Celková přesnost globálních prostorových produktů se obecně pohybuje kolem 85 % (v závislosti na počtu tříd a jejich prostorové složitosti). Národní mapy mohou dosahovat celkové přesnosti 90 %. Žádnou z těchto globálních ani národních map nelze považovat za "referenční mapu" ani pro proces náležité péče, ani pro proces ověřování z důvodu jejich neznámé přesnosti v místním měřítku. Často kladené otázky 9.10.4. dále vysvětlují kombinaci doplňkových zdrojů dat.

Externí subjekty, které mají zájem o globální mapu lesních porostů observatoře EU pro rok 2020, se vyzývají, aby zvážily revidovanou verzi mapy (verze 2 z prosince 2024) s celkovou přesností mírně nad 90 %.

9.10.3. Je komodita automaticky nevyhovující, pokud se vyrábí na ploše označené jako les na mapě globálního lesního porostu pro rok 2020? (NOVINKA)

Získávání komodity pocházející z půdy označené jako les na mapě globálního lesního porostu pro rok 2020 neznamena automaticky nedodržení předpisů. Může to však znamenat riziko odlesňování. V takových případech se doporučuje provést další šetření a další kroky s využitím jiných zdrojů informací.

9.10.4. Může zúčastněná strana použít národní mapy lesů ve spojení s mapou globálního lesního porostu pro rok 2020? (NOVINKA)

V rámci EUDR mohou lesnické mapy pro rok 2020 představovat klíčový zdroj informací pro posouzení rizika, že příslušná komodita nebo odvozený produkt byly vyrobeny v oblastech, které byly předmětem odlesňování po roce 2020, zejména pokud neexistují alternativní přesnější zdroje informací (viz FAQ 9.10.2.).

Přestože zúčastněné strany nemají povinnost používat tematické mapy, analýza ukazuje, že kombinace různých doplňujících se zdrojů dat, např. různých lesnických map, může poskytnout užitečné informace pro posouzení rizik odlesňování po roce 2020.

9.11 Co se považuje za vysoce rizikové a jak dlouho může být pozastaveno?

Čl. 17 EUDR umožňuje příslušným orgánům přijmout okamžitá opatření - včetně pozastavení - v situacích, které představují vysoké nedodržení předpisů. Co představuje vysoké riziko a jak dlouho může pozastavení trvat?

Příslušné orgány mohou identifikovat situace, kdy příslušné výrobky představují vysoké riziko nesouladu s požadavky nařízení, na základě různých okolností, včetně kontrol na místě, výsledku analýzy rizik v jejich plánech založených na rizicích nebo rizik zjištěných prostřednictvím informačního systému, nebo na základě informací pocházejících od jiného příslušného orgánu, odůvodněných obav atd. V takových případech mohou příslušné orgány zavést prozatímní opatření podle čl. 23 nařízení, včetně pozastavení uvádění nebo dodávání výrobku na trh EU. Toto pozastavení by mělo skončit do tří pracovních dnů nebo 72 hodin v případě výrobků podléhajících rychlé zkáze. Příslušný orgán však může na základě kontrol provedených v tomto období dojít k závěru, že by pozastavení mělo být prodlouženo o další tři dny, aby se zjistilo, zda je výrobek v souladu s nařízením.

9.12. Jak nařízení souvisí se směrnicí EU o obnovitelných zdrojích energie? (AKTUALIZOVÁNO)

Cíle nařízení a směrnice (EU) 2018/2001 ve znění směrnice (EU) 2023/2413 (směrnice o obnovitelných zdrojích energie - "RED") se vzájemně doplňují, neboť oba řeší zastřešující cíl boje proti změně klimatu a ztrátě biologické rozmanitosti. Komodity a produkty, které spadají do oblasti působnosti obou právních předpisů, budou podléhat požadavkům na obecný přístup na trh podle nařízení a mohou být započítány jako energie z obnovitelných zdrojů podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie (RED), pokud splňují požadavky stanovené v RED. Požadavky EUDR a RED jsou slučitelné a vzájemně se posilují. Ve specifickém případě certifikačních systémů pro nízké nepřímé změny ve využívání půdy (ILUC) podle nařízení Komise (EU) 2019/807, kterým se doplňuje směrnice (EU) 2018/2001, mohou tyto certifikační systémy využívat také hospodářské subjekty a obchodníci v rámci svých systémů náležitě péče k získání informací požadovaných nařízením, aby splnili některé požadavky na sledovatelnost a informace stanovené v čl. 9 nařízení. Stejně jako v případě jakéhokoli jiného certifikačního systému není jejich použitím dotčena právní odpovědnost a povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků podle nařízení EU o náležitě péči.

9.13. Jak jsou v nařízení zohledněny státy ESVO/EHP? (NOVINKA)

Norsko, Lichtenštejsko, Island a Švýcarsko jsou smluvními stranami Evropského sdružení volného obchodu (ESVO). Jako takové nepodléhají pravidlům celního kodexu Unie (nařízení (EU) č. 952/2013). Proto se nenacházejí na "celním území", jak je definováno v čl. 2 odst. 34 EUDR, což je určuje jako "třetí země" podle EUDR (čl. 2 odst. 35 EUDR).

Evropský hospodářský prostor (EHP) spojuje členské státy EU a tři ze čtyř států ESVO (konkrétně Island, Lichtenštejsko a Norsko) do vnitřního trhu, který se řídí stejnými pravidly.

základní pravidla. EUDR byla EU označena jako akt s významem pro EHP. V současné době se zkoumá jeho začlenění do Dohody o EHP prostřednictvím rozhodnutí Smíšeného výboru EHP což znamená, že státy EHP, které jsou rovněž členy ESVO, zvažují, zda a jak by měly být právní akty EU začleněny do Dohody o EHP. Pokud by státy EHP usoudily, že EUDR má být začleněna do Dohody o EHP, a pokud by byl následně přijat návrh JCD a toto JCD by vstoupilo v platnost po splnění ústavních požadavků, teprve pak by se EUDR vztahovala na Norsko, Lichtenštejnsko a Island. Obvykle dochází k neodmyslitelnému zpoždění v délce až několika let, protože postup začlenění začíná až po zveřejnění aktu a vzhledem ke složitým postupům začlenění aktu do Dohody o EHP a do právních systémů států EHP.

Proto jsou Norsko, Lichtenštejnsko a Island prozatím považovány za třetí země podle EUDR.

Švýcarsko se nepřipojilo k EHP, a proto se na něj výše uvedené nevztahuje, což znamená, že EUDR se na Švýcarsko a provozovatele usazené v této zemi vztahuje stejně jako na ostatní třetí země a provozovatele ze třetích zemí.

••••

10. Sankce

10.1. Co znamená, že sankcemi stanovenými členskými státy EU nejsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES? (AKTUALIZOVÁNO)

Členské státy EU musí stanovit vnitrostátní rámec sankcí, který by měl zahrnovat alespoň sankce uvedené v čl. 25 odst. 2 nařízení a musí přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění provádění těchto pravidel. Výše a druh sankcí nesmí být v rozporu se směrnicí o trestné činnosti proti životnímu prostředí. Ustanovení směrnice podléhají právnímu nástupnictví.

10.2. Jaká je maximální výše ?

Členské státy mají možnost stanovit sankce, včetně výše pokuty. V případě právnických osob nesmí být maximální výše pokuty nižší než 4 % celkového ročního obratu hospodářského subjektu nebo obchodníka v celé Unii za účetní rok předcházející rozhodnutí o uložení pokuty, vypočteného v souladu s výpočtem celkového obratu podniků stanoveným v čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

Výše pokuty by se měla v případě potřeby zvýšit, zejména v případě opakovaného porušení. Sankce by měly zajistit, aby odpovědné osoby byly účinně zbaveny

ekonomické výhody plynoucí z jejich protiprávního jednání v souladu se zásadou účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku.

10.3. Pokud jde o směrnici o veřejných zakázkách, je na členských státech EU, aby při provádění nařízení rozhodly, zda má být samočištění povoleno?

Kromě požadavků čl. 25 odst. 1 a 2 EUDR budou mít členské státy možnost rozhodnout, zda chtějí zajistit samočištění, či nikoli. Musely by však zajistit, aby takové ustanovení nebránilo účinnosti trestů stanovením a uplatňováním jasných pravidel pro samočištění.

10.4. Podle čl. 25 odst. 3 EUDR "členské státy oznámí Komisi pravomocné rozsudky" a sankce uložené právními osobám. Komise zveřejní seznam těchto rozsudků na svých internetových stránkách. se to všech správních rozhodnutí, nebo soudních rozhodnutí?

Toto ustanovení znamená, že členské státy by měly Komisi oznamovat pravomocné rozsudky proti právními osobám, tedy rozhodnutí Soudního dvora.

10.5. Na svém pozemku, kde nyní chovám krávy, jsem pokácel několik malých stromků. Dřevo a maso z krav hodlám prodávat na místním trhu v EU. mi za jejich prodej uloženy sankce, protože jsem stromy pokácel? (AKTUALIZOVÁNO)

Obecně platí, že odpovědnost za prosazování těchto ustanovení nesou členské státy. Požadavek, aby provozovatelé a obchodníci přijali nápravná opatření, jak je stanoveno v čl. 24 EUDR, spadá do pravomoci příslušných orgánů členských států. V EU je zásada proporcionality jednou z obecných zásad práva Unie, která se vztahuje na výklad a prosazování právních předpisů Unie.

Kácení stromů může představovat porušení požadavku na neodlesňování podle nařízení pouze v případě, že stromy jsou součástí lesa, jak je definován v nařízení. To platí v případě, že stromy jsou součástí pozemku, který není převážně zemědělsky nebo městsky využíván a který se rozkládá na ploše větší než 0,5 hektaru se stromy vyššími než 5 metrů a s pokryvností korun větší než 10 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto prahových hodnot na místě. Pokud jedno z těchto kritérií není splněno, není plocha lesem a kácení stromů neporušuje ustanovení požadavku nařízení o ochraně bez odlesňování.

10.6. (ODSTRANĚNO a informace přesunuta do otázky 7.30)